

Genomförande av ICT-direktivet



REGERINGSKANSLIET

Justitiedepartementet

SOU och Ds kan köpas från Wolters Kluwers kundservice.
Beställningsadress: Wolters Kluwers kundservice, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: kundservice@wolterskluwer.se
Webbplats: wolterskluwer.se/offentligapublikationer

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Wolters Kluwer Sverige AB
på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Svara på remiss – hur och varför

Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02).

En kort handledning för dem som ska svara på remiss.

Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remisser

Omslag: Regeringskansliets standard
Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2017

ISBN 978-91-38-24574-3

ISSN 0284-6012

Innehåll

Sammanfattning	7
1 Författningsförslag	9
1.1 Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)	9
1.2 Förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken	27
1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll.....	29
1.4 Förslag till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395).....	31
1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet	33
1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet.....	35
1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:156) om sambandsorientering för vissa nyanlända invandrare.....	37
1.8 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1997:691) om avgifter vid utlandsmyndigheterna.....	39
1.9 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet	41
1.10 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:590) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet	43

1.11	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2003:766) om behandling av personuppgifter inom socialförsäkringens administration.....	45
1.12	Förslag till förordning om ändring i utlänningsförordningen (2006:97)	47
2	Ärendet	53
3	ICT-direktivet	55
3.1	Allmänt om ICT-direktivet	55
3.2	En översikt av direktivets artiklar.....	55
3.2.1	Syfte och definitioner	55
3.2.2	Tillämpningsområde	56
3.2.3	Inresevillkor.....	56
3.2.4	Avslag på ansökan om och återkallelse av ICT-tillstånd.....	57
3.2.5	Ansökningsförfarande och utfärdande av tillstånd	57
3.2.6	Rättigheter och rätt till likabehandling.....	57
3.2.7	Familjemedlemmar.....	58
3.2.8	Företagsintern förflyttning inom unionen.....	58
3.2.9	Slutbestämmelser	58
4	Huvuddragen i gällande ordning.....	59
5	Förhållandet till reglerna om arbetskraftsinvandring	63
6	Personkategorier som undantas	67
7	Villkor för ICT-tillstånd	73
7.1	Villkoren för att beviljas ICT-tillstånd ska anges i lagen.....	73
7.2	Anställning i samma företag eller koncern	74
7.3	Ställning som chef, specialist eller praktikant.....	75
7.4	Arbete efter förflyttningens slut	76

7.5	Yrkeskvalifikationer.....	76
7.6	Sjukförsäkring.....	77
7.7	Resehandling m.m.....	79
7.8	Krav på ersättning och övriga anställningsvillkor.....	82
7.9	Försörjningskrav.....	84
7.10	Anmälningsskyldighet.....	85
7.11	Värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta för inresa.....	86
7.12	Hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.....	86
7.13	Inresekvoter.....	87
8	Grunder för avslag, återkallelse och nekad förlängning.....	89
8.1	Grunder för avslag.....	89
8.1.1	Tvingande grunder för avslag.....	89
8.1.2	Fakultativa grunder för avslag.....	91
8.2	Grunder för att återkalla eller inte förlänga ett ICT-tillstånd.....	96
8.2.1	Tvingande grunder för att återkalla eller neka förlängning.....	96
8.2.2	Fakultativa grunder för att återkalla ett tillstånd eller neka förlängning.....	99
9	Rörlighet inom EU.....	103
9.1	Rörlighet för kortare vistelse i Sverige.....	103
9.2	Rörlighet för längre vistelse i Sverige.....	108
9.2.1	Förutsättningar för tillstånd i Sverige.....	108
9.2.2	Återkallelse och förlängning av ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.....	111
9.3	Rörlighet från EU-stater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut.....	111

9.4	Återtagande av utlänningar som har ICT-tillstånd	114
9.5	Underrättelser om beslut till annan EU-stat	116
10	Handläggning av ärenden om ICT-tillstånd och tillstånd för längre vistelse	119
10.1	Tillgång till information	119
10.2	Ansökan om tillstånd	120
10.3	Tillståndstiden	125
10.4	Enhetlig utformning av tillstånd m.m.	128
10.5	Handläggningstiden	130
10.6	Skriftliga och motiverade beslut	130
10.7	Rätt att överklaga beslut.....	131
10.8	Tidsfrist för att ansöka om förlängning	132
10.9	Tillstånd att vistas och arbeta i Sverige under handläggningstiden.....	133
10.10	Ansökningsavgift.....	136
10.11	Anmälningsskyldighet.....	136
10.12	Sanktioner	137
11	Nationella tillstånd	143
12	Uppehållstillstånd för familjemedlemmar	147
12.1	Förutsättningarna för uppehållstillstånd för familjemedlemmar	147
12.2	Handläggningstid	150
12.3	Integrationsåtgärder	151
12.4	Möjlighet att arbeta	151
12.5	Ansökan om uppehållstillstånd	152
12.6	Återkallelse av uppehållstillstånd för familjemedlemmar ..	154

12.7	Samhällsorientering för familjemedlemmar till innehavare av ICT-tillstånd.....	155
13	Rättigheter som följer av ett tillstånd.....	157
13.1	Rätt till inresa och vistelse.....	157
13.2	Fritt tillträde till svenskt territorium.....	158
13.3	Rätt att bedriva specifik yrkesverksamhet.....	158
14	Likabehandling under vistelsen i Sverige.....	161
14.1	Arbets- och anställningsvillkor.....	161
14.2	Föreningsfrihet.....	162
14.3	Erkännande av yrkeskvalifikationer.....	163
14.4	Social trygghet.....	164
14.5	Pensioner.....	166
14.6	Tillgång till varor och tjänster.....	167
15	Statistik.....	169
16	Direktåtkomst.....	171
17	Övriga förslag.....	175
18	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	177
19	Kostnader och andra konsekvenser.....	179
20	Författningskommentar.....	183
20.1	Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716).....	183
20.2	Förslaget till lag om ändring i socialförsäkringsbalken.....	205
20.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll.....	206

20.4	Förslaget till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395)	207
20.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet	208
20.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet	209
20.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:156) om sambandsorientering för vissa nyanlända invandrare	209
Bilaga 1	ICT-direktivet	211

Sammanfattning

I promemorian lämnas förslag till genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (ICT-direktivet).

I promemorian föreslås att det införs en ordning med kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning av chefer, specialister och praktikanter från företag etablerade utanför EES-området och Schweiz som ska betecknas ICT-tillstånd.

Vidare föreslås det att den som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat ska få resa in och arbeta i Sverige i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod vid en enhet som tillhör samma företag eller koncern som det i den andra EU-staten och i tredjeland. Vid längre vistelser i Sverige ska en ansökan om ett svenskt ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse göras. Familjemedlemmar ska ha en rätt att återförenas med den som har ett sådant tillstånd.

De bestämmelser som behövs för att genomföra ICT-direktivet föreslås huvudsakligen samlas i ett nytt kapitel i utlänningslagen.

Författningsändringarna föreslås träda i kraft den 1 december 2017.

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om utlänningslagen (2005:716) dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 7 a och 8 a §§, 5 kap. 5 och 18 a §§ och rubriken närmast före 2 kap. 7 a § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas ett nytt kapitel, 6 b kap., och en ny paragraf, 6 kap. 2 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna lag finns föreskrifter om

- lagens innehåll, vissa definitioner och allmänna bestämmelser (1 kap.),
- villkor för att en utlänning ska få resa in i samt vistas och arbeta i Sverige (2 kap.),
- visering (3 kap.),
- uppehållsrätt (3 a kap.),
- flyktingar och andra skyddsbehövande (4 kap.),
- uppehållstillstånd (5 kap.),
- ställning som varaktigt bosatt i Sverige (5 a kap.),
- arbetstillstånd (6 kap.),

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2014:198.

- EU-blåkort (6 a kap.),
 - tillstånd för företagsintern förflyttning (6 b kap.),
- återkallelse av tillstånd (7 kap.),
- avvisning och utvisning (8 kap.),
- utvisning på grund av brott (8 a kap.),
- kontroll- och tvångsåtgärder (9 kap.),
- förvar och uppsikt avseende utlänningar (10 kap.),
- hur en utlänning som hålls i förvar ska behandlas (11 kap.),
- verkställighet av beslut om avvisning och utvisning (12 kap.),
- handläggningen av ärenden hos förvaltningsmyndigheterna m.m. (13 kap.),
 - överklagande av förvaltningsmyndighets beslut (14 kap.),
 - nöjdförklaring (15 kap.),
 - migrationsdomstolar och Migrationsöverdomstolen (16 kap.),
 - skyldighet att lämna uppgifter (17 kap.),
 - offentligt biträde (18 kap.),
 - kostnadsansvar (19 kap.),
 - bestämmelser om straff m.m. (20 kap.),
 - tillfälligt skydd (21 kap.),
 - tribunalvittnen (22 kap.), och
 - särskilda bemyndiganden (23 kap.).

EU-blåkort **2 kap.**
Kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd

7 a §³

Bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd för högkvalificerad anställning (EU-blåkort) finns i 6 a kap. Bestämmelser om kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd finns i 6 a och 6 b kap.

8 a §⁴

Kravet på visering enligt 3 § gäller inte för en utlänning som 1. är EES-medborgare,

³ Senaste lydelse 2013:606.

⁴ Senaste lydelse 2014:198.

2. har uppehållskort eller permanent uppehållskort som har utfärdats i Sverige eller av en behörig myndighet i en annan EES-stat,

3. har uppehållstillstånd,

4. har ställning som varaktigt bosatt i Sverige, eller

5. återtas enligt 6 a kap. 14 §. 5. återtas enligt 6 a kap. 14 §
eller 6 b kap. 19 §.

Kravet på visering enligt 3 § för inresa gäller inte heller för en utlänning som återtas enligt 4 kap. 5 d § eller 5 a kap. 7 §.

5 kap.

5 §⁵

Ett permanent uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft

1. uppehållstillstånd för arbete eller EU-blåkort *utfärdat av Sverige*, eller
1. uppehållstillstånd för arbete eller *ett av Sverige utfärdat EU-blåkort, ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse*, eller

2. uppehållstillstånd för studier som avser utbildning på forskarnivå.

Upphållstillstånd får beviljas en utlänning som har sin försörjning ordnad på annat sätt än genom anställning. Om utlänningen ska bedriva näringsverksamhet ska han eller hon ha förmåga att bedriva den aktuella verksamheten.

18 a §⁶

Det som föreskrivs i 18 § första stycket gäller inte för en utlänning som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 § första stycket eller uppehållstillstånd för arbete enligt 10 § om utlänningen har ett EU-blåkort *utfärdat av Sverige* eller har eller har haft ett EU-blåkort ut-

Det som föreskrivs i 18 § första stycket gäller inte för en utlänning som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 § första stycket eller uppehållstillstånd för arbete enligt 10 § om utlänningen har ett *av Sverige utfärdat EU-blåkort, ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd*

⁵ Senaste lydelse 2014:777.

⁶ Senaste lydelse 2013:606.

färdat av Sverige och har återtagits enligt 6 a kap. 14 §. för rörlighet för längre vistelse eller har eller har haft ett EU-blåkort utfärdat av Sverige och har återtagits enligt 6 a kap. 14 §.

En ansökan om uppehållstillstånd efter inresan i Sverige får även bifallas för en familjemedlem till en utlänning som avses i första stycket om utlänningen beviljas uppehållstillstånd enligt de bestämmelser som anges där.

6 kap.

2 b §

Arbetsstillstånd enligt 2 § första stycket får inte ges till en utlänning som

1. är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige eller i en annan EU-stat, dels är en enhet som tillhör samma företag eller företag inom samma koncern, och

2. inte tillhör någon av de kategorier som är undantagna i 6 b kap. 3 §.

6 b kap. Tillstånd för företagsintern förflyttning

Förutsättningar för tillstånd

1 §

En utlänning som är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra

som chef, specialist eller praktiskt i mer än 90 dagar i ett företag (värdföretag) som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern ska, om inte annat följer av tredje stycket eller 3–5 §§, beviljas ett uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning av personal (ICT-tillstånd), om

1. utlänningen har varit anställd i företaget under minst tre månader utan uppehåll vid tiden för den företagsinterna förflyttningen,

2. anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig,

3. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,

4. utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige,

5. utlänningen har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet

som krävs för uppdraget som chef eller specialist, eller har den utbildning som krävs för praktiktjänstgöringen,

6. utlännningen efter förflyttningen kommer att kunna överflyttas till en enhet i tredje land som tillhör samma företag eller till ett företag inom samma koncern i tredje land, och

7. utlännningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlännningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas om

1. utlännningen inte har fullgjort anmälningsskyldigheten enligt 13 §, eller

2. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

2 §

En utlännning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktiskt i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten ska, om inte annat följer av 3–5 §§,

beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, om

1. anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig,

2. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,

3. utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige, och

4. utlänningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

3 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte beviljas en utlänning som

1. är bosatt inom Europeiska unionens medlemsstaters territorier,

2. är EES-medborgare eller medborgare i Schweiz,

3. ansöker om uppehållstillstånd för att utföra forskning i Sverige enligt ett mottagningsavtal som har ingåtts enligt lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare,

4. är utstationerad i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat i en EES-stat eller Schweiz,

5. har beviljats uppehållstillstånd för studier i Sverige, eller

6. hyrs ut av ett företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag.

4 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte heller beviljas en utlänning som

1. visar upp handlingar till stöd för ansökan som har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende, eller

2. har uppnått den maximala tiden för företagsintern förflyttning enligt 10 § andra eller tredje stycket.

5 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får vägras om

1. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga

tillstånd,

2. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning avseende arbete,

3. arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, eller

4. arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom en konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet.

Förutsättningar för rörlighet för kortare vistelse

6 §

En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat får under giltighetstiden för tillståndet resa in, vistas och arbeta i Sverige i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten.

Första stycket gäller inte en utlänning som utgör ett hot mot

allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Ansökan om tillstånd

7 §

En utlänning som vill ha ett ICT-tillstånd i Sverige ska ha ansökt om och beviljats ett sådant tillstånd före inresan i EU. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om utlänningen ansöker om förlängning av ett ICT-tillstånd.

En utlänning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får arbeta i Sverige under tiden för ansökans prövning om giltighetstiden för tillståndet inte har löpt ut när ansökan gavs in.

8 §

En ansökan om ICT-tillstånd får prövas om

1. utlänningen avser att endast vistas i Sverige, eller

2. utlänningen avser att vistas i flera EU-stater men vistelsen i Sverige kommer att vara den längsta.

9 §

En ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får ges in efter inresan i landet.

En utlänning som ansöker om ett ICT-tillstånd för rörlighet för

längre vistelse får arbeta i värdföretaget i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat inte har löpt ut och utlänningen har rätt att resa in, vistas och arbeta i Sverige enligt 6 §.

Även en utlänning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden avseende ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta under tiden för ansökans prövning om giltighetstiden för tillståndet inte har löpt ut när ansökan gavs in.

Tillståndstid

10 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får inte gälla för längre tid än uppdragstiden.

Den sammanlagda tillståndstiden för ICT-tillstånd får inte överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får inte överstiga tillståndstiden enligt det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat.

Förlängning av tillståndstiden

11 §

Tillståndstiden för ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får efter ansökan förlängas upp till den tid som framgår av

1. 10 § första och andra styckena, om förlängningen avser ett ICT-tillstånd, eller

2. 10 § första och tredje styckena, om förlängningen avser ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Tillståndstiden får inte förlängas om

1. tillståndet har förvärvat på ett bedrägligt sätt,

2. bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,

3. utlännen vistats i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,

4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller

5. utlännen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

12 §

En förlängning av tillståndstiden får vägras om

1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga inte är uppfyllda,

2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller

3. utlänningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Anmälningsskyldighet

13 §

En utlänning som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för tillståndet.

Ett värdföretag ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

14 §

Familjemedlemmar som avses i 5 kap. 3 § första stycket 1–3 till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, ska beviljas uppehållstillstånd. Familjemedlemmens uppehållstillstånd ska gälla för samma tid som anknypningspersonens tillstånd.

För barn som åberopar anknypning till den som har ett

sådant tillstånd som anges i första stycket eller till hans eller hennes make eller sambo gäller 5 kap. 17 § andra stycket.

Uppehållstillstånd får vägras i fall som avses i 5 kap. 17 a och 17 b §§.

När en ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem ska vara gjord

15 §

En familjemedlem som avses i 14 § ska ha ansökt om och beviljats ett uppehållstillstånd före inresan i landet. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om

1. ansökan avser förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som beviljats på grund av anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdat av Sverige, eller

2. sökanden har beviljats ett uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknytning till en utlänning som har ansökt om eller har ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Återkallelse av tillstånd

16 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska återkallas om

1. tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,

2. bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,

3. utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,

4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller

5. utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

17 §

Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får återkallas om

1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga inte är uppfyllda,

2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller

3. utlänningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

18 §

Ett uppehållstillstånd som har beviljats en familjemedlem enligt 14 § får återkallas om

1. anknýtningen till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bryts eller ett sådant tillstånd återkallas, eller

2. familjemedlemmen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Återtagande av en utlänning som har ett ICT-tillstånd och hans eller hennes familjemedlemmar

19 §

Om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse från den som har eller vid tiden för ansökan i den andra EU-staten hade, ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige, och den andra EU-staten har ålagt utlänningen och medföljande familjemedlemmar att lämna den medlemsstaten, ska de återtas till Sverige.

Detsamma ska gälla om en annan EU-stat har motsatt sig att utlänningen vistas i den staten med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Beslutande myndighet

20 §

*Beslut enligt detta kapitel
meddelas av Migrationsverket.*

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

1.2 Förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken

Härigenom föreskrivs att det i socialförsäkringsbalken ska införas en ny paragraf, 114 kap. 23 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

114 kap.

23 §¹

Migrationsverket får ha direktåtkomst till uppgifter i socialförsäkringsdatabasen om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om omfattningen av Migrationsverkets direktåtkomst och om behörighet och säkerhet.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

¹ Tidigare 23 § upphävd genom 2015:758.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll

Härigenom föreskrivs¹ att 5 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §²

I ärenden enligt denna lag gäller följande föreskrifter i utlänningslagen (2005:716) i tillämpliga delar:

- 1 kap. 3 b § om EES-medborgare,
- 1 kap. 13 § om skyndsam handläggning,
- 3 a kap. 2 § om familjemedlemmar till EES-medborgare,
- 4 kap. 1–4 §§ om flyktingar och andra skyddsbehövande,
- 5 kap. 1–1 c, 2 a–d, 3–10, 12–16 och 17–19 §§ om uppehållstillstånd,
- 5 a kap. 1–4 och 6 §§ om ställning som varaktigt bosatt,
- 6 kap. 3 § om arbetstillstånd,
- 6 a kap. 1–11 §§ om EU-blåkort,

6 b kap. 1–15 §§ om tillstånd för företagsintern förflyttning,

8 kap. 12 och 13 §§ om utvisning av EES-medborgare och sådana medborgares familjemedlemmar,

8 kap. 14 § om utvisning av utlänningar med permanent uppehållsrätt, EES-medborgare som har vistats i Sverige under de tio närmast föregående åren och EES-medborgare som är barn,

8 a kap. 2 § första stycket om sådana hänsyn som ska tas till anknytningen till det svenska samhället, om fråga uppkommit om utvisning av en utlänning som har ställning som varaktigt bosatt i Sverige,

9 kap. 8 § om fotografi och fingeravtryck,

10 kap. 1, 2, 4–11 och 17 §§ om förvar och uppsikt,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2016:1240.

12 kap. 1–5, 13 a och 21–23 §§ om verkställighet av beslut om utvisning,
13 kap. 1–7 §§ om muntlig handläggning hos förvaltningsmyndighet,
13 kap. 10 § om motivering av beslut,
13 kap. 11 § om tolkersättning,
13 kap. 12 § om rättelse av beslut på grund av oriktig uppgift,
13 kap. 15 och 16 §§ om DNA-analys,
16 kap. 1 § andra stycket om Migrationsöverdomstolen,
17 kap. 1 och 2 §§ om skyldighet att lämna uppgifter,
18 kap. 1 § andra och tredje styckena om offentligt biträde för barn, och
19 kap. 1–4 §§ om kostnadsansvar.

Skyldigheten enligt 17 kap. 1 § utlänningslagen att lämna uppgifter gäller vid tillämpningen av denna lag även i förhållande till regeringen.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

1.4 Förslag till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395)

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 7 § studiestödslagen (1999:1395) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

7 §²

Utländska medborgare som kan härleda rättigheter i fråga om familjeförmåner från EU-rätten ska, när det gäller rätt till studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg enligt denna lag, jämställas med svenska medborgare, om de är

1. gästforskare som avses i lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare med uppehållstillstånd i Sverige för forskning,

2. familjemedlemmar till en gästforskare som avses i 1 och har uppehållstillstånd i Sverige,

3. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och själva har uppehållstillstånd och ska studera i Sverige.

2. familjemedlemmar till en gästforskare som avses i 1 och har uppehållstillstånd i Sverige,

3. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och själva har uppehållstillstånd och ska studera i Sverige,

4. innehavare av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. 1 eller 2 § utlänningslagen, om tillståndstiden överstiger nio månader, eller

5. familjemedlemmar till en

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2013:608.

*utländsk medborgare som avses i
4 och har uppehållstillstånd i
Sverige.*

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

1.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska införas en ny paragraf, 2 kap. 8 b §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

8 b §

Migrationsverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5 och 11 om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

1.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet ska införas en ny paragraf, 2 kap. 27 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

27 a §

Migrationsverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 5 § första stycket 1–4 och 7 om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

1.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

Härigenom föreskrivs¹ att 2 § lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §²

Lagen gäller för nyanlända invandrare som har fyllt 18 men inte 65 år, är folkbokförda i en kommun och har beviljats

1. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § första stycket utlänningslagen (2005:716),

2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–3, andra eller tredje stycket utlänningslagen,

3. uppehållskort efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen,

4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen,

5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § tredje, fjärde eller, när det gäller familjemedlem till en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd för arbete, sjätte stycket utlänningslagen, *eller*

6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen.

2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–4, andra eller tredje stycket utlänningslagen,

3. uppehållskort efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen,

4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen,

5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § tredje, fjärde eller, när det gäller familjemedlem till en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd för arbete, sjätte stycket utlänningslagen,

6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen, *eller*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2014:954.

*7. uppehållstillstånd som
familjemedlem enligt 6 b kap.
14 § utlänningslagen.*

Lagen gäller dock inte nyanlända som går i gymnasieskola eller är medborgare i ett land som är anslutet till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2017.

1.8 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1997:691) om avgifter vid utlandsmyndigheterna

Härigenom föreskrivs¹ att bilagan till förordningen (1997:691) om avgifter vid utlandsmyndigheterna ska ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2017.

Bilaga²

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Avgiftslista

Ansökningsavgifter

Uppehålls- och/eller arbetstillstånd

Uppehålls-/arbetstillstånd för personer som fyllt 18 år.....	1 000 kr
Uppehålls-/arbetstillstånd för personer som inte fyllt 18 år.....	500 kr
Uppehålls-/arbetstillstånd för personer vid arbetskraftsinvandring enligt 5 kap. 10 § eller 6 kap. 2 § första stycket eller enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716),	Uppehålls-/arbetstillstånd för personer vid arbetskraftsinvandring enligt 5 kap. 10 § eller 6 kap. 2 § första stycket eller enligt 6 a kap. 1 § eller 6 b kap. 1 eller 2 § utlänningslagen (2005:716),
– om ansökan inte avser förlängning av ett tillstånd avseende samma arbetsgivare eller anställning eller samma slag av arbete som ett tidigare tillstånd avser.....	2 000 kr
– om ansökan avser förlängning av ett tillstånd avseende samma arbetsgivare eller anställning eller samma slag av arbete som	

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2014:533.

ett tidigare tillstånd avser.....	1 000 kr
Uppehållstillstånd enligt 5 kap. 10 § utlänningslagen (2005:716) för att bedriva näringsverksamhet	2 000 kr
Uppehålls-/arbetstillstånd vid familjanknytning enligt 5 kap. 3 och 3 a §§ utlänningslagen (2005:716) för personer som fyllt 18 år.....	1 500 kr

1.9 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

Härigenom föreskrivs att det i förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet ska införas en ny paragraf, 7 e §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 e §

Migrationsverket har rätt att ta del av uppgifter som avses i 2 kap. 3 § 1–5 och 11 lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).

Migrationsverket får vid direktåtkomst till beskattningsdatabasen enligt 2 kap. 8 b § lagen om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet endast ta del av

1. uppgifter om förvärsinkomster som den sökande har lämnat i sin deklaration,

2. uppgift om underlag som lämnats av arbetsgivare avseende person som erhållit förvärsinkomst,

3. uppgift om skatter och avgifter som överlämnats till

*Kronofogdemyndigheten för
indrivningsåtgärder,*

*4. beslutade arbetsgivar-
avgifter,*

5. slag av preliminär skatt, och

*6. återkallelse av godkännande
för F-skatt.*

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2017.

1.10 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:590) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

Härigenom föreskrivs att det i förordningen (2001:590) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet ska införas två nya paragrafer, 8 a § och 10 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 a §

Migrationsverket har rätt att ta del av uppgifter som avses i 2 kap. 5 § första stycket 1–4 och 7 lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet, om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).

10 a §

Migrationsverket får vid direktåtkomst enligt 2 kap. 27 a § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet endast ta del av

- 1. uppgift om fysiska och juridiska personers skulder i allmänna och enskilda mål,*
- 2. uppgift om att konkurs beslutats, och*
- 3. näringsförbud.*

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2017.

1.11 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2003:766) om behandling av personuppgifter inom socialförsäkringens administration

Härigenom föreskrivs att det i förordningen (2003:766) om behandling av personuppgifter inom socialförsäkringens administration ska införas två nya paragrafer, 3 d § och 5 b §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 d §

Migrationsverket får vid direktåtkomst till socialförsäkringsdatabasen enligt 114 kap. 23 § socialförsäkringsbalken endast medges rätt att ta del av

1. uppgift om inlämnad ansökan om föräldraledighet till Försäkringskassan och utbetald föräldrapenning från Försäkringskassan, och

2. uppgift om omfattning av sjukfrånvaro och av Försäkringskassan utbetald sjukpenning.

Försäkringskassan får meddela närmare föreskrifter om vad som krävs i fråga om behörighet och säkerhet för att myndigheten ska kunna medge direktåtkomst till uppgifter för Migrationsverket.

Direktåtkomst till uppgifterna får inte medges innan Försäkringskassan har försäkrat sig om att Migrationsverket uppfyller kraven på behörighet och säkerhet.

5 b §

Migrationsverket har rätt att ta del av uppgifter som avses i 2 § 16 avseende föräldraledighet, sjukfrånvaro, föräldrapenning och sjukpenning, om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2017.

1.12 Förslag till förordning om ändring i utlänningsförordningen (2006:97)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om utlänningsförordningen (2006:97)

dels att 1 kap. 1 §, 5 kap. 7 a §, och 8 kap. 5 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas ett nytt kapitel, 5 b kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

I denna förordning finns bestämmelser om

– förordningens innehåll, vissa definitioner och allmänna bestämmelser (1 kap.)

– resehandlingar (2 kap.)

– visering (3 kap.)

– uppehållsrätt (3 a kap.)

– uppehållstillstånd (4 kap.)

– arbetstillstånd (5 kap.)

– EU-blåkort (5 a kap.)

– *tillstånd för företagsintern förflyttning (5 b kap.)*

– kontroll- och tvångsåtgärder (6 kap.)

– underrättelseskyldighet (7 kap.), och

– avvisning, utvisning, avgifter m.m. (8 kap.).

5 kap.

7 a §³

För att säkerställa att lön, försäkringsskydd och övriga an- För att säkerställa att lön, försäkringsskydd och övriga an-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2015:92.

³ Senaste lydelse 2014:780.

ställningsvillkor inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen ska Migrationsverket vid handläggningen av en ansökan om arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § och om EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) ge sammanslutningar av arbetstagare inom det verksamhetsområde som tillståndet avser tillfälle att yttra sig i ärendet. Migrationsverket får dock avgöra ärendet utan att så har skett om arbetsgivaren redan har inhämtat ett sådant yttrande, det annars är obehövligt eller det finns särskilda skäl.

ställningsvillkor inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen ska Migrationsverket vid handläggningen av en ansökan om arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § och om EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) ge sammanslutningar av arbetstagare inom det verksamhetsområde som tillståndet avser tillfälle att yttra sig i ärendet. *Detsamma gäller vid handläggningen av en ansökan om ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. 1 och 2 §§ utlänningslagen för att säkerställa att anställningsvillkoren inte är sämre än vad som krävs enligt 6 b kap. 1 § första stycket 3 och 2 § första stycket 2 utlänningslagen.* Migrationsverket får dock avgöra ärendet utan att så har skett om arbetsgivaren redan har inhämtat ett sådant yttrande, det annars är obehövligt eller det finns särskilda skäl.

Första stycket gäller i tillämpliga delar också vid handläggningen av ärenden om återkallelse av uppehållstillstånd enligt 7 kap. 7 e § första stycket 1 utlänningslagen.

5 b kap. Tillstånd för företagsintern förflyttning

Handläggningstid

1 §

Ett ärende om tillstånd enligt 6 b kap. 1, 2 eller 14 § utlänningslagen (2005:716) ska avgöras senast 90 dagar från det att ansökan lämnades in. Om ansökan behöver kompletteras får tiden förlängas. Sökanden ska underrättas om förlängningen.

Bevis om uppehålls- och arbetstillstånd

2 §

Bevis om ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska utfärdas i form av sådant uppehållstillståndskort som avses i 4 kap. 22 §.

På uppehållstillståndskortet ska det anges "ICT" eller, om tillståndet avser rörlighet för längre vistelse, "mobile ICT". Det ska också anges uppgift om anställningen och om slag av arbete.

Underrättelse till en annan EU- stat

3 §

Migrationsverket ska underrätta en annan EU-stat om ett

beslut att återkalla ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige för en utlänning som vistas i den andra EU-staten med stöd av tillståndet.

Om en utlänning som har ett ICT-tillstånd utfärdat av en annan EU-stat beviljas eller vägras ett ICT-tillstånd för längre vistelse i Sverige, ska Migrationsverket underrätta den andra EU-staten om beslutet.

Om en utlänning har eller har haft ett ICT-tillstånd utfärdat av en annan EU-stat och Migrationsverket meddelar ett beslut som innebär att utlänningen och hans eller hennes familjemedlemmar ska återtas av den EU-staten, ska Migrationsverket underrätta den andra EU-staten om beslutet.

Underrättelse till värdföretag

4 §

Om ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse återkallas, ska Migrationsverket underrätta värdföretaget i Sverige.

8 kap.

5 §⁴

Avgift tas ut för prövning av ansökan om uppehålls- och/eller arbetstillstånd och ställning som

Avgift tas ut för prövning av ansökan om uppehålls- och/eller arbetstillstånd och ställning som

⁴ Senaste lydelse 2014:1192.

varaktigt bosatt i Sverige med 1 000 kr för personer som fyllt 18 år och med 500 kr för personer som inte fyllt 18 år. Vid ansökan om uppehållstillstånd för arbete enligt 5 kap. 10 § och/eller arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § första stycket eller enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716), som inte rör förlängning av ett tillstånd avseende samma arbetsgivare eller anställning eller samma slag av arbete som ett tidigare tillstånd avser, är avgiften 2 000 kr. Vid ansökan om uppehållstillstånd för arbete enligt 5 kap. 10 § och/eller arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § första stycket eller enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen, som rör förlängning av ett tillstånd avseende samma arbetsgivare eller anställning eller samma slag av arbete som ett tidigare tillstånd avser, är avgiften 1 000 kr. Vid ansökan om uppehållstillstånd för att bedriva näringsverksamhet enligt 5 kap. 10 § utlänningslagen är avgiften 2 000 kr. Vid ansökan om uppehålls- och/eller arbetstillstånd på grund av familjeanknytning enligt 5 kap. 3 eller 3 a § utlänningslagen är avgiften 1 500 kr för personer som fyllt 18 år och 750 kr för personer som inte fyllt 18 år.

varaktigt bosatt i Sverige med 1 000 kr för personer som fyllt 18 år och med 500 kr för personer som inte fyllt 18 år. Vid ansökan om uppehållstillstånd för arbete enligt 5 kap. 10 § och/eller arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § första stycket eller *tillstånd* enligt 6 a kap. 1 § eller 6 b kap. 1 eller 2 § utlänningslagen (2005:716), som inte rör förlängning av ett tillstånd avseende samma arbetsgivare eller anställning eller samma slag av arbete som ett tidigare tillstånd avser, är avgiften 2 000 kr. Vid ansökan om uppehållstillstånd för arbete enligt 5 kap. 10 § och/eller arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § första stycket eller *tillstånd* enligt 6 a kap. 1 § eller 6 b kap. 1 eller 2 § utlänningslagen, som rör förlängning av ett tillstånd avseende samma arbetsgivare eller anställning eller samma slag av arbete som ett tidigare tillstånd avser, är avgiften 1 000 kr. Vid ansökan om uppehållstillstånd för att bedriva näringsverksamhet enligt 5 kap. 10 § utlänningslagen är avgiften 2 000 kr. Vid ansökan om uppehålls- och/eller arbetstillstånd på grund av familjeanknytning enligt 5 kap. 3 eller 3 a § utlänningslagen är avgiften 1 500 kr för personer som fyllt 18 år och 750 kr för personer som inte

fyllt 18 år.

Avgift ska dock inte tas ut av

1. personer som avses i 4 kap., 21 kap. 2, 3, 4 eller 6 § eller 22 kap. utlänningslagen,

2. personer som ansöker om uppehålls- och/eller arbetstillstånd med stöd av 5 kap. 3 § första stycket 1 eller 2 utlänningslagen på grund av familjeanknytning till en utlänning som beviljats uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 1 eller 6 § utlänningslagen eller motsvarande äldre bestämmelser,

3. personer som ansöker om uppehålls- och/eller arbetstillstånd med stöd av 5 kap. 3 § första stycket 1 eller 2 utlänningslagen på grund av familjeanknytning till en utlänning som beviljats uppehållstillstånd med stöd av 2 kap. 5 b § första stycket 1, 3 eller 4 utlänningslagen (1989:529) i dess lydelse från och med den 15 november 2005,

4. EES-medborgare eller anhörig till en EES-medborgare,

5. personer som omfattas av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å andra sidan om fri rörlighet för personer,

6. utlänningar som avses i 2 kap. 10 § utlänningslagen,

7. studerande som av Sida, annan svensk organisation eller mellanfolklig organisation fått stipendier för studier i Sverige,

8. personer som av allmän domstol har utvisats på grund av brott och som kan beviljas uppehållstillstånd enligt 12 kap. 16 b § utlänningslagen,

9. förundersökningsledare som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 kap. 15 § utlänningslagen,

10. Polismyndigheten när den ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 kap. 15 b § eller 16 a § utlänningslagen,

11. socialnämnder som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 kap. 15 c § eller 16 b § utlänningslagen, eller

12. personer som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 kap. 15 d § utlänningslagen.

Avgift enligt första stycket ska inte tas ut om internationell hänsyn eller sedvänja kräver det.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2017.

2 Ärendet

Europaparlamentet och rådet antog den 15 maj 2014 direktivet 2014/66/EU om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (ICT-direktivet). Direktivet, som trädde i kraft den 28 maj 2014, skulle vara genomfört i medlemsstaterna senast den 29 november 2016. ICT-direktivet bifogas som *bilaga 1*.

I promemorian föreslås de bestämmelser som bedöms nödvändiga för att genomföra ICT-direktivet i svensk rätt.

3 ICT-direktivet

3.1 Allmänt om ICT-direktivet

ICT-direktivet är ett led i tillskapandet av en EU-gemensam politik för laglig migration i enlighet med kommissionens strategiska plan för laglig migration (KOM (2005) 669) och Stockholmsprogrammet. Direktivet syftar till att underlätta företagsintern förflyttning av kompetens både till och inom EU för att därigenom stärka EU:s konkurrenskraft och ekonomi. Genom förslaget införs en rättslig ram, med bl.a. gemensamma villkor för inresa till EU, för företagsinternt förflyttade personer. Direktivet innehåller bestämmelser om bl.a. arbets- och anställningsvillkor och rörlighet mellan medlemsstaterna under tiden för förflyttningen, lika-behandling avseende sociala och ekonomiska rättigheter samt rättigheter för familjemedlemmar till en person som är föremål för företagsintern förflyttning.

3.2 En översikt av direktivets artiklar

3.2.1 Syfte och definitioner

Syftet med direktivet är enligt artikel 1 att fastställa villkoren för inresa till och vistelse i mer än 90 dagar på medlemsstaternas territorium samt rättigheter för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar inom ramen för företagsintern förflyttning av personal. Vidare avser direktivet att fastställa villkoren för inresa och vistelse samt rättigheterna för en tredjelandsmedborgare som vistas i en annan EU-stat än den som först beviljade ICT-tillståndet och som har utnyttjat sin rätt till rörlighet enligt direktivet.

I artikel 3 finns definitioner av vissa grundläggande begrepp som används i direktivet, t.ex. vad som avses med *företagsintern*

förflyttning, värdföretag och koncern samt vilka som kan anses som *chefer, specialister och praktikanter*.

3.2.2 Tillämpningsområde

I artikel 2 anges direktivets tillämpningsområde. Enligt artikel 2.1 är direktivet tillämpligt på tredjelandsmedborgare som vistas utanför medlemsstaternas territorium vid tidpunkten för ansökan och ansöker om inresa eller som har beviljats inresa till en medlemsstats territorium i enlighet med villkoren i direktivet.

I artikel 2.2 anges att vissa kategorier av tredjelandsmedborgare ska undantas från direktivets tillämpningsområde. Det gäller t.ex. gästforskare, EES-medborgare och medborgare i Schweiz och arbetstagare som utstationeras enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (utstationeringsdirektivet).

Enligt artikel 2.3 ska direktivet inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än ICT-tillstånd, för alla anställningsändamål för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av direktivet.

Direktivet ska, enligt artikel 4, inte påverka tillämpningen av förmånligare bestämmelser i unionsrätten eller i bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer. Det ska inte heller påverka medlemsstaternas rätt att i vissa avseenden anta eller behålla förmånligare bestämmelser för de personer som direktivet gäller för. Till exempel kan medlemsstaterna ha förmånligare regler när det gäller vilka som ska anses som familjemedlemmar enligt artikel 3 h.

3.2.3 Inresevillkor

I artikel 5 anges vilka villkor som ska vara uppfyllda för att en tredjelandsmedborgare ska kunna beviljas ett ICT-tillstånd.

Av artikel 6 framgår att direktivet inte inverkar på en medlemsstats rätt att besluta om inresekvoter i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget.

3.2.4 Avslag på ansökan om och återkallelse av ICT-tillstånd

I artikel 7 regleras grunderna för att avslå en ansökan om ICT-tillstånd och i artikel 8 regleras grunderna för att neka förlängning av tillståndstiden eller för att återkalla ett sådant tillstånd. Artiklarna innehåller såväl obligatoriska som fakultativa bestämmelser.

I artikel 9 anges att medlemsstaterna får hålla värdföretaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla villkoren för inresa, vistelse och rörlighet enligt direktivets bestämmelser. Väljer medlemsstaten att hålla värdföretaget ansvarigt ska sanktionerna vara effektiva, proportionella och avskräckande. Enligt artikeln ska medlemsstaterna också vidta åtgärder för att förhindra missbruk och överträdelser av direktivets bestämmelser.

3.2.5 Ansökningsförfarande och utfärdande av tillstånd

I artiklarna 10–16 finns närmare bestämmelser om bl.a. ansökningsförfarandet, tillståndstider och om utfärdandet av tillstånd. I artikel 12 finns bestämmelser om varaktigheten av en företagsintern överflyttning. För chefer och specialister sätts tiden till som mest tre år och för praktikanter ett år. Enligt artikel 15 ska ett ärende om ett ICT-tillstånd normalt avgöras inom 90 dagar efter det att en komplett ansökan lämnats in. Sökanden ska skriftligen underrättas om beslutet. Ett beslut om avslag på en ansökan om ICT-tillstånd eller återkallelse av ett ICT-tillstånd ska kunna överklagas. Av artikel 16 följer att medlemsstaterna får ta ut en avgift för prövningen av en ansökan. Avgiftsnivåerna får inte vara oproportionella eller oskäligen.

3.2.6 Rättigheter och rätt till likabehandling

Av artikel 17 framgår att den som har ett ICT-tillstånd har rätt till bl.a. inresa och vistelse i en medlemsstat. Enligt artikel 18.1 ska den som har ett ICT-tillstånd åtminstone ha rätt till samma arbets- och anställningsvillkor som arbetstagare som är utstationerade enligt utstationeringsdirektivet. Den ersättning som betalas ut får dock inte vara sämre än den ersättning som betalas ut till medlemsstatens egna medborgare i en jämförbar befattning. Likabehandling med

medlemsstatens egna medborgare ska vidare, enligt artikel 18.2, gälla i fråga om t.ex. föreningsfrihet, social trygghet och erkännande av examensbevis och andra yrkeskvalifikationer.

3.2.7 Familjemedlemmar

Enligt artikel 19 ska med vissa undantag rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (familjeåterföreningsdirektivet) vara tillämpligt på familjemedlemmar till den som beviljas ett ICT-tillstånd. Bestämmelserna i denna del innebär bl.a. att det inte ska krävas att den som har fått ett tillstånd ska ha välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd.

3.2.8 Företagsintern förflyttning inom unionen

I artiklarna 20–22 finns bestämmelser om rörlighet inom EU som ger rätt för den som har ett ICT-tillstånd att resa in i, vistas och arbeta i en eller flera andra medlemsstater än den som först utfärdade tillståndet.

I artikel 23 finns bestämmelser om bl.a. förflyttning mellan medlemsstater som inte fullt ut tillämpar Schengenregelverket, dvs. Bulgarien, Cypern, Kroatien och Rumänien.

3.2.9 Slutbestämmelser

Artiklarna 24–29 innehåller bestämmelser om statistik, rapporter, samarbete mellan kontaktpunkter, införlivande och ikraftträdande.

4 Huvuddragen i gällande ordning

Uppehållstillstånd

En utlänning som vistas i Sverige i mer än tre månader ska ha ett uppehållstillstånd (2 kap. 5 § utlänningslagen [2005:716], härafter förkortad UtlL). Uppehållstillstånd kan ges för viss tid (tidsbegränsat uppehållstillstånd) eller utan tidsbegränsning (permanent uppehållstillstånd). Ett uppehållstillstånd ska sökas och vara beviljat före inresan i Sverige. Från denna huvudregel finns dock flera undantag (5 kap. 18–19 §§ UtlL).

Kravet på uppehållstillstånd gäller inte för medborgare i de nordiska länderna. Det gäller inte heller för EES-medborgare och deras familjemedlemmar som har uppehållsrätt i Sverige eller för utlänningar som har visering för längre tid än tre månader (2 kap. 8 b § UtlL).

Arbetstillstånd

En utlänning som ska arbeta i Sverige på grund av en anställning här eller utomlands ska ha ett arbetstillstånd (2 kap. 7 § UtlL). Kravet på arbetstillstånd gäller inte för medborgare i de nordiska länderna eller en utlänning som har uppehållsrätt eller permanent uppehållstillstånd (2 kap. 8 c § UtlL). Undantag från kravet på arbetstillstånd gäller också för vissa yrkesgrupper som anges i utlänningsförordningen (2006:97), härafter förkortad UtlF. Exempelvis undantas anställda i en internationell koncern som i sammanlagt tre månader under en tolv månadersperiod ska delta i praktik, internutbildning eller annan kompetensutveckling hos ett företag i Sverige som ingår i koncernen och utlänningar som inom ramen för en affärsuppökelse ska delta i utbildning, genomföra tester, för-

bereda eller avsluta leveranser eller delta i liknande aktiviteter i Sverige (5 kap. 2 § första stycket 12 och 13 UtIF).

Ett arbetstillstånd får enligt 6 kap. 2 § UtIL beviljas en utlänning som erbjudits en anställning som gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig. Det innebär att inkomsten från den erbjudna heltids- eller deltidsanställningen måste vara av sådan storlek att han eller hon inte behöver försörjningsstöd för att täcka sina kostnader för bl.a. boende och uppehälle (prop. 2007/08:147 s. 59). Det krävs också att de erbjudna anställningsvillkoren inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen (6 kap. 2 § första stycket UtIL). För att säkerställa att så inte är fallet ska sammanslutningar av arbetstagare inom det verksamhetsområde som tillståndet avser i regel ges tillfälle att yttra sig i tillståndsärendet (5 kap. 7 a § UtIF). Ett arbetstillstånd efter anställningserbjudande får ges endast om rekryteringsförfarandet är förenligt med Sveriges åtaganden inom EU. Det innebär bl.a. att det s.k. unionsföreträdet i 6 kap. 2 § andra stycket UtIL måste respekteras. Unionsföreträde innebär att det egna landets befolkning samt befolkningen i EU/EES och Schweiz ska ha företräde till befintliga arbetstillfällen.

Arbetstillstånd ska ges för viss tid (6 kap. 1 § UtIL) och beviljas normalt för tid motsvarande anställningstiden. Ett arbetstillstånd får dock inte avse längre tid än två år. Om anställningen förlängs, kan arbetstillståndet efter ansökan förlängas i motsvarande utsträckning utan att utlänningen först behöver lämna Sverige. Förlängning kan ske vid ett eller flera tillfällen. Den sammanlagda tillståndstiden får vara högst fyra år. Om det finns särskilda skäl får dock den sammanlagda tiden vara sex år (6 kap. 2 a § andra stycket UtIL).

Ett arbetstillstånd ska knytas till en viss arbetsgivare och avse ett visst slag av arbete. Efter en sammanlagd tillståndstid om två år ska tillståndet endast knytas till ett visst slag av arbete (6 kap. 2 a § tredje stycket UtIL).

Ett arbetstillstånd ska i regel sökas och vara beviljat före inresan i Sverige. Från denna huvudregel finns dock flera undantag (6 kap. 4 § UtIL).

I 6 a kap. UtIL finns särskilda bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd för högkvalificerad anställning, s.k. EU-blåkort. Ett EU-blåkort är ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd för

personer som har relevant och särskild kompetens i form av högre yrkeskvalifikationer.

Utstationering av arbetstagare

Bestämmelser om utstationering av arbetstagare finns i lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare (utstationeringslagen). Med utstationerad arbetstagare avses enligt 4 § utstationeringslagen varje arbetstagare som vanligen arbetar i ett annat land men som under en begränsad tid utför arbete enligt 3 § samma lag i Sverige. Enligt 3 § avses med utstationering bland annat när en arbetsgivare sänder arbetstagare till Sverige till en arbetsplats eller till ett företag som tillhör koncernen. Ett anställningsförhållande ska råda mellan arbetsgivaren och arbetstagaren under utstationeringstiden.

Enligt 10 § utstationeringslagen ska en arbetsgivare anmäla en utstationering till Arbetsmiljöverket senast när en utstationerad arbetstagare påbörjar sitt arbete i Sverige om verksamheten här pågår längre tid än fem dagar. Vidare anges i 11 § samma lag att arbetsgivaren ska utse en kontaktperson i Sverige och anmäla honom eller henne till Arbetsmiljöverket. En sanktionsavgift ska tas ut om en arbetsgivare har överträtt bestämmelserna i 10 och 11 §§ utstationeringslagen. Av förordningen (2013:352) om anmälningsskyldighet vid utstationering av arbetstagare framgår närmare vilka uppgifter som en anmälan ska innehålla.

Återkallelse av uppehållstillstånd och arbetstillstånd

Bestämmelser om återkallelse av uppehållstillstånd och arbetstillstånd finns i 7 kap. UtlL. Dessa tillstånd får återkallas bl.a. för en utlänning som medvetet har lämnat oriktiga uppgifter eller som medvetet har förtigigt omständigheter som varit av betydelse för att få tillståndet. För en utlänning som rest in i Sverige får ett uppehållstillstånd återkallas om han eller hon utan arbetstillstånd bedriver verksamhet som kräver ett sådant tillstånd, om en anställning upphört under pågående uppehålls- och arbetstillståndsperiod eller om det på grund av tidigare verksamhet eller i övrigt kan antas att utlänningen kommer att bedriva sabotage, spioneri eller olovlig

underrättelseverksamhet i Sverige eller något annat nordiskt land. Vidare ska ett tidsbegränsat uppehållstillstånd för arbete för en utlänning som har beviljats arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § UtlL återkallas om förutsättningarna för arbetstillståndet av något annat skäl än att anställningen har upphört inte längre är uppfyllda eller om utlänningen inte inom fyra månader från tillståndets första giltighetsdag har påbörjat arbetet.

I 6 a kap. UtlL finns särskilda bestämmelser om återkallelse av ett EU-blåkort.

Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

Av 5 kap. 3 § UtlL framgår att uppehållstillstånd på minst ett år ska ges till en utlänning som är make eller sambo till någon som är bosatt eller som har beviljats uppehållstillstånd för bosättning i Sverige samt till barn till anknytningspersonen eller till hans eller hennes make eller sambo under förutsättning att barnet är under 18 år och ogift.

Även om det föreligger en rätt till uppehållstillstånd, får tillstånd vägras i vissa särskilt angivna fall. Till exempel får tillstånd vägras om oriktiga uppgifter medvetet har lämnats eller omständigheter medvetet har förtigits som är av betydelse för att få uppehållstillstånd eller om utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning och säkerhet. Vidare ska uppehållstillstånd vägras i fall av månggifte (5 kap. 17 a och 17 b §§ UtlL).

I lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige finns bestämmelser som ska ha företräde framför bestämmelserna i utlänningslagen. Den tidsbegränsade lagen innebär bl.a. begränsningar av möjligheten till familjeåterförening genom skärpta regler i fråga om försörjningskrav. Den tidsbegränsade lagen trädde i kraft den 20 juli 2016 och ska gälla i högst tre år.

5 Förhållandet till reglerna om arbetskraftsinvandring

Förslag: De bestämmelser som behövs för att genomföra ICT-direktivet ska huvudsakligen föras in i ett nytt kapitel i utlänningslagen. Frånsett denna särreglering ska, om inte annat föreskrivs, de allmänna reglerna i utlänningslagen gälla.

Det kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd som ger en utlänning rätt att resa in, vistas och arbeta vid ett företag (värdföretag) som är etablerat i Sverige och är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern ska betecknas ICT-tillstånd.

Ett arbetstillstånd enligt de allmänna reglerna ska inte få beviljas om utlänningen avser att arbeta i Sverige inom ramen för en sådan företagsintern förflyttning som avses i det nya kapitlet och utlänningen inte tillhör en sådan kategori av personer som är undantagen från möjligheten att beviljas ett tillstånd för företagsintern förflyttning.

Skälen för förslaget

Ett nytt kapitel i utlänningslagen

Utlänningslagens bestämmelser om arbetstillstånd är i huvudsak generella och gäller för alla slag av arbeten. ICT-direktivet och dess bestämmelser utgör därmed en särreglering i och med att det endast omfattar villkor för inresa och vistelse för arbete med ställning som chef, specialist eller praktikant inom ramen för företagsintern förflyttning av personal.

Utgångspunkten vid genomförandet av ICT-direktivet bör vara att inte skapa en alltför avvikande särreglering och att behålla

nuvarande regler för arbetskraftsinvandring så mycket som det är möjligt. I artikel 2.3 anges även att direktivet inte ska påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än ICT-tillstånd för alla anställningsändamål för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av direktivet.

Vid tidigare genomföranden av EU-direktiv som avviker från utlänningslagens systematik har bestämmelser tagits in i särskilda kapitel i utlänningslagen (se t.ex. 6 a kap. UtlL om EU-blåkort, prop. 2012/13:148). Det bedöms vara mest lämpligt att även i detta fall ta in nationella bestämmelser som genomför direktivet i ett nytt kapitel i utlänningslagen.

Enligt direktivet ska tillståndet för en person som är föremål för företagsintern förflyttning betecknas ”ICT”. För att genomförandet av direktivet ska bli tydligt och för att särskilja detta uppehålls- och arbetstillstånd från andra arbetstillstånd bör beteckningen ICT-tillstånd användas i de nya bestämmelserna.

Ett ICT-tillstånd är ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd. Frånsett den särreglering som ställs upp i förslaget till ett nytt kapitel i utlänningslagen bör de allmänna reglerna i utlänningslagen, t.ex. vad gäller avvisning och utvisning samt merparten av förfarandereglerna, gälla.

Endast ICT-tillstånd ska kunna beviljas vid sådan företagsintern förflyttning som avses i ICT-direktivet

Efter att ICT-direktivet har genomförts i svensk rätt kommer de allmänna bestämmelserna om arbetstillstånd att gälla vid sidan av bestämmelserna om företagsintern förflyttning i det nya kapitlet. En fråga i detta sammanhang är om medlemsstaterna tillåts bevilja en utlänning som är föremål för sådan företagsintern förflyttning som avses i ICT-direktivet andra uppehålls- och arbetstillstånd än tillstånd som avses i direktivet.

Enligt artikel 2.3 ska ICT-direktivet inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än de tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som omfattas av detta direktiv, för alla anställningsändamål för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av detta direktiv. Denna bestämmelse torde innebära att medlemsstaterna inte kan bevilja ett uppehålls- och arbetstillstånd enligt de allmänna reglerna om

personen i fråga omfattas av ICT-direktivets tillämpningsområde. Ett skäl till att så bör vara fallet är att ICT-direktivets bestämmelser skulle kunna kringgå om det står medlemsstaterna fritt att tillämpa ett annat regelverk än det som slås fast i ICT-direktivet. Kommissionen har även vid ett kontaktkommittémöte angående genomförandet av direktivet informerat medlemstaterna om att kommissionen anser att de bestämmelser som införs med anledning av ICT-direktivet ska ha företräde framför andra nationella bestämmelserna om uppehålls- och arbetstillstånd. En annan ordning skulle enligt kommissionen stå i strid med EU-rätten.

Det bör mot denna bakgrund införas en bestämmelse i 6 kap. 2 § UtIL om att bestämmelserna i det nya kapitlet om tillstånd för företagsintern förflyttning ska ges företräde framför de allmänna bestämmelserna om arbetstillstånd. Bestämmelsen bör utformas så att ett arbetstillstånd enligt de allmänna reglerna inte ska få beviljas om utlänningsen avser att arbeta i Sverige inom ramen för en sådan företagsintern förflyttning som avses enligt ICT-direktivet och utlänningsen inte tillhör en sådan kategori av personer som är undantagen från möjligheten att beviljas ett tillstånd för företagsintern förflyttning (se vidare avsnitt 6).

Det kan i sammanhanget nämnas att en liknande bestämmelse som artikel 2.3 i ICT-direktivet finns i artikel 3.4 i direktiv (EU) nr 2009/50/EG om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (blåkortsdirektivet). I blåkortsdirektivets artikel anges emellertid inte att medlemsstaternas rätt att utfärda nationella tillstånd är begränsad till att gälla för anställningsändamål som inte omfattas av direktivet. I ett nyligen presenterat ändringsförslag av blåkortsdirektivet (KOM(2016) 378 final) föreslås dock att den aktuella bestämmelsen ändras. Av kommissionens motivering framgår att avsikten med ändringen är att det inte längre ska vara möjligt för medlemsstaterna att bevilja nationella uppehålls- och arbetstillstånd för personer som omfattas av blåkortsdirektivets tillämpningsområde.

6 Personkategorier som undantas

Förslag: Ett tillstånd för företagsintern förflyttning ska inte beviljas en utlänning som

- är bosatt inom Europeiska unionens medlemsstaters territorier,
- är EES-medborgare eller medborgare i Schweiz,
- ansöker om uppehållstillstånd för att utföra forskning i Sverige enligt ett mottagningsavtal som har ingåtts enligt lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare,
- är utstationerad i Sverige enligt 4 § utstationeringslagen av ett företag som är etablerat i en EES-stat eller Schweiz,
- har beviljats uppehållstillstånd för studier i Sverige, eller
- hyrs ut av företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag.

Skälen för förslaget

Huvudregeln enligt direktivet

Enligt artikel 2.1 ska direktivet tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas utanför medlemsstaternas territorium vid tidpunkten för ansökan och ansöker om inresa eller har beviljats inresa. Med tredjelandsmedborgare avses enligt definitionen i artikel 3 a en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget. I artikel 2.2 anges flera undantag från direktivets tillämpningsområde.

Utlänningar som är bosatta inom EU

En konsekvens av att tredjelandsmedborgarna ska vistas utanför medlemsstaternas territorium vid tidpunkten för ansökan är att tredjelandsmedborgare som redan vistas här inte kan beviljas ett ICT-tillstånd. Kravet på vistelse utanför medlemsstaternas territorium torde innebära att en utlänning inte får vistas i något av EU:s medlemsstaters territorier vid ansökningstillfället. När det gäller längden på vistelsen är det en rimlig tolkning att det endast är vistelser med viss varaktighet som avses. I den engelska språkversionen används exempelvis *reside* som vistelsebegrepp, vilket ger starkare uttryck för att det rör sig om längre vistelser som avses jämfört med vad som är fallet med den svenska språkversionen. Mot denna bakgrund bör det införas en bestämmelse som anger att en ansökan inte kan beviljas en utlänning som är bosatt inom EU.

Gästforskare

Enligt artikel 2.2 a ska direktivet inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om rätt att vistas i medlemsstaten som forskare i den mening som avses i direktiv 2005/71/EG om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte, i syfte att genomföra ett forskningsprojekt. Vid genomförandet av det direktivet i svensk rätt fick de personer som omfattas av direktivet benämningen gästforskare. Med gästforskare avses, enligt 2 § lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare, en tredjelandsmedborgare som är behörig att påbörja högskoleutbildning på forskarnivå och som väljs ut av en forskningshuvudman för att under en längre tid än tre månader utföra forskning hos huvudmannen.

Eftersom det kan förekomma överlappningar mellan tillämpningsområdet för gästforskardirektivet och ICT-direktivet gjordes under förhandlingarna av ICT-direktivet bedömningen att det uttryckligen borde införas en bestämmelse som utesluter gästforskare som har för avsikt att resa in i en medlemsstat i syfte att utföra ett forskningsprojekt att komma i fråga för ett ICT-tillstånd.

Bestämmelserna om ICT-tillstånd bör alltså inte tillämpas på den som ansöker om uppehållstillstånd för att genomföra ett forsk-

ningsprojekt i Sverige enligt ett mottagningsavtal som har ingåtts enligt lagen om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare. Denna kategori av personer bör därför undantas från tillämpningsområdet för de nya reglerna.

EES-medborgare och medborgare i Schweiz

I artikel 2.2 b anges att ICT-direktivet inte är tillämpligt på tredjelandsmedborgare som enligt överenskommelser mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och tredjeländer å andra sidan, har samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare eller är anställda av ett företag som är etablerat i tredjeländerna i fråga. Island, Norge och Liechtenstein har ingått det s.k. EES-avtalet med unionen som innebär en rätt till fri rörlighet motsvarande den som gäller enligt EU-rätten. Schweiz har ingått ett motsvarande avtal. Bestämmelsen i artikel 2.2 b innebär därför att medborgare i Island, Norge, Liechtenstein och Schweiz undantas från direktivets tillämpningsområde. De svenska reglerna bör utformas i enlighet med detta.

I vissa andra EU-direktiv rörande arbetskraftsinvandring (se t.ex. blåkortsdirektivet) anges att även familjemedlemmar till EES-medborgare är undantagna från tillämpningsområdet, vilket emellertid inte är fallet i ICT-direktivet. I det nyligen presenterade ändringsförslaget till blåkortsdirektivet (se avsnitt 5) anges att familjemedlemmar till EES-medborgare inte längre ska vara undantagna från möjligheten att få ett EU-blåkort. Familjemedlemmar har därför tagits bort från bestämmelsen. Utformningen av bestämmelsen i ändringsförslaget överensstämmer i allt väsentligt med ICT-direktivets motsvarande bestämmelse. Innebörden av att familjemedlemmar inte anges i ICT-direktivets bestämmelse bör mot denna bakgrund vara att familjemedlemmar inte omfattas av undantagsbestämmelsen, vilket bör avspeglas i de svenska reglerna.

En konsekvens av att det endast är tredjelandsmedborgare som kan beviljas ett ICT-tillstånd är givetvis att unionsmedborgarna inte kan få ett sådant tillstånd. Detta bör lämpligen framgå av de nya bestämmelserna. En definition som omfattar både unionsmedborgare och medborgare i Island, Norge, Liechtenstein är EES-medborgare, se 1 kap. 3 b § UtlL (prop. 2013/14:81 s. 19).

Sammantaget föreslås det därför en bestämmelse om att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas en utlänning som är EES-medborgare eller medborgare i Schweiz.

Utstationering från företag etablerade i en EES-stat eller i Schweiz

Enligt artikel 2.2 c är ICT-direktivet inte tillämpligt på tredjelandsmedborgare som utstationeras inom ramen för utstationeringsdirektivet. Utstationeringsdirektivet gäller enbart företag som är etablerade i någon av EU:s medlemsstater. Företag som är etablerade i stater inom EES omfattas dock också av utstationeringsdirektivet efter ett beslut av Gemensamma EES-kommittén.

I avsnitt 7.2 föreslås det att en grundläggande förutsättning för att beviljas ett tillstånd enligt de nya reglerna om ICT-tillstånd är att utlänningen är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz. Av detta följer motsatsvis att en utlänning som är anställd och ska utstationeras av ett företag som är etablerat inom EES-staterna och Schweiz inte kan komma i fråga för ett ICT-tillstånd. Det kan därför sättas i fråga om det finns något behov att särskilt reglera att bestämmelserna om ICT-tillstånd inte gäller för en utlänning som utstationeras till Sverige inom ramen för utstationeringsdirektivet. Det kan dock finnas anledning att i klagörande syfte ändå införa ett uttryckligt undantag för en utlänning som är utstationerad enligt utstationeringsdirektivet. Mot denna bakgrund föreslås det en bestämmelse om att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas en utlänning som är utstationerad av ett företag som är etablerat i EES eller Schweiz.

Egenföretagare

Enligt artikel 2.2 d ska ICT-direktivet inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som utför arbete som egenföretagare. Som framgår av avsnitt 7.1 är det en förutsättning för att beviljas ett ICT-tillstånd att det finns ett anställningsförhållande mellan den i tredjeland etablerade arbetsgivaren och den utlänning som ska förflyttas. Genom kravet på anställning utesluts egenföretagare, som i detta fall torde avse enskilda näringsidkare eller motsvarande, från att

komma i fråga för ett ICT-tillstånd. Något behov av att särskilt reglera att en egenföretagare inte kan få ett ICT-tillstånd bedöms därför inte finnas.

Av bemanningsföretag uthyrda arbetstagare m.fl.

Enligt artikel 2.2 e ska ICT-direktivet inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som hyrs ut av bl.a. bemanningsföretag. För att uppfylla direktivets krav i denna del bör det anges att tillstånd enligt de nya reglerna om ICT-tillstånd inte ska beviljas utlänningar som hyrs ut av bemanningsföretag eller andra företag.

Uppehållstillstånd för studier

Enligt artikel 2.2 f ska ICT-direktivet inte tillämpas på en tredjelandsmedborgare som antagits som heltidsstuderande eller som genomgår en kort praktisk utbildning med handledning som en del av studierna. Genom bestämmelsen undantas de utlänningar som vid sidan av eller inom ramen för sina studier genomgår någon form av företagspraktik i medlemsstaterna. För att klargöra att sådan praktikutbildning inte kan ligga till grund för ett ICT-tillstånd som praktikant i den mening som avses i direktivet, bör tillstånd enligt bestämmelserna om ICT-tillstånd inte beviljas en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd för studier i Sverige.

7 Villkor för ICT-tillstånd

7.1 Villkoren för att beviljas ICT-tillstånd ska anges i lagen

Förslag: Det ska i lag anges vilka villkor som gäller för att beviljas ett ICT-tillstånd.

Skälen för förslaget: I artikel 5 anges under rubriken ”Kriterier för inresa” de villkor som ska vara uppfyllda för att ett ICT-tillstånd ska få beviljas. Artikeln är uppbyggd på så sätt att det i punkten 1 anges omständigheter som tredjelandsmedborgaren eller värdföretaget ska visa genom att ge in olika handlingar tillsammans med ansökan. Vilka som är de egentliga villkoren för att beviljas ett ICT-tillstånd följer alltså indirekt av detta krav på sökanden att ge in vissa handlingar.

En grundläggande förutsättning för att en ansökan om ICT-tillstånd ska kunna beviljas är att sökanden kan presentera de underlag som behövs för prövningen av ansökan. Det är också den ordning som generellt gäller vid ansökan om uppehållstillstånd och arbetstillstånd enligt svensk rätt. De bestämmelser som genomför artikel 5.1 bör därför inte formuleras som krav på sökanden att ge in vissa specificerade handlingar. I stället bör utgångspunkten vara att det i lagen ska anges vilka förutsättningar som ska gälla för att ett ICT-tillstånd ska kunna beviljas. Att sökanden genom handlingar eller på annat sätt kan visa att dessa förutsättningar är uppfyllda bedöms mot denna bakgrund inte behöva anges särskilt i lagtexten.

7.2 Anställning i samma företag eller koncern

Förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska utlänningen vara anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och avse att tjänstgöra i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern. Utlänningen ska också ha varit anställd i företaget under minst tre månader utan uppehåll vid tiden för den företagsinterna förflyttningen.

Skälen för förslaget: Enligt artikel 5.1 a ska den som ansöker om ett ICT-tillstånd visa att värdföretaget och det i tredjeland etablerade företaget där han eller hon är anställd tillhör samma företag eller koncern. Med värdföretag avses enligt definitionen i artikel 3 d den enhet till vilken den person som är föremål för företagsintern förflyttning förflyttas och som – oavsett rättslig form – är etablerad i enlighet med nationell rätt inom en medlemsstats territorium. Med koncern avses enligt artikel 3 l två eller flera företag som enligt nationell rätt anses knutna till varandra genom att ett företag i förhållande till ett annat företag direkt eller indirekt äger majoriteten av det företagets tecknade kapital, kontrollerar majoriteten av de röster som är knutna till det företagets emitterade aktiekapital eller har rätt att utse fler än hälften av medlemmarna i det företagets administrativa organ eller lednings- eller tillsynsorgan eller att företaget leds av moderföretaget som en enhet.

Enligt artikel 5.1 b ska sökanden dessutom visa att han eller hon utan uppehåll har varit anställd inom samma företag eller koncern under åtminstone tre–tolv månader före tidpunkten för förflyttningen när det gäller chefer och specialister, och åtminstone tre–sex månader när det gäller praktikanter.

Av artikel 2.2 b följer att anställda vid företag etablerade i Island, Norge, Liechtenstein och Schweiz ska vara undantagna från direktivets tillämpningsområde. Vidare följer av artikel 1 a att den företagsinterna förflyttningen måste sträcka sig över mer än 90 dagar.

För att möta direktivets krav bör en förutsättning för att beviljas ett ICT-tillstånd vara att utlänningen är anställd av ett

företag som är etablerat utanför EES-området och Schweiz och är en enhet i samma företag eller ingår i samma företagsgrupp eller koncern som det i Sverige etablerade värdföretaget där sökanden ska arbeta. Det bör vidare krävas att sökanden har haft anställning hos företaget i tredjeland en viss tid vid förflyttningen. För att tillstånd ska beviljas ska också krävas att förflyttningen är planerad att vara längre än 90 dagar. Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i utlänningslagens nya kapitel.

När det gäller den tid som utlänningen ska ha varit anställd hos företaget i tredjeland är det ändamålsenligt att samma minimitid gäller för samtliga personkategorier. På så sätt förenklas prövningen och undviks att olika tidpunkter gäller beroende på vilken funktion som anställningen avser. Enligt den nuvarande ordningen för arbetskraftsinvandring ställs inget motsvarande krav på att utlänningen ska ha varit anställd en viss tid innan förflyttning sker till ett företag i Sverige. Ett krav på tre månaders anställningstid före tidpunkten för förflyttningen till Sverige bedöms mot den bakgrunden vara en lämplig tidsgräns.

En fråga i detta sammanhang är vid vilken tidpunkt som minimitiden ska vara uppnådd. I artikel 5.1 b anges att den relevanta tidpunkten är tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen (till skillnad från andra bestämmelser i direktivet enligt vilken den relevanta tidpunkten är den för ansökan, se t.ex. artikel 3 b). Den närmast till hands liggande tolkningen av direktivet är att med tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen avses tidpunkten för när själva förflyttningen till Sverige är planerad att äga rum.

7.3 Ställning som chef, specialist eller praktikant

Förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska sökanden tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i värdföretaget.

Skälen för förslaget: Enligt artikel 5.1.c ii) ska sökanden ge in bevis på att han eller hon får ställning som chef, specialist eller praktikant i värdföretaget. En bestämmelse om att det ska vara en förutsättning för ett ICT-tillstånd att sökanden kommer att få någon av dessa befattningar bör därför införas i de nya

bestämmelserna. Det bedöms inte nödvändigt att i lagtext ta in definitioner av begreppen chef, specialist eller praktikant. Dessa begrepp får i stället tolkas direktivkonformt, se artikel 3 i direktivet och vidare i författningskommentaren.

7.4 Arbete efter förflyttningens slut

Förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska utlänningen efter den företagsinterna förflyttningen kunna överflyttas till en enhet i tredjeland som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern.

Skälen för förslaget: Av artikel 5.1.c iv) framgår att sökanden ska kunna bevisa att han eller hon efter den företagsinterna förflyttningens slut kommer att kunna överflyttas till en enhet som tillhör samma företag eller koncern och är belägen i ett tredjeland. Mot bakgrund av direktivets krav bör en bestämmelse med sådan innebörd införas.

7.5 Yrkeskvalifikationer

Förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska utlänningen ha de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef eller specialist eller, när det gäller en praktikant, ha den utbildning som krävs för praktik-tjänstgöringen.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

Skälen för förslaget: Enligt artikel 5.1 d ska sökanden lägga fram bevis för att han eller hon har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef eller specialist vid värdföretaget, eller har den universitetsexamen som krävs för praktiktjänstgöringen. Vidare krävs enligt artikel 5.1 e att sökanden uppfyller de villkor i nationell rätt som krävs för att få utöva det reglerade yrket som ansökan avser.

Med anledning av direktivets krav bör det ställas som villkor för ett ICT-tillstånd att sökanden har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet eller utbildning som krävs för uppdraget och att denne, för det fall ansökan avser ett reglerat yrke, har behörighet att utöva yrket. Det måste i första hand vara upp till arbetsgivaren i tredjeland att bedöma att den person som han eller hon avser förflytta har de kvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef, specialist eller praktikant vid värdföretaget i Sverige. Det bör därför inte krävas någon mer ingående granskning av utlänningens yrkeskvalifikationer och erfarenhet m.m. än sådana uppgifter som vanligen anges i meritförteckningar som bifogas en ansökan. Med utbildning avses enligt direktivet en universitetsexamen.

Med reglerat yrke avses enligt artikel 3 o i ICT-direktivet ett yrke enligt definitionen i artikel 3.1 i direktivet 2005/36/EG. Denna definition av reglerat yrke har genomförts i 5 § 2 lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer där det framgår att med reglerat yrke avses yrkesverksamhet där det genom lag, förordning eller andra föreskrifter, direkt eller indirekt, krävs bestämda yrkeskvalifikationer för att få tillträde till eller utöva verksamheten eller någon form av denna eller använda en viss yrkestitel. De reglerade yrken som finns i Sverige anges i bilagan till förordningen (2016:157) om erkännande av yrkeskvalifikationsdirektivet. De flesta av de reglerade yrkena i Sverige finns inom hälso- och sjukvårdssektorn.

För att uppfylla direktivets krav i denna del bör det införas en bestämmelse om att en utlänning ska ha nödvändiga yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs eller, när det gäller praktikanter, ha den utbildning som krävs. Vidare bör anges att utlänningen ska uppfylla kraven för att i förekommande fall få utöva det reglerade yrke som ansökan gäller.

7.6 Sjukförsäkring

Förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring.

Skälen för förslaget: Enligt artikel 5.1 g ska sökanden lägga fram bevis om att han eller hon har eller har ansökt om en sjukförsäkring som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i den berörda medlemsstaten för perioder då sådant försäkringsskydd inte tillhandahålls i samband med eller som en följd av det arbete som utförs i medlemsstaten.

Enligt bestämmelserna i hälso- och sjukvårdslagen (1982:763) respektive tandvårdslagen (1985:125) är landstingen skyldiga att tillhandahålla hälso- och sjukvård samt tandvård åt alla, oavsett medborgarskap, som är bosatta inom landstingen. För den som vistas inom landstinget, utan att vara bosatt där, är landstinget endast skyldigt att tillhandahålla omedelbar vård. Grunden för att få tillgång till svensk hälso- och sjukvård är således att man är bosatt i Sverige. Tillgången till sjukvård är alltså inte något som tillhandahålls i samband med eller endast som en följd av det arbete som utförs i Sverige.

I 3 § folkbokföringslagen (1991:481) anges att den som efter inflyttning anses vara bosatt i Sverige ska folkbokföras. En person anses bosatt här i landet om han eller hon kan antas komma att regelmässigt tillbringa sin nattvila eller motsvarande vila (dygnsvilan) i landet under minst ett år. Även den som kan antas komma att regelmässigt tillbringa sin dygnsvila både inom och utom landet ska folkbokföras, om han eller hon med hänsyn till samtliga omständigheter får anses ha sin egentliga hemvist här.

Som framgår av avsnitt 3.2 ska ett ICT-tillstånd gälla för vistelser som överstiger 90 dagar och för den tid som uppdraget enligt ansökan ska vara, dock längst tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter. Tillgången till svensk hälso- och sjukvård för dessa personer beror alltså på hur lång tid uppdraget i Sverige ska pågå. Vid vistelser på minst ett år kommer innehavaren av ett ICT-tillstånd att folkbokföras i Sverige och därmed omfattas av landstingens skyldighet att tillhandahålla även annan än omedelbar hälso- och sjukvård samt tandvård. En utlänning som ansöker om ICT-tillstånd för vistelser som understiger ett år kommer däremot inte att folkbokföras och bör därmed vara skyldig att styrka att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige. En bestämmelse med en sådan innebörd bör därför införas.

7.7 Resehandling m.m.

Bedömning: Det behövs inte några författningsåtgärder med anledning av direktivets bestämmelser om att den som ansöker om ett ICT-tillstånd ska visa ett anställningsavtal, lämna uppgifter om förflyttningens varaktighet och om var värdföretaget är beläget, lämna uppgifter om ersättningen samt övriga arbets- och anställningsvillkor eller visa giltiga resehandlingar. Vidare bör möjligheten att kräva att de handlingar som bifogas ansökan ska ges in på svenska, att sökanden ska lämna uppgift om sin adress i Sverige och att sökanden i förekommande fall ska visa ett praktikantavtal inte utnyttjas.

Skälen för bedömningen

Direktivet

Utöver vad som berörs ovan ställer artikel 5.1 c krav på sökanden att vid ansökan visa upp ett anställningsavtal och, om det behövs, en uppdragsskrivelse som ska innehålla uppgifter om förflyttningens varaktighet och om var värdföretaget eller värdföretagen är belägna och om ersättningen samt övriga arbets- och anställningsvillkor under den företaginterna förflyttningen. Vidare ska sökanden enligt artikel 5.1 f lägga fram en giltig resehandling enligt nationell rätt som är giltig minst lika länge som giltighetstiden för ICT-tillståndet, och där så krävs en viseringsansökan eller en visering.

Enligt artikel 5.2 får krävas att flertalet av de handlingar som sökanden ska lägga fram enligt artikel 5.1 ges in på svenska.

Av artikel 5.3 följer att medlemsstaterna får kräva att sökanden senast vid utfärdandet av ICT-tillståndet lämnar uppgift om sin adress i Sverige.

Vidare kan det, enligt artikel 5.6, krävas att en praktikant lägger fram ett praktikantavtal med uppgifter om sin framtida ställning inom företaget eller koncernen, inklusive en redogörelse för praktikprogrammet, av vilken det framgår att vistelsens syfte är att utbilda praktikanten för karriärutveckling eller för att ge personen utbildning i affärsteknik eller affärsmetoder, uppgifter om dess

varaktighet och om hur praktikanten kommer att handledas under programmet.

Anställningsavtal, uppgifter om förflyttningens varaktighet och ersättning och förmåner

Som framgår av avsnitt 7.1 bör det i lagtexten inte preciseras vilka handlingar som sökanden ska ge in. I stället bör lagtexten ange förutsättningarna för att beviljas ett ICT-tillstånd. Det ligger sedan på sökanden att ge in de handlingar som styrker att förutsättningarna är uppfyllda. Utifrån den utgångspunkten bedöms direktivets bestämmelser om att sökanden ska ge in sitt anställningsavtal eller andra handlingar som visar förflyttningens varaktighet och var värdforetaget är beläget samt ersättningen och andra avtalsvillkor under förflyttningen inte kräva några ytterligare lagstiftningsåtgärder. Sådana handlingar kommer däremot förstås att ha avgörande betydelse vid prövningen.

Resehandling

Enligt 2 kap. 1 § UtlL gäller att en utlänning som reser in i eller vistas i Sverige ska ha pass. Enligt 4 kap. 23 § UtlF får ett tidsbegränsat uppehållstillstånd inte beviljas för längre tid än utlänningens pass gäller, om inte frågan om tillstånd gäller de kategorier som anges i den bestämmelsen eller om det annars finns särskilda skäl. I 5 kap. 9 § UtlF anges bl.a. att ett arbetstillstånd inte får beviljas för längre tid än utlänningens pass gäller, om det inte finns särskilda skäl.

Eftersom ett ICT-tillstånd är ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd kommer reglerna i utlänningsförordningen om begränsningar av tillståndstiden i relation till passhandlingens giltighetstid att vara tillämpliga även i fråga om ICT-tillstånd, vilket bedöms vara förenligt med direktivet. Några författningsändringar är därmed inte nödvändiga med anledning av ICT-direktivets bestämmelse om giltig resehandling.

Praktikantavtal

Syftet med ett sådant praktikantavtal som avses i artikel 5.6 är, enligt skäl 20, att säkerställa att praktikanterna kommer att ges verklig utbildning och inte användas som vanliga arbetstagare.

Som framgår ovan i avsnitt 7.1 föreslås en av förutsättningarna för att beviljas ett ICT-tillstånd vara att utlänningen har ett anställningsavtal med arbetsgivaren i tredjeland och att han eller hon får ställning som praktikant. Om den beslutande myndigheten bedömer att de uppgifter om praktiken som lämnas i ansökan är tillräckliga för att bedöma om förutsättningarna för ett ICT-tillstånd är uppfyllda, torde det inte finnas något behov av att hämta in ytterligare information om t.ex. hur praktikanten kommer att handledas vid värdföretaget i Sverige. Möjligheten att följa upp sådan information kan dessutom anses begränsad. Något krav på att sökanden ger in ett särskilt praktikantavtal bör därför inte ställas upp.

Handlingar på svenska

Det finns i dag inget uttryckligt krav på att handlingar som ska bifogas en ansökan om uppehållstillstånd och arbetstillstånd måste vara översatta till svenska. I de flesta fall bör en ansökan även kunna prövas med stöd av handlingar som ges in på andra språk, framför allt engelska. Om Migrationsverket bedömer att ingivna handlingar inte kan ligga till grund för prövningen av ansökan, bör verket antingen självt ordna med en översättning, eller vid kontakt med sökanden eller värdföretaget i Sverige, begära in nödvändig information i ärendet. Någon särskild regel som anger detta bedöms inte vara nödvändig.

Adressuppgift

Enligt nuvarande ordning uppställs inget uttryckligt krav på att en sökande av ett uppehålls- och arbetstillstånd ska uppge på vilken adress som han eller hon kommer att bosätta sig på i Sverige efter att ha beviljats tillstånd. Det saknas anledning att införa en annan ordning för personer som ansöker om ICT-tillstånd.

7.8 Krav på ersättning och övriga anställningsvillkor

Förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska ersättningen inte vara sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och övriga anställningsvillkor inte vara sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § utstationeringslagen av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz.

Skälen för förslaget

Direktivet

I artikel 5.4 a anges att medlemsstaterna ska kräva att de villkor i lagar och andra författningar och/eller kollektivavtal med allmän giltighet som är tillämpliga på utstationerade arbetstagare i en liknande situation i de relevanta branscherna ska vara uppfyllda under den företagsinterna förflyttningen när det gäller andra arbets- och anställningsvillkor än ersättning. Om det saknas ett system för att förklara att kollektivavtal har allmän giltighet får medlemsstaterna utgå från kollektivavtal som gäller allmänt för alla likartade företag inom den aktuella sektorn eller det aktuella arbetet och inom det aktuella geografiska området och/eller kollektivavtal som har ingåtts av de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna på nationell nivå och som gäller inom hela det nationella territoriet.

Vidare anges i artikel 5.4 b att medlemsstaterna ska kräva att den ersättning som betalas till tredjelandsmedborgaren under hela den företagsinterna förflyttningen inte är sämre än den ersättning som betalas till medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs som innehar en jämförbar befattning enligt tillämpliga lagar eller kollektivavtal eller praxis i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat.

Krav i fråga om ersättning och andra anställningsvillkor

I artikel 5.4 b anges vad som ska gälla i fråga om ersättningen för att ett ICT-tillstånd ska kunna beviljas. Till skillnad från vad som gäller för villkoren som anges i artikel 5.4 a får ersättningen inte vara sämre än den ersättning som betalas till medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs.

Till skillnad från t.ex. blåkortsdirektivet används i ICT-direktivets artiklar om inresevillkor inte begreppet lön utan begreppet ersättning. Begreppet ersättning bör därför även användas i den svenska bestämmelsen som genomför artikel 5.4 b. I Sverige har arbetsmarknadens parter huvudansvaret för att reglera villkoren på arbetsmarknaden. Någon lagstiftning om lön finns inte utan arbetsmarknadens parter ansvarar genom reglering i kollektivavtal för innehållet i begreppen.

Ett krav för att erbjudas ett ICT-tillstånd är således att den ersättning som ska betalas till tredjelandsmedborgaren under hela den företagsinterna förflyttningen inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare i Sverige som innehar en jämförbar befattning. En bestämmelse med en sådan innebörd bör tas in i utlänningslagens nya kapitel. Bestämmelsen bör utformas på så sätt att ersättningen inte får vara sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen.

För att beviljas ett ICT-tillstånd krävs enligt artikel 5.4 a i ICT-direktivet att de andra arbets- och anställningsvillkor än ersättning som är tillämpliga på utstationerade arbetstagare i en liknande situation i de relevanta branscherna ska vara uppfyllda. Uttrycket ”utstationerade arbetstagare i en liknande situation i de relevanta branscherna” tar sikte på arbetstagare som utstationeras mellan medlemsstaterna med stöd av utstationeringsdirektivet (96/71/EG).

Enligt artikel 3 i utstationeringsdirektivet ska medlemsstaterna se till att de utstationerande företagen garanterar de utstationerade arbetstagarna vissa arbets- och anställningsvillkor i värdlandet på följande områden (den s.k. hårda kärnan): a) längsta arbetstid och kortaste vilotid, b) minsta antal betalda semesterdagar per år, c) minimilön, d) villkor för att ställa arbetstagare till förfogande, e) säkerhet, hälsa och hygien på arbetsplatsen, f) skyddsåtgärder med hänsyn till arbets- och anställningsvillkor för gravida kvinnor och

kvinnor som nyligen fött barn samt för barn och unga och g) likabehandling av kvinnor och män samt andra bestämmelser om icke-diskriminerande behandling. Det är dock genom EU-domstolens praxis klarlagt att utstationeringsdirektivet sätter ett tak för vad som får krävas och vad utstationerande arbetsgivare tillämpar i fråga om arbets- och anställningsvillkor, nämligen minimivillkoren inom den hårda kärnan enligt artikel 3 utstationeringsdirektivet. Enligt artikel 3.7 i utstationeringsdirektivet framgår att tillämpningen av för arbetstagarna förmånligare villkor inte ska hindras. Bestämmelser i svensk rätt som motsvarar detta finns i 5 – 5 b §§ utstationeringslagen. Som tidigare nämnts reglerar arbetsmarknadens parter löne- och andra anställningsvillkor i kollektivavtal på svensk arbetsmarknad, så även för utstationerade arbetstagare.

ICT-direktivets hänvisning till de regler som gäller för utstationerade arbetstagare innebär att andra anställningsvillkor än ersättning kan komma att vara sämre jämfört med vad som gäller för arbetstagare i Sverige som innehar en jämförbar befattning och jämfört med vad som krävs enligt de allmänna bestämmelserna för arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § första stycket UtL. Det bör framgå av bestämmelsen i det nya kapitlet att det är de särskilda kraven för arbetsgivare som utstationerar arbetstagare inom ramen för utstationeringsdirektivet som ska läggas till grund för bedömningen av om inresevillkoret är uppfyllt vad avser andra anställningsvillkor än ersättning.

I avsnitt 10.2 anges att sammanslutningar av arbetstagare inom det verksamhetsområde som tillståndet avser bör ges tillfälle att yttra sig i tillståndsärendet.

7.9 Försörjningskrav

Förslag: För att ett ICT-tillstånd ska beviljas ska anställningen göra det möjligt för utlänningen att försörja sig.

Skälen för förslaget: Enligt artikel 5.5 får en medlemsstat kräva att den person som ska förflyttas under sin vistelse förfogar över

tillräckliga medel för sitt eget och sina familjemedlemmars uppehälle utan att behöva ta i anspråk medlemsstaternas sociala biståndssystem.

För att beviljas ett arbetstillstånd ställs i dag som krav att anställningen gör det möjligt för utlänningen att försörja sig (6 kap. 2 § första stycket 1 UtlL). I förarbetena till bestämmelsen anges att kravet bl.a. ställer krav på arbetstiden (prop. 2007/08:147 s. 27). Den måste vara av sådan omfattning att inkomsten från den erbjudna anställningen inte är så låg att utlänningen behöver försörjningsstöd enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) för att täcka kostnaderna för bl.a. boende och uppehälle. Ett motsvarande krav som det i 6 kap. 2 § första stycket 1 UtlL bör införas även för den som ansöker om ett ICT-tillstånd.

Som framgår ovan innebär försörjningskravet vid en ansökan om arbetstillstånd enligt de allmänna reglerna endast att arbetstagaren ska kunna försörja sig själv. Det saknas anledning att införa en annan ordning vid en ansökan om ICT-tillstånd. Möjligheten enligt direktivet att utvidga försörjningskravet till att gälla även för utlänningens familjemedlemmar bör mot denna bakgrund inte utnyttjas.

7.10 Anmälningsskyldighet

Förslag: Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas en utlänning som under ansökningsförfarandet inte underrättar Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för tillståndet.

Skälen för förslaget: I artikel 5.7 ställs det för inresa upp ett krav på sökanden att meddela de behöriga myndigheterna i medlemsstaten alla förändringar under ansökningsförfarandet som berör kriterierna för inresa. I artikel 7.1 a anges att medlemsstaterna ska avslå en ansökan om artikel 5 inte uppfylls.

I avsnitt 10.11 föreslås en skyldighet för sökanden att underrätta Migrationsverket om relevanta förändringar bl.a. under ansökningsförfarandet. För att uppfylla artikel 5.7 – och artikel 7.1 a – bör det även införas en avslagsgrund som innebär att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas om sökanden inte uppfyller den föreskrivna anmälningsskyldigheten.

7.11 Värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta för inresa

Förslag: Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas om värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern medflyttning.

Skälen för förslaget: Enligt artikel 7.1 c ska medlemsstaterna avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

Syftet med avslagsgrunden är, enligt skäl 24, att motverka missbruk av direktivet. Direktivets bestämmelse i denna del är tvingande. Det bör därför införas en bestämmelse om att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas om värdföretaget i Sverige huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

7.12 Hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa

Förslag: Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas en utlänning som utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Lagen om särskild utlänningskontroll ska kompletteras med en hänvisning till utlänningslagens nya bestämmelser om ICT-tillstånd.

Skälen för förslaget: Enligt artikel 5.8 får en tredjelandsmedborgare som anses utgöra hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsan inte beviljas inresa. Direktivets bestämmelse är tvingande. Det bör därför anges i de nya bestämmelserna att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas sökanden om han eller hon utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Ärenden med säkerhetsaspekter handläggs enligt både utlänningslagen och lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll, förkortad LSU. Om en utlänning t.ex. har ansökt om uppehållstillstånd, eller förlängning av tillståndstiden för ett uppehållstillstånd och Säkerhetspolisen har ansökt om att utlännen ska utvisas ska ansökningarna handläggas tillsammans enligt LSU. I 5 § LSU hänvisas till de bestämmelser i utlänningslagen som ska tillämpas vid handläggningen av ärenden enligt LSU.

Ett tillstånd för företagsintern förflyttning är ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd. Mot bakgrund av att det även i fråga om dessa tillstånd kan finnas säkerhetsaspekter bör 5 § LSU kompletteras med en hänvisning till de nya reglerna.

7.13 Inresekvoter

Bedömning: Möjligheten enligt direktivet att besluta om en inresekvot för företagsintern förflyttning av personal bör inte utnyttjas.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 6 ska direktivet inte påverka en medlemsstats rätt att fastställa inresekvoter för tredjelandsmedborgare i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget.

Till skillnad från vissa andra medlemsstater tillämpar Sverige inte ett system med årliga kvoter för hur många utlänningar som kan beviljas tillstånd att resa in i landet för att arbeta. Möjligheten att införa en inresekvot bör därför inte utnyttjas.

8 Grunder för avslag, återkallelse och nekad förlängning

8.1 Grunder för avslag

8.1.1 Tvingande grunder för avslag

Förslag: Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas en utlänning som
– visar upp handlingar som har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende, eller
– har uppnått den maximala tiden för ett ICT-tillstånd.

Bedömning: Det behöver inte särskilt anges i de nya reglerna att en ansökan ska avslås om villkoren för tillståndet inte är uppfyllda.

Skälen för förslaget och bedömningen

Direktivet

I artikel 7 anges på vilka grunder som en ansökan om ett ICT-tillstånd kan avslås. Avslagsgrunderna är i några fall tvingande (ansökan ska avslås) och i några fall fakultativa (ansökan får avslås).

De tvingande grunderna för avslag finns i artikel 7.1. För det första ska en ansökan avslås om villkoren i artikel 5 inte är uppfyllda. En ansökan ska också avslås om de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende eller om maximitiden för vistelse enligt artikel 12.1 har nåtts, dvs. utlänningen har vistats i någon av medlemsstaterna under en sammanlagd tillståndstid på tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Villkoren är inte uppfyllda

I avsnitt 7 redovisas vilka lagstiftningsåtgärder som bedöms nödvändiga för att genomföra artikel 5, som innehåller villkoren för att sökanden ska kunna beviljas ett ICT-tillstånd. Att en ansökan ska avslås om dessa förutsättningar inte är uppfyllda följer redan av reglernas utformning. Det behövs därför inte någon särskild bestämmelse om att ett ICT-tillstånd ska avslås om förutsättningarna i artikel 5 inte är uppfyllda.

Förfalskade handlingar

Direktivets bestämmelse om att en ansökan ska avslås om de handlingar som åberopas har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende är tvingande. En sådan avslagsgrund bör därför införas.

Den maximala tiden för ett ICT-tillstånd har nåtts

Enligt artikel 12.1 får en företagsintern förflyttning som längst vara tre år för en chef eller en specialist och ett år för en praktikant. När den maximala tiden har löpt ut ska personen lämna medlemsstaternas territorium om han eller hon inte får ett uppehållstillstånd på andra grunder enligt nationell rätt.

Den aktuella avslagsgrunden är tvingande. Det bör därför införas en bestämmelse om att en ansökan om ICT-tillstånd ska avslås om en sökande redan har uppnått maximilängden för förflyttningen. Med den maximala tidsperioden för förflyttningen bör avses den sammanlagda varaktigheten för på varandra följande utfärdade ICT-tillstånd (se skäl 17).

8.1.2 Fakultativa grunder för avslag

Förslag: Ett ICT-tillstånd får vägras om

- arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga tillstånd,
- arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning avseende arbete,
- arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, eller
- arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom en konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet.

Bedömning: Det bör inte införas någon avslagsgrund som tar sikte på om syftet med sökandens förflyttning till värdföretaget är att han eller hon ska ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller förhandlingar. Inte heller bör det införas ett krav på att en viss minimitid ska förflyta innan en ny ansökan om ICT-tillstånd kan prövas.

Skälen för förslaget och bedömningen

Direktivet

Enligt artikel 7.2 ska medlemsstaterna, om så är lämpligt, avslå en ansökan om ett ICT-tillstånd om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.

I artikel 7.3 anges att en ansökan får avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller inte bedriver någon ekonomisk verksamhet, eller om avsikten med eller effekten av den företagsinternt överflyttade personens närvaro är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller förhandlingar.

I artikel 7.4 ges medlemsstaterna en möjlighet att avslå en ansökan om den karenperiod som möjliggörs genom artikel 12.2 inte har löpt ut.

Beslut att avslå en ansökan på dessa grunder ska enligt artikel 7.5 fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts sanktioner

Artikel 7.2 är vid första anblick utformad som en obligatorisk avslagsgrund, eftersom det anges att ansökan ska avslås om värdföretaget har ålagts vissa sanktioner. Eftersom denna avslagsgrund emellertid ska tillämpas ”om så är lämpligt” och det av artikel 7.5 framgår att ett beslut att avslå en ansökan ska fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen, bedöms avslagsgrunden dock vara fakultativ. Det väsentliga bör vara att åtgärden finns tillgänglig i lagstiftningen och kan användas mot en arbetsgivare eller ett värdföretag som ålagts sanktioner för odeklarerat arbete eller olaglig anställning (jfr prop. 2012/13:125 s. 57 f.).

Någon definition av vad som avses med olaglig anställning finns inte i ICT-direktivet. Det kan dock konstateras att det s.k. sanktionsdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt) innehåller ett förbud mot att anställa en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt och innehåller bestämmelser om både straffrättsliga och finansiella sanktioner mot arbetsgivare som bryter mot förbudet. Mot denna bakgrund bör bestämmelserna i 20 kap. UtlL om olovlig anställning kunna tjäna som vägledning beträffande innebörden av begreppet. Av 5 § följer nämligen att en arbetsgivare kan straffas om han eller hon har en utlänning anställd som saknar föreskrivet arbetstillstånd eller saknar rätt att vistas i Sverige. Vidare följer av 12 § första stycket att en fysisk eller juridisk person kan bli skyldig att betala en särskild avgift om en utlänning har varit anställd utan att ha haft rätt att vistas i Sverige eller inte har haft arbetstillstånd.

Inte heller odeklarerat arbete definieras i ICT-direktivet. Däremot anges i kommissionens meddelande om kraftfullare åtgärder mot odeklarerat arbete av den 24.10.2007 (KOM [2007] 628) att odeklarerat arbete definieras som

”Varje betald verksamhet som till sin art inte är lagstridig men som inte anmäls till myndigheterna, med beaktande av de skillnader som förekommer i medlemstaternas kontrollsystem.”

Enligt meddelandet kopplas begreppet bl.a. till skatte- och bidragsfusk såsom exempelvis svartarbete, vilket leder till minskade skatteintäkter och i många fall även dåliga arbetsförhållanden med sammanhängande hälsorisker som följd.

I detta sammanhang bedöms det rimligt att tolka uttrycket odeklarerat arbete i ICT-direktivet som att närmast omfatta oriktigt eller utelämnat uppgiftslämnande i samband med beskattning beträffande arbete. Det torde innebära att det kan finnas grund för avslag om en arbetsgivare eller ett värdföretag t.ex. har påförts skatteillägg eller dömts för skattebrott på grund av oriktigt uppgiftslämnande som rör redovisning av arbete.

En ansökan om ett ICT-tillstånd bör mot denna bakgrund kunna avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga tillstånd. Detsamma bör gälla om någon av dem har påförts en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning avseende arbete. Bestämmelser med sådan innebörd föreslås.

Vid bedömningen av om det finns skäl att underlåta att tillämpa avslagsgrunden trots att arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts sanktioner bör samtliga omständigheter i det enskilda fallet beaktas. Omständigheter som kan vara av betydelse vid prövningen är bl.a. vilken tid som har förflutit sedan arbetsgivaren eller värdföretaget påfördes sanktionen och hur allvarlig den överträdelse som lett till sanktionen har varit. Det bör också beaktas om det har varit fråga om upprepade förseelser. Är det t.ex. fråga om en mindre allvarlig engångsföreteelse kan det finnas skäl att avstå från att tillämpa avslagsgrunden.

Bristande uppfyllelse av rättsliga skyldigheter

Om det i ärendet framkommer uppgifter om att arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor kan det finnas anledning att närmare överväga om förutsättningar för att bevilja ett ICT-tillstånd finns eller om ansökan bör avslås. En bestämmelse som anger att en ansökan om ICT-tillstånd får avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor föreslås därför. Det måste i varje enskilt fall göras en bedömning av samtliga relevanta omständigheter i fråga om den företagsinterna förflyttningen. Till exempel bör beaktas hur allvarliga bristerna är hos företaget eller företagen och om det handlar om återkommande brister.

Arbetsgivaren eller värdföretaget bedriver inte någon verksamhet

Om det vid tidpunkten för prövningen av ansökan om ICT-tillstånd framkommer uppgifter om att arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet har upphört eller håller på att avvecklas eller om något av företagen inte bedriver någon ekonomisk verksamhet, bör det i de flesta fall vara uteslutet att bevilja ett ICT-tillstånd. En bestämmelse som anger att ansökan får avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet eller verksamheten avvecklas eller har avvecklats bör därför införas.

Om verksamheten håller på att avvecklas eller har avvecklats anger direktivet att avslagsgrunden endast får tillämpas om avvecklingen sker enligt nationell insolvensrätt. Med det sistnämnda torde för svensk del avses att verksamheten avvecklas genom en konkurs. En näringsverksamhet kan visserligen avvecklas på andra sätt än genom en konkurs. Till exempel kan en enskild firma avregistreras och ett aktiebolag eller handelsbolag likvideras. Eftersom dessa andra sätt som verksamheten kan avvecklas på inte i grunden är insolvensrättsliga bör de dock inte omfattas av avslagsgrunden.

Direktivet kräver även i detta fall att en bedömning av omständigheterna i det enskilda fallet görs. Ett skäl att underlåta

att tillämpa avslagsgrunden skulle t.ex. kunna vara att företaget är helt nystartat och att det står klart att ekonomisk verksamhet kommer att bedrivas vid tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen.

Företagsintern förflyttning i syfte att påverka resultat av en arbetstvist eller förhandling

När det gäller möjligheten att avslå en ansökan om ICT-tillstånd om avsikten med eller effekten av den företagsinternt överflyttade personens närvaro är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av bl.a. en arbetstvist är det en avslagsgrund som inte har någon motsvarighet i de allmänna reglerna om arbetstillstånd. Det har inte framkommit skäl att i detta sammanhang frångå den ordning som gäller enligt de allmänna reglerna och införa särskilda bestämmelser för just företagsintern förflyttning. Den möjlighet som ges enligt direktivet att avslå en ansökan om ICT-tillstånd om syftet med inresan och vistelsen vid värdföretaget är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller förhandlingar bör därför inte utnyttjas.

Krav på viss tids vistelse utanför unionen

Enligt artikel 12.2 får medlemsstaterna kräva att en period på upp till sex månader förflyter mellan den tidpunkt då den maximala perioden för en förflyttning enligt artikel 12.1 löpt ut och en ny ansökan om ICT-tillstånd som rör samma tredjelandsmedborgare ges in till samma medlemsstat.

Direktivet syftar till att underlätta företagsintern förflyttning av kompetens både till och inom EU och att därigenom stärka EU:s konkurrenskraft och ekonomi. Något behov av att ställa som krav att en viss minimitid ska förflyta innan en ny ansökan om företagsintern förflyttning får prövas för en person som tidigare beviljats ett ICT-tillstånd bedöms inte föreligga. Den möjlighet som ges enligt direktivet i denna del bör därför inte utnyttjas.

8.2 Grunder för att återkalla eller inte förlänga ett ICT-tillstånd

8.2.1 Tvingande grunder för att återkalla eller neka förlängning

Förslag: Ett ICT-tillstånd ska återkallas och en förlängning av tillståndstiden vägras om

- tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,
- bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,
- utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,
- värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
- utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får efter ansökan förlängas upp till tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter. En förlängning av tillståndstiden får inte avse en längre tid än uppdragstiden.

Skälen för förslaget

Direktivet

I artikel 8 anges grunderna för att återkalla eller inte förlänga ett ICT-tillstånd. Dessa motsvarar i huvudsak grunderna för avslag i artikel 7. Enligt direktivet ska ett ICT-tillstånd återkallas eller inte förlängas om tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende, om utlänningen vistas i medlemsstaten i andra syften än de för vilka tillståndet beviljades eller om värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning. En ansökan om förlängning ska också avslås om maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 har uppnåtts.

Tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats

I avsnitt 8.1 föreslås att en ansökan om ICT-tillstånd ska avslås om de handlingar som åberopas som stöd för ansökan har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende som har betydelse för bedömningen av ansökan. Om det senare, dvs. efter det att beslutet fattats, framkommer att falska eller annars oriktiga handlingar har legat till grund för beslutet eller att bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats, bör detta utgöra en grund för att återkalla eller neka förlängning av tillståndet. Bestämmelser med denna innebörd föreslås.

Utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som ICT-tillståndet beviljades för

För att uppfylla direktivets krav bör det införas en bestämmelse som anger att ett ICT-tillstånd ska återkallas eller förlängning nekas om det framkommer att utlänningen vistas i Sverige i andra syften än de som låg till grund för ICT-tillståndet. Det kan t.ex. handla om att utlänningen inte längre innehar den anställning som låg till grund för ansökan om ICT-tillstånd.

Värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer genom företagsintern förflyttning

I avsnitt 7.11 föreslås att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas om värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Framkommer sådana omständigheter först efter det att ett tillstånd har meddelats bör det, för att uppfylla direktivet, finnas en bestämmelse som anger att tillståndet då ska återkallas eller förlängning nekas.

Den maximala tiden för ICT-tillståndet har nåtts

Den maximala tiden för en företagsintern förflyttning är tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter. Ett tillstånd får inte heller gälla för en längre tid än uppdragstiden (se vidare av-

snitt 10.3). Om den maximala tiden genom ett eller flera tidigare tillstånd redan har nåtts, finns det inte förutsättningar för ytterligare en förlängning. En bestämmelse som anger att en ansökan om förlängning av ett ICT-tillstånd inte får beviljas om den sammanlagda tillståndstiden har nåtts bör därför tas in i den nya regleringen.

Om en ansökan om förlängning avslås på denna grund, måste utlänningen lämna territoriet. Det finns inte något i direktivet som hindrar att utlänningen därefter från tredjeland på nytt ansöker om ICT-tillstånd. I avsnitt 8.1 föreslås att Sverige inte ska utnyttja möjligheten att föreskriva att det måste förflyta en viss tidsperiod innan en sådan ny ansökan får göras. Den kommer alltså att kunna göras direkt. Däremot kommer det inte att finnas förutsättningar att bevilja en sådan ansökan medan utlänningen fortfarande är kvar i landet.

Allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa

I direktivet finns det inte någon särskild bestämmelse om att ett ICT-tillstånd får återkallas eller att förlängning får vägras om utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa. Medlemsstaterna får dock återkalla ett tillstånd eller vägra förlängning om förutsättningarna för inresa inte längre är uppfyllda (artikel 8.5 a). En förutsättning för att bevilja inresa är att utlänningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa (se artikel 5.8 och avsnitt 7.12).

Artikel 8.5 a är utformad som en fakultativ bestämmelse som innebär att medlemsstaterna får återkalla ett tillstånd t.ex. om en utlänning utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa. Vid genomförandet bör dock bestämmelsen utformas som en obligatorisk bestämmelse som innebär att en ansökan ska återkallas eller en förlängning nekas i sådana fall. Medlemsstaternas ansvar för att upprätthålla lag och ordning och för att skydda den inre säkerheten inskränks inte av EU-rätten, artikel 72 i EUF-fördraget (prop. 2009/10:31, s. 239 f.). Med hänsyn till medlemsstaternas ansvar i denna del torde det inte finnas något hinder mot att utforma bestämmelsen som en obligatorisk bestämmelse.

8.2.2 Fakultativa grunder för att återkalla ett tillstånd eller neka förlängning

Förslag: Ett ICT-tillstånd får återkallas eller en förlängning vägras om

- förutsättningarna för att bevilja tillståndet inte är uppfyllda,
- arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha haft en utlänning anställd utan nödvändiga tillstånd,
- arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning avseende arbete,
- arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
- arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet, eller
- utlänningen har vistats och arbetat i Sverige i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Skälen för förslaget

Direktivet

Enligt artikel 8.2 och 8.4 ska medlemsstaterna, om så är lämpligt, återkalla ett ICT-tillstånd eller avslå en ansökan om förlängning av ett ICT-tillstånd om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.

Enligt artikel 8.5 får ett ICT-tillstånd återkallas eller en ansökan om förlängning avslås om artikel 5 inte uppfylls eller inte längre uppfylls, om arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, om arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet eller om den som har fått ett ICT-tillstånd inte har följt reglerna

om rörlighet i artikel 21 och 22. Enligt dessa artiklar får en utlänning med ett ICT-tillstånd resa in, vistas och arbeta i flera medlemsstater, bl.a. under förutsättning att vistelsen inte överstiger 90 dagar. Den andra medlemsstaten får enligt direktivet kräva att den underrättas om en utlännings kortare vistelse och kan, om det finns skäl för det, motsätta sig vistelsen. För det fall vistelsen överstiger 90 dagar får medlemsstaterna kräva att utlänningen ska ansöka om tillstånd avseende rörlighet för längre vistelse.

Ett beslut om att återkalla tillståndet eller neka förlängning ska enligt artikel 8.6 fattas efter en bedömning av omständigheterna i fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Förutsättningarna för ICT-tillstånd är inte längre uppfyllda

Om det efter ett beslut om ett ICT-tillstånd eller vid en ansökan om förlängning framkommer att villkoren för ICT-tillståndet inte längre är uppfyllda, får tillståndet återkallas eller en förlängning nekas. Bestämmelser med denna innebörd bör därför tas in i det nya kapitlet i utlänningslagen.

Vad som enligt artikel 5 krävs för att ett beslut om ICT-tillstånd ska kunna meddelas redovisas i avsnitt 7. Det handlar både om omständigheter som rör den enskilde utlänningen och sådana som rör företagen. Det kan t.ex. röra sig om att utlänningen inte har fått den ställning som chef, specialist eller praktikant som angavs vid ansökan eller att försörjningskravet inte är uppfyllt.

Det finns grund för avslag enligt en fakultativ avslagsgrund

I avsnitt 8.1 föreslås att en ansökan om ett ICT-tillstånd ska kunna avslås om arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts vissa sanktioner eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte uppfyller sina rättsliga skyldigheter eller inte bedriver någon verksamhet. Om sådana omständigheter framkommer först efter det att ett tillstånd har utfärdats eller i samband med en ansökning om förlängning av tillståndet, bör det kunna leda till att tillståndet återkallas eller att förlängning nekas. Bestämmelser om detta bör införas i det nya kapitlet om ICT-tillstånd.

Brott mot reglerna om rörlighet

Som framgår av avsnitt 9.1 har en utlänning med ett ICT-tillstånd rätt att under vissa förutsättningar utan något särskilt tillstånd vistas och arbeta i andra medlemsstater under en period på 90 dagar. Om utlänningen vill vistas i en annan medlemsstat under en längre tid än så, finns det en möjlighet för honom eller henne att ansöka om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Om det framkommer att en utlänning inte har respekterat reglerna om rörlighet bör ett beviljat tillstånd kunna återkallas eller förlängning vägras. Det kan t.ex. handla om att en utlänning som har ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige vistas och arbetar i en annan EU-stat i mer än 90 dagar utan att ha ett av det landet utfärdat ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Ett annat exempel är att en utlänning reser in, vistas och arbetar i en annan EU-stat trots att EU-staten har motsatt sig det. Bestämmelser om att det i dessa fall ska vara möjligt att återkalla ICT-tillståndet eller vägra förlängning föreslås.

9 Rörlighet inom EU

9.1 Rörlighet för kortare vistelse i Sverige

Förslag: En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat får under giltighetstiden för tillståndet resa in, vistas och arbeta i Sverige i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod i ett företag som är etablerat här och är en enhet som tillhör samma företag eller koncern som det i den andra EU-staten. Det gäller dock inte om utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa.

Bedömning: Möjligheten som ges enligt direktivet att begära att värdföretaget i den andra EU-staten underrättar Migrationsverket om förflyttningen till Sverige bör inte utnyttjas.

En begäran från en annan EU-stat om att ett svenskt värdföretag ska underrätta svenska myndigheter om en utlännings kortare rörlighet till den andra medlemsstaten kräver inte några författningsändringar.

Skälet för förslaget och bedömningen

Direktivet

Enligt artikel 20 får en tredjelandsmedborgare som har ett giltigt ICT-tillstånd som utfärdats av den första medlemsstaten på grundval av det tillståndet, en giltig resehandling och i enlighet med villkoren i artiklarna 21 och 22 och med förbehåll för artikel 23 resa in i, vistas och arbeta i en eller flera andra medlemsstater.

I artikel 21 finns regler om rörlighet för kortare vistelser. En tredjelandsmedborgare som har ett giltigt ICT-tillstånd som har utfärdats av den första medlemsstaten ska ha rätt att vistas i varje

annan medlemsstat och arbeta inom alla enheter som är etablerade i den senare och som tillhör samma företag eller koncern, under en period på 90 dagar inom en period på 180 dagar per medlemsstat. Av artikel 21.2 följer att den andra medlemsstaten får begära att värdföretaget i den första medlemsstaten underrättar den första medlemsstaten och den andra medlemsstaten om att personen avser att arbeta vid en enhet som är etablerad i den andra medlemsstaten. Enligt artikel 21.3 får den andra medlemsstaten begära att underrättelsen innehåller vissa handlingar och uppgifter, såsom anställningsavtal och bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern. Den andra medlemsstaten får begära att dessa handlingar och uppgifter lämnas in på ett officiellt språk i den medlemsstaten. I artikel 21.4–21.7 finns bestämmelser om att en medlemsstat får motsätta sig rörlighet och i artikel 21.8 ett förtydligande om vad som gäller vid en förlängning av ett ICT-tillstånd. Artikel 21.9 anger att rörlighet inte är tillåten för den som utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

En bestämmelse om rätt till kortare rörlighet

Av artikel 21 följer en rätt att vistas och arbeta i varje annan medlemsstat i 90 dagar inom en period på 180 dagar per medlemsstat, under förutsättning att utlänningen har ett giltigt ICT-tillstånd. I konventionen om tillämpning av Schengenavtalet, herefter förkortad Schengenkonventionen, finns bl.a. bestämmelser om villkor för utlänningars rörelsefrihet. Enligt artikel 21 i Schengenkonventionen får utlänningar med ett uppehållstillstånd som utfärdats i någon av medlemsstaterna röra sig fritt i 90 dagar under en 180-dagars period inom övriga medlemsstaters territorier. I 2 kap. UtlL finns ett generellt krav på visering för att resa in i och vistas i Sverige och även ett flertal undantag från det kravet. När det gäller arbete anges på motsvarande sätt att det krävs arbetstillstånd för en utlänning som ska arbeta i Sverige på grund av en anställning här eller utomlands. Även från det kravet finns ett flertal undantag i 2 kap. UtlL och i 5 kap. UtlF.

Det är angeläget att direktivets krav på rörlighet får avsedd effekt och att bestämmelserna om inresa och arbete för företagsintern förflyttning hålls samman. Det bör därför i det nya kapitlet om ICT-tillstånd i utlänningslagen införas en bestämmelse om att personer som har ett ICT-tillstånd i en annan medlemsstat får resa in, vistas och arbeta i Sverige i högst 90 dagar under en 180-dagars period.

I artikel 21.8 anges att om ICT-tillståndet för en person som är föremål för företagsintern förflyttning förlängs av den första medlemsstaten, ska det förlängda tillståndet fortsätta att ge innehavaren rätt att arbeta i den andra medlemsstaten inom ramen för den maximala längd som anges i punkt 1 i den här artikeln. Direktivet innebär att så länge som personen har ett giltigt ICT-tillstånd – förlängt eller inte – har han eller hon rätt att arbeta och vistas i en andra medlemsstat i högst 90 dagar under en 180-dagars period. För att uppfylla direktivets krav bör rätten till kortare rörlighet i Sverige knytas till att utlänningen under hela vistelsen ska ha ett giltigt ICT-tillstånd.

Hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa

En utlänning som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa ska inte tillåtas resa in eller vistas i Sverige. Bestämmelsen i direktivet är tvingande. Det bör därför införas en bestämmelse om att sådana personer inte har rätt till rörlighet för kortare vistelse.

Underrättelse om kortare förflyttningar till Sverige

Medlemsstaterna får kräva att värdföretaget i den medlemsstat som utfärdat ICT-tillståndet underrättar den första och den andra medlemsstaten om att den som beviljats ICT-tillstånd avser att arbeta i en enhet etablerad i den andra medlemsstaten. En sådan underrättelse ska ske antingen i samband med ansökan i den första medlemsstaten, om rörlighet till den andra medlemsstaten redan planerats i det skedet (artikel 21.2 a), eller så snart den planerade rörligheten är känd efter det att ett ICT-tillstånd har beviljats av den första medlemsstaten (artikel 21.2 b). Den andra

medlemsstaten får inom 20 dagar efter det att den mottagit en underrättelse om förflyttning till sitt territorium motsätta sig rörligheten. Medlemsstaterna kan motsätta sig rörlighet för kortare vistelse, t.ex. om arbetet inte kommer att bedrivas inom samma företag eller koncern som det i tredjeland etablerade företaget, om behörigheten att utöva ett reglerat yrke inte är uppfyllt, om det saknas en giltig resehandling eller om de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende (artikel 21.6).

Beroende på hur EU:s medlemsstater väljer att genomföra direktivets bestämmelser om rörlighet inom EU kommer olika regler att gälla vid de företagsinterna förflyttningarna mellan medlemsstaterna. Enligt artikel 26 ska medlemsstaterna utse kontaktpunkter som ska arbeta effektivt och ansvara för att motta och översända den information som är nödvändig för tillämpningen av rörlighetsbestämmelserna. Medlemsstaterna ska via de nationella kontaktpunkterna informera övriga medlemsstater om vilket förfarande som har införts avseende rörlighet enligt artiklarna 21 och 22. Det kommer därmed att framgå för övriga medlemsstater vilket system Sverige har valt för att genomföra direktivets bestämmelser om rörlighet.

Att från svensk sida ställa upp ett krav på underrättelse har både för- och nackdelar. Det som talar för att inrätta ett underrättelsekrav är att Migrationsverket ges möjlighet att kontrollera villkoren för förflyttningen till Sverige och i förekommande fall motsätta sig att en förflyttning sker.

Det som talar mot att införa ett krav på underrättelse vid en kortare tids rörlighet mellan medlemsstaterna är att syftet med direktivet riskerar att inte till fullo uppnås. I skäl 25 anges att syftet med direktivet är att underlätta rörligheten inom unionen för personer som är föremål för företagsintern förflyttning samt minska den administrativa bördan i samband med arbete i flera medlemsstater. Ett krav på att värd företag i andra medlemsstater ska underrätta Migrationsverket om att en person med ICT-tillstånd har för avsikt att arbeta i Sverige under en kortare tid bedöms inte underlätta för rörligheten inom EU. Ett underrättelsekrav skulle nämligen kunna leda till att Migrationsverket får in ett stort antal underrättelser från övriga medlemsstater och som med hänsyn till de korta tidsfristerna på 20

dagar måste hanteras mycket skyndsamt. Ett underrättelsekrav skulle även i viss utsträckning gå emot den gällande ordningen i Sverige. Det förekommer nämligen redan att utlänningar reser in i och arbetar i Sverige en kortare tid utan att någon föregående prövning sker av Migrationsverket.

De fördelar som ett utbyte av underrättelser skulle kunna medföra bedöms sammantaget inte uppväga den administrativa bördan som skulle uppkomma för Migrationsverket i sådana fall som de ovan beskrivna. Möjligheten enligt direktivet att begära att värdföretaget i den första medlemsstaten underrättar Migrationsverket och myndigheterna i den första medlemsstaten om en kortare tids förflyttning till Sverige bör därför inte utnyttjas.

Vad avser det arbetsrättsliga området bör det noteras att det i svensk rätt finns ett anmälningsförfarande vilket bereder svenska myndigheter och arbetstagarorganisationer möjlighet att utöva kontroll i syfte att skydda arbetstagare som arbetar tillfälligt i Sverige (avsnitt 4). Enligt 10 § utstationeringslagen ska en arbetsgivare anmäla en utstationering till Arbetsmiljöverket senast när en utstationerad arbetstagare påbörjar arbete i Sverige. Enligt 11 § utstationeringslagen ska arbetsgivaren utse en kontaktperson i Sverige och anmäla honom eller henne till Arbetsmiljöverket. Anmälan ska göras senast när en utstationerad arbetstagare påbörjar arbetet i Sverige. För att omfattas av ICT-direktivet krävs, som tidigare nämnts, att tredjelandsmedborgaren är anställd av ett företag etablerat utanför EES och Schweiz. Av detta följer att det är arbetsgivaren i tredjeland som omfattas av utstationeringslagens bestämmelser.

I sammanhanget kan även nämnas att krav enligt andra rättsregler inte påverkas av att det inte föreslås någon migrationsrättslig prövning i samband med rörlighet för kortare vistelser. Exempelvis gäller kraven för att få utöva ett reglerat yrke i Sverige (se avsnitt 7.5) även för personer som vistas här en kortare tid inom ramen för en företagsintern förflyttning.

Underrättelse vid kortare förflyttningar till en annan EU-stat

Som anges i ovanstående avsnitt bedöms det inte ändamålsenligt att begära att värdföretaget i en annan EU-stat underrättar Migrations-

verket om att en person som är föremål för företagsintern förflyttning avser att arbeta vid en enhet som är etablerad i Sverige. Emellertid går det inte att utesluta att andra medlemsstater utnyttjar möjligheten att begära underrättelse för kortare rörlighet inom deras territorier. I ett sådant fall kan den andra EU-staten kräva att värdföretaget i Sverige underrättar myndigheter både i Sverige och i den andra EU-staten om att den utlänning som är föremål för företagsintern förflyttning avser att arbeta vid en enhet som är etablerad i den andra medlemsstaten. Det svenska värdföretagets underrättelseskyldighet kommer då att följa direkt av rättsordningen i den andra EU-staten. Migrationsverket har nyligen utsetts till nationell kontaktpunkt enligt ICT-direktivet genom en ändring i myndighetens instruktion. Kontaktpunkternas uppgift är bl.a. att ta emot och översända information mellan medlemsstaterna. Om en annan EU-stat begär att svenska värdföretag ska översända underrättelser till en myndighet i Sverige, bör underrättelserna ske till Migrationsverket. Det behövs inte någon ytterligare författningsändring i denna del.

9.2 Rörlighet för längre vistelse i Sverige

9.2.1 Förutsättningar för tillstånd i Sverige

Förslag: En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i Sverige i mer än 90 dagar i samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten ska beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse under samma förutsättningar som gäller för ett ICT-tillstånd. Det ska dock inte göras någon bedömning av om utlänningen har varit anställd i företaget i tre månader, om utlänningen har de yrkeskvalifikationer som krävs eller om utlänningen efter förflyttningen kommer att kunna överflyttas till en enhet i tredjeland som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern. Inte heller ska utlänningen omfattas av någon anmälningsskyldighet.

Skälen för förslaget

Direktivet

I artikel 22 finns bestämmelser om rörlighet för vistelser i mer än 90 dagar per medlemsstat för en utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av den första medlemsstaten för att arbeta vid enheter som tillhör samma företag eller koncern i en annan medlemsstat. Medlemsstaterna kan välja att tillämpa artikel 21 om kortare vistelse även i sådana fall och tillåta den som har ett ICT-tillstånd utfärdat av den första medlemsstaten att vistas och arbeta under giltighetstiden för det tillståndet på sina territorier (artikel 22.1 a). Medlemsstaterna kan även välja att införa ett krav på ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse (artikel 22.1 b). I artikel 22.2 a anges att den andra medlemsstaten i sådana fall får begära att sökanden lämnar in vissa eller samtliga av följande handlingar.

i) Bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern.

ii) Ett anställningsavtal och vid behov en uppdragsskrivelse i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 5.1 c.

iii) I tillämpliga fall handlingar som visar att tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som fastställs i den berörda medlemsstatens nationella rätt för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan avser.

iv) En giltig resehandling enligt artikel 5.1 f.

v) Bevis för att sökanden har eller i enlighet med nationell rätt har ansökt om sjukförsäkring i enlighet med artikel 5.1 g.

Enligt artikel 22.3 får medlemsstaterna avslå en ansökan om rörlighet för längre vistelse om

a) villkoren enligt artikel 22.2 a eller kriterierna för inresa vid en ansökan om ICT-tillstånd i artikel 5.4, 5.5 eller 5.8 inte är uppfyllda,

b) avslagsgrunderna för en ansökan om ICT-tillstånd i artikel 7.1 b eller d eller artikel 7.2, 7.3 eller 7.4 är tillämpliga, eller

c) tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut under förfarandet.

Förutsättningar för rörlighet för längre vistelse i Sverige

När det gäller vistelser för längre tid än 90 dagar för en utlänning som beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat finns det alltså en valmöjlighet för medlemsstaterna: att låta utlänningen vistas och arbeta i landet helt utan att förflyttningen föregås av något formaliserat förfarande, att kräva att värdföretaget i den första medlemstaten underrättar den andra medlemsstaten om förflyttningen eller att införa ett särskilt tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Rörlighet för längre vistelse kan ge utlänningen rätt att vistas och arbeta i Sverige under lång tid. Anknytningen till det svenska samhället kan därmed ofta anses bli så stark att det är lämpligt att det för dessa situationer ställs upp ett krav på ett särskilt tillstånd. Det föreslås därför att det för rörlighet för längre vistelse ska krävas att en ansökan om rörlighet för längre vistelse ges in till Migrationsverket för prövning av om förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda.

I artikel 22.2 a anges att medlemsstaterna får kräva att sökanden ska lämna in vissa handlingar. I avsnitt 7.1 görs bedömningen att bestämmelser om innehållet i ansökan som huvudregel inte bör formuleras som krav på sökanden att ge in vissa specificerade handlingar vid ansökningstillfället. I stället bör utgångspunkten vara att det i lagen ska anges vilka förutsättningar som ska gälla för att ett tillstånd ska kunna beviljas. Att det är en förutsättning att sökanden kan visa att dessa förutsättningar är uppfyllda bedöms inte heller i det här sammanhanget behöva anges särskilt i lagtexten.

Förutsättningar för att få ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse överensstämmer i huvudsak med villkoren för att beviljas ett ICT-tillstånd enligt artikel 5 och artikel 7 (se avsnitt 7 och 8.1). När det gäller kravet i artikel 5.1 b och d på att utlänningen ska ha haft en viss anställningstid i företaget eller koncernen före förflyttningen eller att han eller hon ska ha nödvändiga yrkeskvalifikationer finns det dock inte några motsvarigheter i bestämmelserna om rörlighet för längre vistelse. Inte heller ska bestämmelserna om praktikantavtal eller anmälningskyldighet i artikel 5.6 och artikel 5.7 tillämpas vid rörlighet för längre vistelse.

Villkoren för ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse är fakultativa. Medlemsstaterna ges således möjlighet att själva bestämma de villkor som ska gälla för längre rörlighet. När det

gäller kravet i artikel 5.1 iv) på att en utlänning ska visa att han eller hon kommer att kunna överflyttas till en enhet som tillhör samma företag eller koncern och som är belägen i samma land bör möjligheten att införa ett sådant villkor inte utnyttjas. Anledningen till detta är att en sådan prövning redan har gjorts av den första medlemsstaten och det torde därför inte vara nödvändigt att Migrationsverket prövar samma förhållande vid en ansökan om rörlighet avseende längre vistelse. I övrigt bedöms det ändamålsenligt att använda sig av de beviljande- och avslagsgrunder som direktivet ger möjlighet till. Bestämmelser som på detta sätt genomför direktivets artikel 22 om rörlighet för längre vistelse bör tas in i utlänningslagens nya kapitel.

9.2.2 Återkallelse och förlängning av ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse

Förslag: Ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska kunna återkallas och en förlängning av tillståndstiden vägras under samma förutsättningar som gäller för ett ICT-tillstånd.

Skälen för förslaget: Av artikel 22.7 följer att om en medlemsstat fattar beslut om en ansökan om rörlighet för längre vistelse ska artikel 8 vara tillämplig. Artikel 8 innehåller bestämmelser om återkallelse och förlängning av ICT-tillstånd och i avsnitt 8.2 föreslås att sådana bestämmelser ska tas in i utlänningslagens nya kapitel. För att uppfylla direktivets krav bör motsvarande bestämmelser om återkallelse och förlängning införas även för tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

9.3 Rörlighet från EU-stater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut

Bedömning: Direktivets bestämmelser om att den som har beviljats ett ICT-tillstånd av en EU-stat som inte fullt ut tillämpar Schengenregelverket ska kunna visa upp handlingar

som styrker syftet med den avsedda inresa tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte någon författningsändring.

Även direktivets bestämmelse om att inresa ska nekas vid passage av yttre gräns om den som har ett ICT-tillstånd finns registrerad på spärllistan i Schengens informationssystem tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte någon författningsåtgärd.

Skälen för bedömningen: I artikel 23.1 anges att om ICT-tillståndet utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och innehavaren av tillståndet passerar en yttre gräns, ska den andra medlemsstaten ha rätt att kräva bevis för att personen i fråga flyttar till den andra medlemsstaten med anledning av en företagsintern förflyttning. Den andra medlemsstaten får kräva att utlänningen visar upp en kopia av den underrättelse som värdföretaget i den första medlemsstaten har skickat i enlighet med artikel 21.2, eller en skrivelse från värdföretaget i den andra medlemsstaten som åtminstone innehåller uppgifter om varaktigheten när det gäller rörlighet inom EU och om var värdföretaget eller värdföretagen i den andra medlemsstaten är belägna. Vidare anges i artikel 23.6 att om innehavaren av ett ICT-tillstånd passerar den yttre gränsen för en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, ska den medlemsstaten göra sökningar i Schengens informationssystem. Den medlemsstaten ska neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer som finns registrerade på en spärllista i Schengens informationssystem i syfte att neka inresa och vistelse.

Enligt artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengen gränserna), här efter förkortad gränskodexen, ska en utlänning vid passage av yttre gräns bl.a. kunna styrka syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen. En icke uttömmande förteckning över verifikationer som en gränskontrolltjänsteman får begära av en tredjelandsmedborgare för att kontrollera om inresevillkoren är uppfyllda finns angivna i bilaga 1 till gränskodexen. Sådana verifikationer är t.ex. en inbjudan från företaget eller andra handlingar som visar att det finns handelsförbindelser eller förbindelser med anknytning till tjänsten. I dagsläget är det fyra medlemsstater i EU som inte tillämpar

Schengenregelverket fullt ut, nämligen Bulgarien, Cypern, Kroatien och Rumänien.

I avsnitt 9.1 görs bedömningen att ett krav på underrättelse för vistelser som understiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod inte bör införas i Sverige. Någon kopia av underrättelse från värd företag i dessa länder kommer därmed inte kunna visas upp vid inresa via yttre gräns för inresa i Sverige. Följaktligen bör det inte heller införas ett krav på att utlänningen ska kunna visa upp en kopia av en sådan underrättelse vid passage av yttre gräns.

Som anges ovan gäller enligt gränskodexen ett krav vid passage av yttre gräns att utlänningen kan styrka syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen. Eftersom det ligger i arbetsgivarens och företagets intresse att personen i fråga ska ges möjlighet att förflytta sig inom unionen bör det i och med detta kunna krävas att utlänningen har nödvändiga dokument som kan styrka syftet med inresan, t.ex. en skrivelse från värd företaget i Sverige med uppgift om vistelsens varaktighet och var värd företaget är beläget. Den möjlighet som direktivet ger för medlemsstaterna att begära att den som har ett ICT-tillstånd visar upp nödvändiga handlingar för att styrka syftet med inresan vid yttre gräns får sålunda anses tillgodosett redan genom den ordning som fastställs i gränskodexen och det finns därför inte något behov av författningsändringar.

Vidare anges i artikel 6.1 i gränskodexen som ett villkor för inresa att personen inte finns registrerad i Schengens informationssystem. Enligt lagen (2000:344) om Schengens informationssystem ska Polismyndigheten med hjälp av automatiserad behandling föra ett register som ska vara den svenska nationella enheten i Schengens informationssystem (SIS). Om det vid en slagning i SIS-registret framgår att den som har beviljats ett ICT-tillstånd av någon av de medlemsstater som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut finns registrerad i spärllistan, finns det enligt gällande ordning möjlighet att neka personen inresa i landet. Direktivets artikel 23.6 tillgodoses således genom gällande rätt och kräver inte någon författningsåtgärd.

9.4 Återtagande av utlänningar som har ICT-tillstånd

Förslag: Om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse från den som har, eller vid tiden för ansökan i den andra EU-staten hade, ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige och den andra EU-staten har ålagt utlänningen och medföljande familjemedlemmar att lämna den medlemsstaten, ska de återtas till Sverige.

Detsamma ska gälla om en annan EU-stat har motsatt sig att utlänningen vistas i den staten med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Kravet på visering ska inte gälla för en utlänning som återtas till Sverige.

Bedömning: Direktivets bestämmelser om återtagande av utlänningar med ICT-tillstånd utfärdat av en annan EU-stat som vistas i Sverige inom ramen för företagsintern förflyttning tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Skälen för förslaget och bedömningen

Direktivet

Enligt artikel 23.4 får den andra medlemsstaten kräva att personen som är föremål för företagsintern förflyttning omedelbart ska upphöra att utöva varje form av anställningsverksamhet och lämna dess territorium om

- a) den inte har underrättats i enlighet med artikel 21.2 och 21.3 och begär sådan underrättelse,
- b) den har motsatt sig rörligheten i enlighet med artikel 21.6,
- c) den har avslagit en ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med artikel 22.3,
- d) det tillstånd som har utfärdats för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillståndet för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än de för vilka det utfärdades,

- e) de villkor på vars grund rörligheten tilläts inte längre uppfylls.

Enligt artikel 23.5 ska den första medlemsstaten i de fall som anges i artikel 23.4 på den andra medlemsstatens begäran tillåta återinresa för den person som är föremål för den företagsinterna förflyttningen och, i förekommande fall, för dennes familjemedlemmar, utan formaliteter och utan dröjsmål. Detsamma ska gälla om ICT-tillståndet som utfärdats av den första medlemsstaten har löpt ut eller har återkallats under rörlighetsperioden inom den andra medlemsstaten.

Återtagande av utlänningar som har ICT-tillstånd utfärdade av en annan EU-stat

Artikel 23.4 c och artikel 23.5 innebär dels att medlemsstaterna får kräva att den som har ett ICT-tillstånd utfärdat i en annan EU-stat land ska lämna territoriet om en ansökan om rörlighet för längre vistelse avslås, dels att personen ska återvända till det land som har utfärdat ICT-tillståndet.

Bestämmelser om avvisning och utvisning finns i 8 kap. UtlL. En utlänning som saknar nödvändiga tillstånd för att vistas i Sverige får avvisas enligt 8 kap. 2 § UtlL eller utvisas enligt 8 kap. 6 § UtlL. I 8 kap. 16 § UtlL anges att om en ansökan om uppehållstillstånd avslås, avvisas eller återkallas och utlänningen befinner sig i Sverige, ska det samtidigt meddelas ett beslut om avvisning eller utvisning, om inte särskilda skäl talar mot det. Detta gäller dock under förutsättning att utlänningen inte har uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som ger rätt att vistas i Sverige.

För det fall ett tillstånd används för andra syften än för vilka det utfärdades eller villkoren för rörligheten inte längre uppfylls enligt artikel 23.4 d och 23.4 e, kan det finnas skäl att återkalla eller vägra att förlänga tillståndet enligt artikel 8 (se avsnitt 8.2). Ett sådant beslut om återkallelse eller nekad förlängning kan i sin tur utgöra grund för avvisning eller utvisning enligt 8 kap. UtlL. Direktivets krav i denna del tillgodoses därför genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Återtagande av utlänningar som har ICT-tillstånd utfärdade av Sverige

För att uppfylla direktivets krav bör en bestämmelse tas in i de nya reglerna som innebär att en utlänning som har eller har haft ett svenskt ICT-tillstånd ska kunna återtas till Sverige. Ett sådant återtagande bör kunna ske om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om tillstånd för längre vistelse och ålagt utlänningen och medföljande familjemedlemmar att lämna den medlemsstaten. Detsamma bör gälla om den staten motsätter sig att utlänningen vistas i den staten med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Ett återtagande ska enligt artikel 23.5 ske utan formaliteter och utan dröjsmål. I 2 kap. 3 § UtlL anges att en utlänning som reser in i eller vistas i Sverige ska ha Schengenvisering eller nationell visering. Krav på visering gäller inte för en utlänning som har uppehållstillstånd, 2 kap. 8 a § UtlL. För det fall ICT-tillståndet har upphört att gälla saknar utlänningen rätt att resa in och vistas i Sverige. För att uppfylla direktivets bestämmelse om att ett återtagande ska ske utan formaliteter bör en visering inte krävas i en sådan situation. Ett undantag från kravet på visering för inresa bör därför tas in i 2 kap. 8 a § UtlL.

9.5 Underrättelser om beslut till annan EU-stat

Bedömning: Migrationsverket bör underrätta en annan EU-stat om ett beslut att återkalla ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige för en utlänning som vistas i den andra EU-staten med stöd av tillståndet.

Om en utlänning som har ett ICT-tillstånd utfärdat av en annan EU-stat beviljas eller vägras ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige, bör Migrationsverket underrätta den andra staten om beslutet.

Migrationsverket bör även underrätta en annan EU-stat om ett beslut som innebär att utlänningen och hans eller hennes familjemedlemmar ska återtas av den andra EU-staten.

Bestämmelser med denna innebörd bör införas på förordningsnivå.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 22.6 ska den andra medlemsstaten underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten när ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdas. Det bör ankomma på Migrationsverket att i egenskap av kontaktpunkt för ICT-direktivet underrätta berörd kontaktpunkt i en annan EU-stat om verkets beslut att bevilja ett sådant tillstånd.

Enligt artikel 23.2 ska den första medlemsstaten omedelbart underrätta myndigheterna i den andra medlemsstaten om den återkallar ett ICT-tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning. Enligt artikel 23.4 får den andra medlemsstaten, som anges ovan i avsnitt 9.4, kräva att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omedelbart ska upphöra att utöva varje form av anställningsverksamhet och lämna dess territorium i vissa särskilt angivna fall, t.ex. om den har motsatt sig att rörlighet sker eller har avslagit en ansökan om rörlighet för längre vistelse. I en sådan situation ska, enligt artikel 23.5, den första medlemsstaten på den andra medlemsstatens begäran tillåta återinresa för personen i fråga och i förekommande fall för hans eller hennes familjemedlemmar.

En förutsättning för att den första medlemsstaten ska kunna återta utlänningen är att den får uppgift av den andra medlemsstaten om att ett återtagande har aktualiserats. Det förhållandet att återinresa till den första medlemsstaten enligt artikel 23.5 ska tillåtas på den andra medlemsstatens begäran tyder på att en underrättelse bör skickas i sådana fall. Migrationsverket bör därför underrätta en sådan EU-stat om beslut om att avslå en ansökan om tillstånd för längre vistelse i Sverige och om beslut som innebär att utlänningen och hans eller hennes familjemedlemmar ska återtas av den andra EU-staten. Migrationsverket bör även underrätta andra EU-stater enligt artikel 23.2 om ett beslut att återkalla ett ICT-tillstånd för en utlänning som vistas där med ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige.

Bestämmelser med denna innebörd bör tas in i förordning.

10 Handläggning av ärenden om ICT-tillstånd och tillstånd för längre vistelse

10.1 Tillgång till information

Bedömning: Direktivets bestämmelser om tillgång till information kräver inte några författningsändringar.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 10.1 ska medlemsstaterna se till att sökandena har enkel tillgång till information om samtliga de underlag som krävs för en ansökan samt information om inresa och vistelse, inbegripet rättigheter och skyldigheter samt rättssäkerhetsgarantier för den person som är föremål för företagsintern förflyttning och hans eller hennes familj. Medlemsstaterna ska också se till att det finns enkel tillgång till information om de förfaranden i artikel 21.2 som gäller för rörlighet för kortare vistelse och de förfaranden i artikel 22.1 som gäller för rörlighet för längre vistelse. Enligt artikel 10.2 ska berörda medlemsstater göra information tillgänglig för värdföretaget om medlemsstaternas rätt att ålägga sanktioner i enlighet med artiklarna 9 och 23.

Enligt 1 b § förordningen med instruktion för Migrationsverket ska Migrationsverket ge god service som möter sökandes och andra intressenters behov. På Migrationsverkets webbplats finns ansökningsblanketter och information om vilka handlingar som ska bifogas en ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige. Där finns också information för arbetsgivare om vilka handlingar som denna ska tillhandahålla för att arbetstagaren ska kunna ansöka om arbetstillstånd i Sverige. Vidare ges upplysningar om själva

ansökningsförfarandet, villkor för tillstånd, avgifter m.m. Informationen finns både på svenska och på engelska. Information om vilka handlingar som ska bifogas en ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige finns också på utlandsmyndigheternas webbplatser (www.swedenabroad.com). För att tillmötesgå direktivets krav om enkel tillgång till information om de underlag som krävs för ansökan om ICT-tillstånd och övrig information när det gäller företagsintern förflyttning av personal bör myndigheternas webbplatser kompletteras med sådana uppgifter. Sådana kompletteringar bör kunna åstadkommas utan några författningsändringar. Utöver den information som för närvarande finns tillgänglig kan i detta sammanhang även nämnas att regeringen under 2016 har lämnat i uppdrag åt Arbetsmiljöverket, Arbetsförmedlingen, Försäkringskassan, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Medlingsinstitutet, Migrationsverket, Skatteverket, Svenska institutet, Sveriges export- och investeringsråd (Business Sweden), Tillväxtverket och Upphandlingsmyndigheten att, utifrån sina respektive uppdrag, analysera och lämna ett gemensamt förslag hur webbaserad information till utländska arbetstagare, arbetsgivare och egenföretagare som verkar eller avser att verka i Sverige kan samordnas och utformas på ett lättillgängligt sätt.

10.2 Ansökan om tillstånd

Förslag: En utlänning som vill ha ett ICT-tillstånd i Sverige ska ha ansökt om och beviljats tillståndet före inresan i EU. En ansökan om ICT-tillstånd får dock lämnas in och bifallas efter inresan om utlänningen ansöker om förlängning av ett ICT-tillstånd.

En ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får ges in efter inresan i landet.

En ansökan om ICT-tillstånd får prövas om utlänningen endast avser att vistas i Sverige, eller utlänningen avser att vistas i flera EU-stater men vistelsen i Sverige kommer att vara den längsta.

Beslut om ICT-tillstånd och ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska meddelas av Migrationsverket.

Bedömning: Direktivets bestämmelse om att ansökan ska ges in i ett enda ansökningsförfarande kräver inte några författningsändringar.

Möjligheten att medge att ett värdföretag ansöker om ICT-tillstånd eller ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse för utlänningens räkning bör inte utnyttjas. Inte heller bör det införas en ordning med ett förenklat ansökningsförfarande.

Migrationsverket bör lämna sammanslutningar av arbetstagare tillfälle att yttra sig över anställningsvillkoren för att säkerställa att ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och att övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz.

Skälen för förslaget och bedömningen

Direktivet

Enligt artikel 11.1 ska medlemsstaterna fastställa om en ansökan ska lämnas in av den berörda tredjelandsmedborgaren eller av värdföretaget. Medlemsstaterna får också besluta om att tillåta ansökningar från endera av dessa två.

Enligt artikel 11.2 ska en ansökan om ICT-tillstånd lämnas in när tredjelandsmedborgaren vistas utanför territoriet till den medlemsstat han eller hon söker tillträde till.

Enligt artikel 11.3 ska en ansökan om ICT-tillstånd lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den första vistelsen äger rum. Om den första vistelsen inte är den längsta, ska ansökan lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen kommer att äga rum.

Enligt artikel 11.4 ska medlemsstaterna utse de myndigheter som ska vara behöriga att ta emot ansökningar och utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Enligt artikel 11.5 ska sökanden ha rätt att lämna in ansökan inom ramen för ett enda ansökningsförfarande.

Enligt artikel 11.6 kan förenklade förfaranden göras tillgängliga för enheter eller koncerner som för detta syfte har erkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras nationella rätt eller

administrativa praxis. Erkännandet ska utvärderas med jämna mellanrum. Enligt artikel 11.7 ska förenklade förfaranden enligt punkt 6 åtminstone omfatta

- a) att sökanden befrias från kravet att lägga fram en del av den bevisning som avses i artikel 5 eller artikel 22.2 a
- b) ett påskyndat inreseförfarande som gör det möjligt att utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse på kortare tid än vad som anges i artikel 15.1 eller i artikel 22.2 b, och/eller
- c) underlättande av och/eller påskyndade förfaranden för utfärdande av nödvändiga viseringar.

I artikel 11.8–11.9 finns ytterligare bestämmelser om ett förenklat förfarande.

Enligt artikel 22.2 c ska det inte krävas att en utlänning lämnar medlemsstaternas territorium för att lämna in en ansökan för rörlighet för längre vistelse.

Vem ska ansöka om tillstånd för företagsintern förflyttning?

I artikel 11.1 får medlemsstaterna välja om en ansökan ska ges in av utlänningen eller av företaget. En utlänning som vill ha uppehållstillstånd och arbetstillstånd i Sverige ska själv ha ansökt om och beviljats sådana tillstånd före inresan hit (5 kap. 18 § och 6 kap. 4 § UtlL). Enligt dessa bestämmelser gäller att det är den som vill ha ett tillstånd som också har att ansöka om ett sådant. En motsvarande ordning bör gälla även vid en ansökan om ett ICT-tillstånd eller ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Möjligheten som ges enligt direktivet att låta värdföretaget ansöka om tillstånd för tredjelandsmedborgarens räkning bör därför inte utnyttjas.

När ska en ansökan om tillstånd för företagsintern förflyttning göras?

För att genomföra direktivets bestämmelser på ett tydligt sätt bör det i det nya kapitlet införas en bestämmelse om att en utlänning som vill ha ett ICT-tillstånd ska ha ansökt om och beviljats ett sådant tillstånd före inresan i EU. Enligt artikel 11.2 ska en

ansökan om ICT-tillstånd lämnas in när tredjelandsmedborgaren vistas utanför territoriet till den medlemsstat han eller hon söker tillträde till. Det förhållandet att det hänvisas till ett visst territorium tyder på att en ansökan får lämnas in från vilket land som helst så länge utlänningen befinner sig utanför Sverige, t.ex. från en annan EU-stat. Det anges dock i artikel 2.1 att direktivet ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas utanför medlemsstaternas territorium. Direktivets krav på att tredjelandsmedborgaren ska vistas utanför medlemsstaternas territorium torde som anges i avsnitt 6 innebära att en utlänning inte får vara bosatt i någon av EU:s medlemsstater vid ansökningstillfället. Stöd för en sådan tolkning finns även i definitionen i artikel 3 b av företagsintern förflyttning. Med företagsintern förflyttning avses nämligen tillfällig förflyttning av en tredjelandsmedborgare som är bosatt utanför medlemsstaternas territorium. Kommissionen har på ett kontaktkommittémöte även upplyst medlemsstaterna om att det är så artikeln bör tolkas. Det bör vidare gälla att en ansökan om ICT-tillstånd normalt inte får bifallas efter inresan. Undantag från huvudregeln bör göras för de fall då utlänningen ansöker om förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd.

Enligt artikel 22.2 c ska det inte krävas att en person som har ett ICT-tillstånd i en annan EU-stat och som ansöker om tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige ska behöva lämna medlemsstaternas territorium för att lämna in en ansökan. Det föreslås därför att en ansökan om tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska få göras här även om utlänningen befinner sig i Sverige.

Vilken medlemsstat ska pröva ansökan?

En förutsättning för att en ansökan om ICT-tillstånd ska kunna beviljas är att sökanden presenterar information om bl.a. var värdföretaget är beläget, om uppdragets varaktighet i Sverige och om eventuella planerade vistelser i andra medlemsstater. Om det redan vid ansökningstillfället står klart att utlänningen endast avser att tjänstgöra i Sverige, är myndigheter i Sverige behöriga att pröva ansökan. Om utlänningen avser att tjänstgöra även vid ett värdföretag i en annan medlemsstat, är Sverige enligt artikel 11.3 behörigt att pröva ansökan under förutsättning att vistelsen här är

avsedd att pågå längre tid än vistelsen i den andra medlemsstaten. Bestämmelser med sådan innebörd bör införas.

Prövningsmyndighet

När det gäller artikel 11.4 om att medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter framgår det visserligen av förordning (2007:996) med instruktion för Migrationsverket att verket är förvaltningsmyndighet för frågor som rör bl.a. uppehållstillstånd och arbetstillstånd. Det är emellertid lämpligt att i förtydligande syfte ta in en bestämmelse i utlänningslagens nya kapitel som anger att Migrationsverket prövar ärenden om ICT-tillstånd och tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Ett enda ansökningsförfarande

I artikel 11.5 finns en bestämmelse om att en ansökan ska kunna lämnas in inom ramen för ett enda ansökningsförfarande. Bestämmelsen motsvarar den ordning som redan gäller vid ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige. Några författningsändringar bedöms därför inte vara nödvändiga.

Förenklat ansökningsförfarande

Artiklarna 11.6 och 11.7 om ett förenklat ansökningsförfarande innehåller åtgärder som syftar till att underlätta för sökanden och berörda företag i ansökningsförfarandet.

Det är angeläget att ansökningar om tillstånd för de personkategorier som omfattas av ICT-direktivet behandlas skyndsamt och inom ramen för de tidsfrister som direktivet ställer upp. I artikel 15.1 och 22.2 b anges att beslut om tillstånd ska fattas så snart som möjligt, och senast inom 90 dagar efter det att en fullständig ansökan har lämnats in (se vidare avsnitt 10.5). Mot bakgrund av de villkor för inresa och vistelse som ställs upp i direktivet är det också angeläget att Migrationsverket ges den tid som behövs för att kontrollera att samtliga förutsättningar för tillstånden är uppfyllda. I de fall som ansökan gäller företagsintern

förflyttning av personal där arbetsgivaren och värdföretagen är väl kända av Migrationsverket och där det redan finns väl utarbetade rutiner, torde ansökningsförfarandet kunna ske skyndsamt. För närvarande bedöms det inte finnas behov av att införa särskilda regler om ett förenklat ansökningsförfarande.

Prövning av anställningsvillkoren

I 5 kap. 7 a § UtfF anges att Migrationsverket vid handläggning av en ansökan om arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § och om EU-blåkort enligt 6 a kap. UtfL ska ge sammanslutningar av arbetstagare inom det verksamhetsområde som tillståndet avser tillfälle att yttra sig i ärendet. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att arbets- och anställningsvillkoren inte är sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen.

Möjligheten att låta sammanslutningar av arbetstagare yttra sig över arbets- och anställningsvillkoren är inte något som ICT-direktivet behandlar. Det är dock rimligt att samma typ av kontroll sker vid prövning enligt ICT-direktivet. Något hinder enligt direktivet att införa en sådan ordning vid Migrationsverkets prövning av en ansökan om ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse bedöms inte finnas. Bestämmelsen i 5 kap. 7 a § UtfF bör därför ändras så att den även omfattar handläggningen av en ansökan om ICT-tillstånd. Syftet med kontrollen när det gäller ansökningar om ICT-tillstånd är att säkerställa att ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och att övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz.

10.3 Tillståndstiden

<p>Förslag: Ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får inte gälla för längre tid än uppdragstiden.</p>

Den sammanlagda tillståndstiden för ICT-tillstånd får inte överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får inte överstiga tillståndstiden enligt det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat.

Bedömning: Möjligheten att införa en karenstid för inlämnande av en ny ansökan om ICT-tillstånd bör inte utnyttjas.

Några författningsändringar är inte nödvändiga med anledning av direktivets krav på att en utlänning ska lämna medlemstaternas territorium när tiden för vistelsen har löpt ut.

Skälen för förslagen och bedömningen

Direktivet

Enligt artikel 12.1 får den företagsinterna förflyttningen vara som längst tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter. När maximiperioden för tillståndet har löpt ut ska tredjelandsmedborgaren lämna medlemsstaternas territorium, om han eller hon inte får uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt. Medlemsstaterna får då även, enligt artikel 12.2, begära att en period på upp till sex månader förflyter innan utlänningen på nytt får ansöka om ett ICT-tillstånd.

I artikel 13.2 finns en kompletterande regel som anger att ett ICT-tillstånd ska vara giltigt i minst ett år eller under den kortare tid som förflyttningen avses vara. Om tillståndstiden i det första beslutet är kortare än maximiperioden, får tillståndet förlängas.

Av artikel 20 och artikel 22.1 följer att medlemsstaterna får bevilja ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse för tredjelandsmedborgare som är innehavare av ett giltigt ICT-tillstånd som utfärdats av en annan EU-stat.

Tillståndstid och karenstid

För att möta direktivets krav på tillståndstiden bör bestämmelser införas i det nya kapitlet om ICT-tillstånd som anger att ett ICT-

tillstånd som huvudregel ska gälla för den tid som uppdraget, dvs. förflyttningen, enligt ansökan pågår. Av bestämmelsen bör också framgå att den sammanlagda tiden för ICT-tillstånd inte får överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Det saknas anledning att införa bestämmelser om att en viss tid ska förflyta innan en utlänning får ansöka på nytt om ett ICT-tillstånd. I skäl 6 anges att direktivet syftar till att underlätta för företagsintern förflyttning eftersom det ger företagen goda möjligheter att använda sin personal på bästa sätt. Det torde dock inte underlätta för företagsintern förflyttning om det skulle införas en karenstid inom vilken förflyttningar inte får förekomma. Dessutom finns det en risk för att företagens faktiska behov av personal inte helt kommer att kunna tillgodoses med en sådan ordning. Möjligheten att införa en sådan bestämmelse bör därför inte utnyttas.

Efter utgången av den maximala tillståndstiden ska utlänningen lämna medlemsstaternas territorium, om inte ett uppehållstillstånd på annan grund har beviljats. Av 8 kap. 6 § UtlL följer att en utlänning får utvisas om han eller hon saknar visering, uppehållstillstånd eller något annat tillstånd som krävs för inresa, vistelse eller arbete i Sverige. Det innebär att en utlänning som inte har lämnat landet efter det att tiden för uppehållstillståndet har löpt ut kan utvisas med stöd av den bestämmelsen.

Tillstånd för längre vistelse

Liksom gäller för ICT-tillstånd bör inte tillståndstiden för ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse få överstiga uppdragstiden i Sverige. Inte heller bör tillståndstiden i dessa fall få överstiga den tid som gäller enligt det ICT-tillstånd som har beviljats av någon av de andra EU-staterna. Det är nämligen ICT-tillståndet som ger rätt till rörlighet enligt artikel 20 och som utgör grunden för den längre vistelsen. Ett giltigt ICT-tillstånd bör därför krävas under hela den tid som uppdraget pågår i Sverige. Tillståndstiden för ett tillstånd avseende längre vistelse bör därför begränsas till tiden enligt ICT-tillståndet.

10.4 Enhetlig utformning av tillstånd m.m.

Bedömning: En bestämmelse om att det på uppehållstillståndskorten ska anges ”ICT” respektive ”mobile ICT” samt uppgifter om anställningen och slag av arbete bör tas in i utlänningsförordningen.

Skälen för bedömningen

Direktivet

Enligt artikel 13.1 ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som uppfyller villkoren för inresa i artikel 5 och har fått sin ansökan beviljad av de behöriga myndigheterna ges ett ICT-tillstånd. Enligt artikel 13.3 ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaten utfärda ett ICT-tillstånd med användning av den enhetliga utformning av uppehållstillstånd som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland. Under rubriken tillstånd ska det enligt artikel 13.4 anges ”ICT”. Artikel 13.5 anger att något ytterligare tillstånd inte ska utfärdas, i synnerhet inte något arbetstillstånd. Enligt artikel 13.6 får medlemsstaterna på papper ange ytterligare uppgifter rörande tredjelandsmedborgarens verksamhet under den företagsinterna förflyttningen eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg i överensstämmelse med förordningen (EG) 1030/2002. Berörd medlemsstat ska enligt artikel 13.7 ge tredjelandsmedborgare vars ansökan om inresa har beviljats all hjälp de behöver för att erhålla nödvändiga viseringar.

Enligt artikel 22.4 ska en medlemsstat som fattar ett positivt beslut avseende en ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med artikel 22.2 utfärda ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse som ger den person som är föremål för företagsintern förflyttning rätt att vistas i och arbeta inom denna stats territorium. Tillståndet ska utfärdas med användning av den enhetliga utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002. Under rubriken Typ av tillstånd ska, i enlighet med punkt 6.4 i bilagan till förordningen (EG) nr 1030/2002, medlemsstaterna ange ”mobile ICT”. Medlemsstaterna får också

lägga till en angivelse på sitt eller sina officiella språk. Medlemsstaterna får även ange ytterligare uppgifter som rör tredjelandsmedborgarens anställningsförhållanden i pappersformat eller lagra sådana uppgifter elektroniskt.

Uppgifter på uppehållstillståndskorten

I 4 kap. 22 § UtlF anges att bevis om uppehållstillstånd ska utfärdas i enlighet med EG-förordning 1030/2002. Vidare anges i 5 kap. 10 § UtlF att uppgifter om arbetstillstånd eller uppgift om rätt att arbeta ska föras in på utlänningens uppehållstillståndskort. Den som beviljas ett ICT-tillstånd eller ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse kommer således att få ett bevis om tillståndet utfärdat i form av ett uppehållstillståndskort i enlighet med vad som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002. Någon ytterligare författningsreglering för att uppfylla direktivets krav i denna del behövs därför inte. Däremot bör det på förordningsnivå införas en bestämmelse som innehåller föreskrifter om vilka uppgifter som ska föras in på uppehållstillståndskortet för ett ICT-tillstånd och för ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Utöver själva tillståndsbeviset i form av uppehållstillståndskort utfärdas inget ytterligare tillstånd som bevis för tillträde till arbetsmarknaden. Direktivets bestämmelse i artikel 13.5 om förbud för medlemsstaterna att utfärda sådana ytterligare tillstånd tillgodoses således genom gällande ordning.

Hjälp med viseringar

Huvudregeln enligt gällande ordning är att uppehållstillstånd och arbetstillstånd ska ha ansökts om och beviljats före inresan i Sverige. En utlänning som har beviljats ett uppehållstillstånd i Sverige behöver inte någon visering för att resa in i landet enligt 2 kap. 8 a § UtlL. Det krav på hjälp att få nödvändig visering som anges i artikel 13.7 föranleder därför inte någon författningsändring.

10.5 Handläggningstiden

Bedömning: Det bör i förordning föreskrivas att ett ärende om ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska avgöras senast 90 dagar från det att ansökan lämnades in. Om ansökan behöver kompletteras, får tiden förlängas. Sökanden ska underrättas om förlängningen.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 15.1 ska beslut om ansökan om ICT-tillstånd, eller beslut om förlängning av sådant tillstånd, fattas så snart som möjligt och senast inom 90 dagar efter det att en fullständig ansökan har lämnats in. Om de uppgifter eller handlingar som lämnats in till stöd för ansökan är ofullständiga, ska sökanden, enligt artikel 15.2, föreläggas att komplettera sin ansökan. Handläggningstiden på 90 dagar och möjligheten att begära in kompletterande uppgifter gäller enligt artiklarna 22.2 b och 22.7 även vid ansökan om tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Någon generell reglering av den tid inom vilken ett ärende om uppehålls- och arbetstillstånd ska avgöras finns inte i utlänningslagen. Däremot finns det vissa bestämmelser om tidsfrister i utlänningsförordningen som har sin grund i olika EU-direktiv (se t.ex. 4 kap. 21 b § och 5 a kap. 1 § UtlF). Det framstår även i detta fall som lämpligt att i förordning reglera vad som ska gälla i fråga om handläggningstid.

10.6 Skriftliga och motiverade beslut

Bedömning: Direktivets bestämmelser om skriftliga och motiverade beslut tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Det bör föreskrivas i förordning att Migrationsverket ska underrätta värdföretaget i Sverige om ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse återkallas.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 15.1 ska behörig myndighet skriftligen underrätta sökanden om beslut med anledning av

ansökan i enlighet med förfarandena för underrättelser enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt. Enligt artikel 15.3 ska sökanden skriftligen underrättas om skälen för ett beslut att neka prövning av en ansökan, om avslag på en ansökan eller förlängning av en ansökan om ICT-tillstånd. Även skälen för att återkalla ett ICT-tillstånd ska skriftligen meddelas den som har ett sådant tillstånd och värdföretaget. Vidare anges i artikel 15.4 bl.a. att den skriftliga underrättelsen ska innehålla uppgifter om till vilken domstol eller administrativ myndighet den berörda personen kan överklaga beslut och tidsfristen för detta. Enligt artikel 22.7 ska artikel 15.3 och 15.4 även tillämpas i fråga om rörlighet för längre vistelse.

Av 13 kap. 10 § första stycket UtL följer att ett beslut i fråga om uppehållstillstånd och arbetstillstånd ska vara skriftligt och innehålla de skäl som ligger till grund för beslutet. Direktivets krav på skriftliga och motiverade beslut i fråga om ICT-tillstånd och tillstånd för rörlighet för längre vistelse, dvs. kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd, tillgodoses därmed genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar. Sådana skriftliga och motiverade beslut ska alltid sändas till sökanden.

Enligt 21 § förvaltningslagen (1986:223) ska en beslutsunderrättelse till part inkludera uppgift om hur man överklagar beslutet. I detta ingår vilken tidsfrist som gäller för ingivande av ett överklagande. Direktivets bestämmelser om att den skriftliga underrättelsen ska innehålla anvisningar om överklagande är således uppfyllda genom gällande rätt och någon författningsändring är inte nödvändig.

När det gäller beslut om återkallelse av ett tillstånd anges det i artikel 15.3 att även värdföretaget ska underrättas. För att uppfylla direktivets krav i denna del bör det införas en bestämmelse med sådan innebörd på förordningsnivå.

10.7 Rätt att överklaga beslut

Bedömning: Direktivets krav på att beslut om avslag och återkallelse av tillstånd ska kunna överklagas tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 15.4 ska alla beslut om att neka prövning av eller avslå en ansökan om tillstånd, att avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd eller återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning kunna överklagas i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. Denna artikel är enligt artikel 22.7 också tillämplig när det gäller ansökan om rörlighet för längre vistelse.

En förvaltningsmyndighets beslut enligt utlänningslagen får överklagas endast i de fall som särskilt anges i 14 kap. UtlL (14 kap. 1 §). I 14 kap. 3 § anges bl.a. att Migrationsverkets beslut om avslag på en ansökan om uppehållstillstånd och arbetstillstånd eller beslut om återkallelse av ett uppehållstillstånd eller arbetstillstånd får överklagas till en migrationsdomstol. Detta innebär att även beslut om ICT-tillstånd och tillstånd för rörlighet för längre vistelse, som är kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd, kommer att kunna överklagas. Även beslut om avslag på en ansökan om förlängning av tillståndet bör kunna överklagas enligt den nämnda bestämmelsen. Direktivets bestämmelser i denna del tillgodoses således genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

10.8 Tidsfrist för att ansöka om förlängning

Bedömning: Det bör inte införas någon tidsfrist för en ansökan om förlängning av ett ICT-tillstånd eller av ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 15.5 får medlemsstaterna kräva att en ansökan om förlängning ges in 90 dagar innan tillståndet löper ut. Enligt artikel 22.7 är den bestämmelsen även tillämplig i fråga om en ansökan om förlängning avseende ett tillstånd för längre vistelse.

Enligt nuvarande ordning uppställs ingen tidsfrist inom vilken en ansökan om förlängning av ett uppehållstillstånd ska ges in till Migrationsverket. Det väsentliga är att ansökan ges in innan gällande tillstånd löper ut eftersom utlänningsannars vistas här olagligt. Motsvarande ordning bör gälla även i fråga om förlängning av de båda typerna av ICT-tillstånd. Den möjlighet som ges enligt

direktivet att ange en tidsfrist på upp till 90 dagar innan tillståndet löper ut bör därför inte utnyttjas.

10.9 Tillstånd att vistas och arbeta i Sverige under handläggningstiden

Förslag: En utlänning som ansöker om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta i värdforetaget i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat inte har löpt ut och utlänningen har rätt att resa in, vistas och arbeta här enligt reglerna om rörlighet för kortare vistelse.

En utlänning som ansöker om en förlängning av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta i värdforetaget i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för tillståndet inte har löpt ut när ansökan gavs in.

Bedömning: Direktivets bestämmelse om att ge en utlänning tillåtelse att vistas i Sverige under handläggningstiden för en ansökan om tillstånd för rörlighet för längre vistelse och en förlängningsansökan tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Skälen för förslaget och bedömningen

Direktivet

Om giltighetstiden för ett ICT-tillstånd löper ut under förfarandet för förlängning, ska medlemsstaterna enligt artikel 15.6 ge personen i fråga tillåtelse att vistas på deras territorium tills de behöriga myndigheterna har fattat ett beslut om ansökan. I ett sådant fall får medlemsstaterna, om så krävs enligt nationell rätt, utfärda nationella tillfälliga uppehållstillstånd eller motsvarande tillstånd. Enligt artikel 22.7 är den bestämmelsen även tillämplig i fråga om en ansökan om förlängning av ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Av artikel 22.2 c följer att det inte ska ställas något krav på visering för en person som ansöker om tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Enligt artikel 22.2 d ska den person som är föremål för företagsintern förflyttning tillåtas arbeta i den andra medlemsstaten till dess att de behöriga myndigheterna fattat beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse förutsatt att

i) den tidsperiod som avses i artikel 21.1 och giltighetsperioden för det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten inte har löpt ut, och

ii) en fullständig ansökan har lämnats in, om den andra medlemsstaten så kräver, till den andra medlemsstaten minst 20 dagar innan rörligheten för längre vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning inleds.

Enligt artikel 22.2 e får en ansökan om längre vistelse inte lämnas in vid samma tidpunkt som en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter det att rörligheten för kortare vistelse har inletts, får den andra medlemsstaten begära att ansökan om rörlighet för längre vistelse lämnas in minst 20 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.

Vistelse under handläggningstiden

I avsnitt 10.2 föreslås en bestämmelse om att en utlänning kan ansöka om ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse inifrån landet. Detsamma gäller för en ansökan om förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd och för ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Det förhållandet att en utlänning får lämna in en ansökan inifrån landet innebär även att han eller hon får vistas här under tiden för prövningen utan att behöva lämna landet under handläggningstiden. Något behov av en särskild bestämmelse om tillfälliga uppehållstillstånd eller motsvarande avseende vistelsen till dess att ett beslut i tillståndsfrågan har fattats finns därför inte.

Arbete under handläggningstiden

Den som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat bör, i enlighet med vad som anges i artikel 22.2 d, få arbeta vid värd-företaget i Sverige under tiden för prövningen av en ansökan om tillstånd för rörlighet för längre vistelse, om giltighetstiden för ICT-tillståndet inte löpt ut och utlänningen har rätt att vistas och arbeta i Sverige enligt reglerna om rörlighet för kortare vistelse. Bestämmelser med sådant innehåll bör införas i det nya kapitlet om ICT-tillstånd.

Den möjlighet som ges enligt artikel 22.2 d ii) att ställa som krav att ansökan ska ges in minst 20 dagar innan rörligheten för längre vistelse inleds bör inte utnyttjas. Inte heller bör utnyttjas möjligheten enligt artikel 22.2 e att ställa som krav att ansökan ska ges in 20 dagar före utgången av perioden för rörlighet för kortare vistelse.

Direktivet anger inte något om vad som gäller i fråga om möjligheten att arbeta om en utlänning ansöker om en förlängning av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Enligt nuvarande ordning för arbetskraftsinvandring är den som inom giltighetstiden för ett arbetstillstånd ansöker om förlängning undantagen från kravet på arbetstillstånd till dess att tillståndsfrågan har avgjorts (5 kap. 3 § UtIF). De nuvarande reglerna är dock begränsade till utlänningar som har beviljats arbetstillstånd enligt 6 kap. 2 § UtIL och omfattar därför inte ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

För att en utlänning som är föremål för företagsintern förflyttning och som ansöker om förlängning av sitt tillstånd inte ska behöva avbryta sitt arbete, bör det finnas en möjlighet för utlänningen att arbeta under tiden för ansökans prövning. Något hinder enligt direktivet mot en sådan ordning bedöms inte finnas. Bestämmelser med en sådan innebörd föreslås därför i utlänningslagens nya kapitel.

10.10 Ansökningsavgift

Bedömning: Det bör i förordning anges att en ansökningsavgift ska tas ut vid en ansökan om ICT-tillstånd, tillstånd för rörlighet för längre vistelse och uppehållstillstånd för familjemedlemmar.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 16 får medlemsstaterna kräva betalning av avgifter för handläggningen av ansökningar enligt direktivet. Avgiftsnivåerna får inte vara oproportionella eller oskäligen. Enligt artikel 22.7 är bestämmelsen även tillämplig i fråga om en ansökan om tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Bestämmelser om ansökningsavgifter för den som ansöker om uppehålls- och arbetstillstånd finns i 8 kap. 5 § Utf och i förordningen (1997:691) om avgifter vid utlandsmyndigheterna. Avgiften för en ansökan om uppehållstillstånd för arbete och arbetstillstånd uppgår i dag till 2 000 kronor och vid förlängning av tillstånden 1 000 kronor. Avgift för en familjemedlem till den som ansöker om sådana tillstånd är 1 000 kronor och 500 kronor för barn under 18 år. Motsvarande avgifter bör gälla för en ansökan om ICT-tillstånd, tillstånd för rörlighet för längre vistelse eller uppehållstillstånd för familjemedlemmar. Avgiftsnivåerna bedöms uppfylla direktivets krav på proportionalitet och skälighet.

10.11 Anmälningsskyldighet

Förslag: En utlänning som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för tillståndet.

Ett värd företag ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Skälen för förslaget: Enligt artikel 5.7 ska sökanden under ansökningsförfarandet meddela de behöriga myndigheterna i ansökningsstaten alla förändringar som berör de i artikeln fastlagda

villkoren för tillstånd. Enligt artikel 14 ska sökanden även under vistelsen meddela berörda myndigheter om ändringar som påverkar villkoren. Av artikel 23.3 följer att ett värd företag i den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om varje ändring som inverkar på de villkor som utgjorde grunden för den beviljade rörligheten.

Direktivets bestämmelser i denna del är tvingande. Det bör därför i de nya reglerna införas en skyldighet för den som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har beviljats ett sådant tillstånd att till Migrationsverket anmäla sådana ändringar som kan påverka bedömningen av om förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda.

Artikel 14 torde inte vara begränsad till att utlänningen vistas i Sverige med stöd av ett ICT-tillstånd, utan torde även gälla för det fall att utlänningen har beviljats ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Det föreslås därför också att en utlänning som har beviljats ett sådant tillstånd ska ha en anmälningsskyldighet för ändrade förhållanden som kan påverka rätten till vistelse i Sverige.

Även bestämmelsen i artikel 23.3 om underrättelseskyldighet för ett värd företag är tvingande. Det bör därför införas en skyldighet för ett värd företag att till Migrationsverket anmäla ändringar som inverkar på de villkor som utgjorde grunden för att bevilja ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

10.12 Sanktioner

Bedömning: Möjligheten att hålla värd företaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla villkoren för inresa, vistelse och rörlighet bör inte utnyttjas. Inte heller bör det införas särskilda sanktioner som ska kunna åläggas värd företaget vid t.ex. underlåtenhet att anmäla ändrade förhållanden.

Skyldigheten i övrigt att vidta åtgärder i syfte att förhindra missbruk och ålägga sanktioner vid överträdelse av direktivets bestämmelser är uppfyllda genom gällande rätt och kräver inga författningsåtgärder.

Skälen för bedömningen

Direktivet

Enligt artikel 9.1 och 9.2 får medlemsstaterna hålla värdföretaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla villkoren för inresa, vistelse och rörlighet enligt direktivet. Om värdföretaget hålls ansvarigt ska det finnas sanktioner som är effektiva, proportionella och avskräckande.

Enligt artikel 9.3 ska medlemsstaterna vidta åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk och ålägga sanktioner vid överträdelser av direktivet. Åtgärderna ska omfatta övervakning, bedömning och, i lämpliga fall, kontroll i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.

Enligt artikel 23.7 får medlemsstaterna ålägga värdföretaget sanktioner om

- a) värdföretaget har underlåtit att underrätta myndigheterna om rörlighet avseende kortare vistelse enligt artikel 21.2 och 21.3,
- b) ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än de för vilka det utfärdades,
- c) ansökan om tillstånd har lämnats in till en annan medlemsstat än den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen sker,
- d) den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte längre uppfyller de kriterier och villkor på vars grund rörligheten tilläts och värdföretaget underlåter att underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om en sådan ändring, eller
- e) den person som är föremål för företagsintern förflyttning började arbeta i den andra medlemsstaten trots att villkoren för rörligheten inte var uppfyllda enligt artikel 22.2 d.

Värdföretaget bör inte hållas ansvarigt

En utgångspunkt i svensk rätt är att det är den enskilde sökanden som har ansvaret för att han eller hon har de tillstånd som behövs för att ha rätt att resa in, vistas och arbeta i Sverige. Mot den

bakgrunden görs i avsnitt 10.2 bedömningen att möjligheten att låta värdföretaget ansöka om tillstånd för den enskildes räkning inte bör utnyttjas. Eftersom värdföretaget således inte ansvarar för eller får ansöka om ICT-tillstånd, bedöms det i detta sammanhang inte lämpligt med en ordning där värdföretaget ansvarar för underlåtenhet att uppfylla direktivets villkor för inresa, vistelse och rörlighet. Vid den bedömningen krävs inga lagstiftningsåtgärder med anledning av artikel 9.1 och 9.2.

Vad avser möjligheten att införa sanktioner i samband med rörlighet inom EU anges i avsnitten 9.1 och 10.2 att något underrättelsekrav för värdföretag vid kortare vistelse inte bör införas och att värdföretagen inte bör få ansöka om ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Följaktligen bör det inte införas sanktioner om det finns brister i underrättelsesskyldigheten i samband med en kortare vistelse eller om en ansökan har lämnats in till fel medlemsstat (artikel 23.7 a och c).

När det gäller tillstånd som används för andra syften än för vilka det utfärdades (artikel 23.7 b) är det i första hand utlänningens ansvar att se till att villkoren för det beviljade tillståndet respekteras. Av denna anledning bedöms det inte ändamålsenligt att införa en möjlighet att ålägga värdföretaget en sanktion för att tillståndet används i andra syften än för vilka det har beviljats.

Inte heller bedöms det i detta sammanhang lämpligt att införa en möjlighet att ålägga värdföretaget en sanktion för underlåtenhet att anmäla ändrade uppgifter av betydelse för tillståndet enligt artikel 23.7 d. Som anges ovan bör utgångspunkten vara att det är utlänningen – och inte värdföretaget – som ansvarar för att han eller hon har de tillstånd som behövs för att ha rätt att resa in, vistas och arbeta i Sverige. I konsekvens härmed bör det även vara utlänningen som har det yttersta ansvaret att anmäla förändringar som påverkar hans eller hennes rätt att vistas och arbeta i Sverige. I detta sammanhang bör även påpekas att den som under ett ansökningsförfarande underlåter att anmäla ändrade uppgifter av betydelse för tillståndet kan straffas med böter eller fängelse i högst sex månader enligt 20 kap. 6 § 2 UtlL. Vidare föreslås i avsnitt 7.10 och 8.2.2 att underlåtenhet att anmäla ändrade förhållanden ska kunna leda till att tillståndet avslås eller återkallas eller förlängning nekas. Dessa åtgärder får anses tillräckliga för att

säkerställa att Migrationsverket får del av uppgifter av betydelse avseende utlänningens rätt att få vistas och arbeta i Sverige.

Åtgärder mot missbruk och sanktioner vid överträdelser

Som framgår av avsnitt 10.2 kommer Migrationsverket att fatta beslut i första instans i ärenden om ICT-tillstånd och tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Precis som när det gäller andra ärenden om arbetskraftsinvandring kommer det att inom ramen för prövningen av ansökningar om tillstånd finnas ett ansvar för Migrationsverket att kontrollera den sökandes skötsamhet och att villkoren i anställningsavtalet uppfyller de krav som nu föreslås i det nya kapitlet. Vid en ansökan om förlängning görs en förnyad kontroll. Under den löpande tillståndstiden görs kontroller om det på något sätt kommer till Migrationsverkets kännedom att det finns skäl att återkalla tillståndet. Att Migrationsverket även har ett särskilt ansvar för att motverka missbruk av regler följer av 2 § 1 förordningen (2007:996) med instruktion för Migrationsverket. Mot den bakgrunden bedöms det inte behövas några ytterligare författningsåtgärder för att uppfylla den allmänt hållna förpliktelsen att motverka missbruk.

Om det framkommer att reglerna om tillstånd för företagsintern förflyttning missbrukas av företagen eller av den enskilde utlänningen, kan tillståndet återkallas eller en förlängning nekas. Under vissa förutsättningar kan även straffansvar enligt 20 kap. UtlL bli aktuellt.

I Sverige ansvarar vidare både Arbetsmiljöverket och arbetsmarknadens parter för övervakning och kontroll av arbetstagares arbets- och anställningsvillkor. Arbetsmiljöverket utövar tillsyn över arbetsmiljö- och arbetstidslagstiftningen samt över utstationeringslagens bestämmelser om anmälningsskyldighet och anmälan av kontaktperson vid utstationering. Den svenska arbetsmarknadsmodellen innebär att arbetstagarorganisationerna kontrollerar att arbetsgivare som är bunden av ett kollektivavtal tillämpar avtalet på alla arbetstagare, såväl fackligt organiserade som oorganiserade. Det innebär att arbetstagarorganisationerna har huvudansvaret för att övervaka arbets- och anställningsvillkoren även för arbetstagare som utstationeras hit från utlandet.

Dessa sanktions- och kontrollmöjligheter bedöms tillräckliga för att möta direktivets krav på åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk och sanktioner vid överträdelse. Några ytterligare författningsåtgärder behövs därför inte med anledning av artikel 9.3.

I artikel 23.7 e anges en möjlighet för medlemsstaterna att införa en sanktion för värd företag om en utlänning har börjat arbeta trots att villkoren för rörligheten inte var uppfyllda enligt artikel 22.2 d. Syftet med bestämmelsen torde vara att förhindra att en utlänning arbetar trots att han eller hon saknar nödvändiga tillstånd. En utlänning som arbetar utan att ha de tillstånd som krävs för arbete i Sverige kan dömas till straff enligt 20 kap. 3 § UtlL och riskerar att avvisas eller utvisas enligt bestämmelserna i 8 kap. UtlL. Det saknas mot denna bakgrund skäl att införa ytterligare bestämmelser för att säkerställa att utlänningen inte arbetar i Sverige utan tillstånd.

11 Nationella tillstånd

Förslag: En utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska kunna ansöka om och beviljas nationella uppehållstillstånd och arbetstillstånd efter inresan i Sverige.

Ett permanent uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft ett av Sverige utfärdat ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse respektive ett uppehållstillstånd för arbete eller ett EU-blåkort.

Skälen för förslaget: Enligt artikel 2.3 ska ICT-direktivet inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än tillstånd enligt ICT-direktivet, för alla anställningsändamål som inte omfattas av direktivet. Vidare anges i artikel 12.1 att den som är föremål för företagsintern förflyttning ska lämna medlemsstatens territorium efter att maximitiden för vistelsen har uppnåtts, om han eller hon inte har beviljats uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt.

Direktivet bör inte utgöra något hinder mot att en person som har ett tillstånd för företagsintern förflyttning ansöker om och beviljas ett nationellt uppehållstillstånd enligt de allmänna reglerna. Artikel 2.3 anger nämligen att medlemsstaterna har rätt att utfärda uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt. Det torde innebära att det finns möjlighet att införa regler som tillåter ett byte av ett tillstånd för företagsintern förflyttning till ett uppehållstillstånd enligt de allmänna nationella reglerna. I sammanhanget kan det lyftas fram att det för utlänningar som har beviljats EU-blåkort finns en motsvarande möjlighet att byta tillståndstyp under vistelsen i landet. En sådan

utlänning kan således beviljas uppehålls- och arbetstillstånd enligt de allmänna bestämmelserna i 5 kap. 10 § och 6 kap. 2 § UtL och kan lämna in den ansökan inifrån landet med stöd av 5 kap. 18 a § UtL.

Utlänningar som har beviljats ett ICT-tillstånd eller ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse bör likabehandlas med utlänningar som har beviljats ett EU-blåkort. Dessutom kan ett byte av tillstånd tillgodose svenska företags behov av arbetskraft eftersom värdföretaget i sådana fall får möjlighet att anställa personen vilket annars inte hade varit möjligt. En person som är föremål för företagsintern förflyttning bör därför kunna byta tillståndstyp och efter inresan i Sverige ansöka om ett tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd enligt de allmänna bestämmelserna om arbets- och uppehållstillstånd i UtL. Det bör då även vara möjligt för hans eller hennes familjemedlemmar som har beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till den som har tillstånd för företagsintern förflyttning att ansöka om fortsatt uppehållstillstånd här, se vidare avsnitt 12.

En annan fråga är om även utlänningar som har återtagits till Sverige ska ha möjlighet att ansöka om ett nationellt uppehålls- och arbetstillstånd inifrån landet. Om utlänningen har återtagits och tillståndstiden för ICT-tillståndet inte har löpt ut, finns det inget som hindrar att utlänningen ansöker om en förlängning. Något hinder bör inte heller finnas mot att utlänningen byter tillståndstyp och inom tillståndstiden ansöker om ett nationellt uppehålls- och arbetstillstånd. För det fall ICT-tillståndet har löpt ut medger direktivet dock inte att utlänningen ansöker om ett nytt ICT-tillstånd inifrån landet (artikel 11.2). Utgångspunkten enligt de allmänna reglerna är vidare att en utlänning bör återvända om tiden i ett uppehålls- och arbetstillstånd har löpt ut eftersom rätten att vistas i landet har upphört. Detsamma bör gälla för det fall ett ICT-tillstånd har löpt ut. Det bör alltså inte införas särskilda bestämmelser avseende ansökningar om uppehålls- och arbetstillstånd för en utlänning som har återtagits. Detta innebär en skillnad mot vad som gäller för personer som har eller haft ett EU-blåkort utfärdat av Sverige och som återtas hit. Denna skillnad motiveras av att reglerna om EU-blåkort tillåter den återtagna personen att vistas och söka anställning i Sverige i tre månader från inresan, även om EU-blåkortet inte längre gäller (se artiklarna 13

och 18.4 b i blåkortsdirektivet och 6 a kap. 14 § andra stycket UtL). Någon motsvarande rätt att vistas och söka anställning i Sverige föreslås inte för en person som återtas enligt ICT-direktivet.

Enligt nuvarande ordning får ett permanent uppehållstillstånd beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft uppehållstillstånd för arbete eller ett EU-blåkort utfärdat av Sverige (5 kap. 5 § första stycket 1 UtL). Även ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdat av Sverige bör kunna läggas till grund för ett permanent uppehållstillstånd. Det föreslås därför en ändring i bestämmelsen i 5 kap. 5 § första stycket 1 UtL så att även ICT-tillstånden omfattas. Det bör vara möjligt att räkna ihop tiderna för de olika tillståndstyperna vid beräkningen av de fyra åren. Paragrafen bör utformas i enlighet härmed.

12 Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

12.1 Förutsättningarna för uppehållstillstånd för familjemedlemmar

Förslag: Familjemedlemmar till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska beviljas uppehållstillstånd i Sverige. Uppehållstillståndet ska gälla för samma tid som anknytningspersonens tillstånd. Uppehållstillstånd för familjemedlemmar ska i vissa fall få vägras.

Skälen för förslaget

Direktivet

Av artikel 19.1 följer att rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (familjeåterföreningsdirektivet) ska tillämpas på familjemedlemmar till personer med ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, om inte annat anges i artikeln.

Beträffande förutsättningar för uppehållstillstånd för familjemedlemmar anges i artikel 19.2 att rätten till familjeåterförening inte ska göras avhängig av att innehavaren av ett tillstånd har välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd eller av att han eller hon ska ha vistats i medlemsstaten under en viss minimiperiod. Vidare framgår av artikel 19.5 att giltighetstiden för uppehållstillståndet för familjemedlemmar bör upphöra den dag då anknytningspersonens ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse löper ut.

Förutsättningarna för familjeåterförening

I artikel 19.1 görs en hänvisning till familjeåterföreningsdirektivet. Artikeln innebär en rätt för familjemedlemmar att återförenas med en utlänning som beviljas ett tillstånd enligt direktivet. Eftersom det i ICT-direktivet görs vissa avvikelser från bestämmelserna i familjeåterföreningsdirektivet bör uppehållstillstånd för familjemedlemmar till den som har ett ICT-tillstånd eller ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse regleras i särskild ordning. Även bestämmelser om uppehållstillstånd för familjemedlemmar till den som har ett ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse bör därför tas in i det nya kapitlet som föreslås i utlänningslagen.

De familjemedlemmar som kan komma i fråga för uppehållstillstånd på grund av anknytning till en utlänning som har ett tillstånd bör motsvara den personkrets som omfattas av familjeåterföreningsdirektivets bestämmelser. Det innebär att uppehållstillstånd bör beviljas utlänningens make eller sambo samt barn till denne eller till hans eller hennes make eller sambo under förutsättning att barnet är under 18 år och ogift. Om barnet står under gemensam vårdnad med en förälder som är kvar i hemlandet, bör medgivande från den förälder som är kvar i hemlandet krävas.

Begränsningar i rätten till familjeåterförening

Som framgår ovan är familjeåterföreningsdirektivet utgångspunkten för rätten till familjeåterförening enligt ICT-direktivet. Begränsningar i rätten till familjeåterförening som följer av familjeåterföreningsdirektivet bör därför även gälla för familjemedlemmar till den som har ett ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Sådana begränsningar har förts in i 5 kap. 17 a och 17 b §§ UtlL och innebär bl.a. att uppehållstillstånd får vägras om en utlänning medvetet har lämnat oriktiga uppgifter i en ansökan och uppgifterna är av betydelse för att få uppehållstillståndet, utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning eller säkerhet eller om det rör sig om skenäktenskap. En bestämmelse som anger att uppehållstillstånd får vägras i fall som avses i 5 kap. 17 a och 17 b §§ UtlL bör därför tas in i kapitlet om ICT-tillstånd.

I detta sammanhang bör det lyftas fram att det enligt reglerna om EU-blåkort finns ett undantag enligt vilket vägransgrunderna i 5 kap. 17 a och 17 b §§ UtlL inte ska tillämpas i fall som avser en familjemedlem som har beviljats uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknytning till en utlänning som har EU-blåkort utfärdad av den staten. Undantaget motiveras av artiklarna 15 och 19.5 i blåkortsdirektivet som har ansetts innebära att uppehållstillstånd för medföljande familjemedlemmar till den som har ett EU-blåkort i den första medlemsstaten inte får vägras med stöd av bestämmelser som (utan att anges i blåkortsdirektivet) följer av familjeåterföreningsdirektivet (se prop. 2012/13:148 s. 120). I ICT-direktivet finns inte några motsvarande bestämmelser och det behövs därför inte något undantag från att tillämpa vägransgrunderna i 5 kap. 17 a och 17 b §§ UtlL.

Tillståndstid

Uppehållstillstånd för en familjemedlem ska enligt artikel 19.5 ha samma giltighetstid som anknytningspersonens ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse. En bestämmelse om att ett uppehållstillstånd som beviljas en familjemedlem ska gälla för samma tid som tillståndet bör därför införas. Uppehållstillstånd som beviljas ett ogift barn vars förälder är gift eller sambo med den som har ICT-tillstånd bör, i likhet med nu gällande ordning, ges för samma tid som förälderns uppehållstillstånd.

12.2 Handläggningstid

Bedömning: Det bör i förordning anges att ett ärende om uppehållstillstånd för en familjemedlem till den som har ICT-tillstånd ska avgöras senast inom 90 dagar från det att ansökan lämnades in. Om ansökan behöver kompletteras, får tiden förlängas. Sökanden ska underrättas om förlängningen.

Direktivets krav på att behandla familjemedlemmars ansökningar om uppehållstillstånd samtidigt som anknytningspersonens ansökan om tillstånd för företagsinterns förflyttning tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 19.4 ska ett uppehållstillstånd för familjemedlemmar beviljas inom 90 dagar efter den dag då en fullständig ansökan lämnades in. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten ska behandla ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmarna samtidigt som ansökan om tillstånd till den person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse i de fall ansökningarna lämnas in samtidigt.

Artikeln innebär en avvikelse från den tidsfrist på nio månader som gäller enligt familjeåterföreningsdirektivet och som har förts in i 4 kap. 21 a § UtlF. En bestämmelse med den kortare handläggningstiden enligt ICT-direktivet bör därför tas in i utlänningsförordningen.

När det gäller ansökningar som lämnas in samtidigt finns det enligt gällande ordning inget hinder mot att sådana ansökningar handläggs gemensamt. Enligt 7 § förvaltningslagen ska varje ärende handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt. Det torde ofta vara mycket snabbare och mer effektivt att handlägga ansökningarna gemensamt, inte minst för att handläggningstiden om 90 dagar ska kunna upprätthållas. Kravet på gemensam handläggning bör därför komma att tillgodoses inom ramen för gällande ordning och kräver inte några författningsåtgärder.

12.3 Integrationsåtgärder

Bedömning: Direktivets krav på att integrationsåtgärder inte får krävas förrän efter familjeåterförening är beviljad är inte relevant för svenska förhållanden.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 19.3 får inte medlemsstaterna ställa krav på integrationsåtgärder enligt familjeåterföreningsdirektivets artiklar förrän efter det att de berörda personerna har beviljats familjeåterförening (jfr artikel 4.1 och 7.2 i familjeåterföreningsdirektivet).

De bestämmelser i familjeåterföreningsdirektivet som avses ger medlemsstaterna möjlighet att vid ansökningstillfället ställa krav på integrationsåtgärder. Vid genomförandet av familjeåterföreningsdirektivet i svensk rätt gjordes bedömningen att villkor för integration inte borde införas för de berörda personerna (prop. 2005/06:72 s. 44). Eftersom det alltså inte finns några villkor för integration, och inte heller nu bör införas sådana, är den aktuella artikeln inte relevant för svenska förhållanden.

12.4 Möjlighet att arbeta

Bedömning: Direktivets krav på tillgång till anställning eller egen företagsverksamhet tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 19.6 ska, med avvikelse från artikel 14.2 i familjeåterföreningsdirektivet och utan att det påverkar principen om unionsföreträde, familjemedlemmar som har beviljats familjeåterförening ha rätt till tillgång till anställning eller egen företagsverksamhet på den medlemsstats territorium som utfärdade uppehållstillståndet för familjemedlemmen.

Enligt artikel 14.2 i familjeåterföreningsdirektivet får medlemsstaterna besluta på vilka villkor som familjemedlemmar får utöva verksamhet som anställda eller egenföretagare. Exempelvis får medlemsstaterna införa tidsgränser innan familjemedlemmen kan beviljas tillstånd att utöva verksamhet som anställd.

Enligt 6 kap. 3 § UtL får arbetstillstånd ges till en utlänning som har tidsbegränsat uppehållstillstånd, om inte skäl hänförliga till syftet med uppehållstillståndet talar emot. Några andra villkor för tillträdet till arbetsmarknaden, såsom särskilda tidsgränser, finns inte. Paragrafen blir också tillämplig för familjemedlemmar till den som har ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse och ger således familjemedlemmar rätt till likabehandling. ICT-direktivets bestämmelser i denna del tillgodoses därför genom gällande rätt och kräver inte någon författningsändring.

12.5 Ansökan om uppehållstillstånd

Förslag: En familjemedlem till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska ha ansökt om och beviljats uppehållstillstånd före inresan i landet. En ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlem får inte bifallas efter inresan. Detta gäller dock inte om ansökan avser förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som beviljats på grund av anknytning till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdat av Sverige eller om sökanden har beviljats ett uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknytning till en utlänning som har ansökt om eller har ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Om den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse beviljas uppehållstillstånd för arbete och arbetstillstånd i Sverige enligt de allmänna reglerna får även hans eller hennes familjemedlemmar ansöka om och beviljas fortsatt uppehållstillstånd under vistelsen i Sverige.

Skälen för förslaget: ICT-direktivet innehåller inte några särskilda bestämmelser om när en ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem ska lämnas in, förutom den generella hänvisningen till familjeåterföreningsdirektivets bestämmelser (se artikel 5.3 i familjeåterföreningsdirektivet).

I enlighet med vad som gäller enligt nuvarande ordning bör en familjemedlem till den som har ICT-tillstånd ha ansökt om och beviljats ett uppehållstillstånd före inresan i Sverige (jfr 5 kap. 18 §

första stycket UtlL). En ansökan om uppehållstillstånd bör dock i vissa fall kunna beviljas när familjemedlemmen redan befinner sig här i landet. Det bör för det första vara möjligt vid en ansökan om förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd på grund av att den som har ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse fått sitt tillstånd förlängt under vistelsen här. Det är vidare rimligt att en familjeåterförening som redan har skett i en annan EU-stat tillåts fortsätta om anknytningspersonen flyttar från en EU-stat till en annan i enlighet med direktivets bestämmelser för rörlighet för längre vistelse. En ansökan bör därför kunna ges in och prövas efter inresan om anknytningspersonen redan har ett ICT-tillstånd utfärdat av en annan EU-stat. Det bör dock gälla under förutsättning att familjemedlemmen har ett uppehållstillstånd på grund av familjeanknytning i den EU-stat som har beviljat anknytningspersonen ICT-tillståndet. Bestämmelser med den innebörden bör tas in i det nya kapitlet i utlänningslagen.

Enligt reglerna för EU-blåkort är det även möjligt för en familjemedlem att ansöka om uppehållstillstånd efter inresan, om familjemedlemmen har återtagits och anknytningspersonen ansöker om ett nytt EU-blåkort (6 a kap. 11 § andra stycket 3 UtlL). Denna bestämmelse torde ha sin grund i att en utlänning som återtas ska ges möjlighet att under tre månader ansöka om bl.a. ett nytt EU-blåkort (artikel 18.4 b i blåkortsdirektivet och 6 a kap. 4 § andra stycket 5 och 14 § andra stycket UtlL). Någon möjlighet för en utlänning att efter tillståndstidens utgång vistas och ansöka om nytt tillstånd finns inte när det gäller tillstånd för företagsintern förflyttning. Det bedöms därför inte finnas något behov av en bestämmelse som motsvarar 6 a kap. 11 § andra stycket 3 UtlL.

I avsnitt 11 föreslås att den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska ges möjlighet att under vistelsen i Sverige ansöka om och beviljas ett nationellt uppehållstillstånd och arbetsstillstånd enligt gällande regler för arbetskraftsinvandring. Frågan om fortsatt uppehållstillstånd för familjemedlemmen bör även i ett sådant fall kunna prövas och beviljas när familjemedlemmen befinner sig i Sverige. Regelverket bör utformas i enlighet med detta.

12.6 Återkallelse av uppehållstillstånd för familjemedlemmar

Förslag: Ett uppehållstillstånd som beviljats en familjemedlem till den som har ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse får återkallas om anknytningen till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bryts eller ett sådant tillstånd återkallas eller om familjemedlemmen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Skälen för förslaget: När det gäller bestämmelser om återkallelse av uppehållstillstånd för familjemedlemmar innehåller ICT-direktivet inte några särskilda sådana bestämmelser. Däremot finns det sådana bestämmelser i familjeåterföreningsdirektivet.

Den grundläggande förutsättningen för att en familjemedlem ska beviljas ett uppehållstillstånd på grund av anknytning är, som framgår ovan, att den person som är föremål för företagsintern förflyttning har beviljats ett ICT-tillstånd eller ett tillstånd för längre vistelse. Giltighetstiden för familjemedlemmens tillstånd ska vidare vara densamma som för ICT-tillståndet eller tillståndet för längre vistelse. Om utlänningens tillstånd återkallas och han eller hon utvisas från Sverige, bör det finnas möjlighet att även återkalla familjemedlemmarnas uppehållstillstånd. Vid bedömningen av om återkallelse bör ske bör beaktas bl.a. hur lång tid som återstår av tillståndstiden, om det inverkar på barns skolgång eller det annars finns skäl att låta familjemedlemmarna stanna kvar i Sverige till dess tillstånden löper ut.

I 7 kap. 3 § UtlL anges under vilka förutsättningar som ett uppehållstillstånd får återkallas för en utlänning som har rest in i landet. Det gäller bl.a. om ett tidsbegränsat uppehållstillstånd beviljats med stöd av bestämmelserna om familjeåterförening i 5 kap. 3 och 3 a §§ UtlL och förhållandet upphör. Återkallelse kan då även ske av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som beviljats makens eller sambons barn. En motsvarande återkallelsegrund finns när det gäller EU-blåkort (6 a kap. 13 §UtlL) och bör finnas även när det gäller ICT-tillstånd.

Enligt artikel 6.2 i familjeåterföreningsdirektivet får en medlemsstat också återkalla ett uppehållstillstånd för en familjemedlem av skäl som rör allmän ordning, allmän säkerhet eller folkhälsa. En sådan återkallelsegrund har förts in i bestämmelserna om EU-blåkort och bör på motsvarande sätt finnas för familjemedlemmar till dem som har ett ICT-tillstånd.

Mot bakgrund av att det föreslås att bestämmelser om uppehållstillstånd för familjemedlemmar till den som har ett tillstånd för företagsintern förflyttning ska tas in i det nya kapitlet i utlänningslagen bör även bestämmelser om återkallelse av uppehållstillstånd för familjemedlemmar finnas i det nya kapitlet.

12.7 Samhällsorientering för familjemedlemmar till innehavare av ICT-tillstånd

Förslag: Familjemedlemmar som har beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till den som har ett ICT-tillstånd eller tillstånd för längre vistelse ska erbjudas samhällsorientering.

Skälen för förslaget: Av lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare (etableringslagen) framgår att det finns en skyldighet för kommuner att erbjuda samhällsorientering till nyanlända som omfattas av lagen. Etableringslagen omfattar bl.a. flyktingar och andra skyddsbehövande och under vissa förutsättningar deras anhöriga.

Genom lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare har målgruppen för samhällsorientering utvidgats till att gälla även vissa andra nyanlända. I denna grupp ingår exempelvis familjemedlemmar till personer som har beviljats uppehållstillstånd för arbete enligt utlänningslagens bestämmelser om arbetskraftsinvandring eller EU-blåkort. Till den gruppen hör även familjemedlemmar till personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Även familjemedlemmar till personer med ICT-tillstånd bör därför omfattas av lagen.

13 Rättigheter som följer av ett tillstånd

13.1 Rätt till inresa och vistelse

Bedömning: Direktivets krav i fråga om rätt till inresa och vistelse i Sverige för den som har ett ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar. När det gäller tillstånd avseende rörlighet för kortare vistelse tillgodoses kravet genom förslaget i avsnitt 9.1.

Skälen för bedömningen: Av artikel 17 a följer att den som har ett ICT-tillstånd under giltighetstiden för tillståndet ska ha rätt att resa in och vistas här i landet. Enligt andra stycket gäller det även för personer som omfattas av rätt till rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Att en utlänning som beviljats uppehållstillstånd har rätt att resa in och vistas i Sverige framgår av 2 kap. 4 § UtlL. Direktivets artikel om rätt till inresa och vistelse för den som har ett ICT-tillstånd eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse tillgodoses således genom gällande rätt och någon författningsändring är därför inte nödvändig.

Möjligheten till att resa in och vistas i Sverige vid rörlighet för kortare vistelse tillgodoses genom förslaget i avsnitt 9.1 om att en utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat har rätt att resa in, vistas och arbeta här i 90 dagar under en 180-dagarsperiod.

13.2 Fritt tillträde till svenskt territorium

Bedömning: Direktivets krav i fråga om fritt tillträde till svenskt territorium för den som har ett ICT-tillstånd eller har utnyttjat rätten till rörlighet för längre eller kortare vistelse tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Skälen för bedömningen: Av artikel 17 b följer att den som har ett ICT-tillstånd under giltighetstiden för tillståndet ska ha fri tillgång till hela territoriet i enlighet med vad som föreskrivs i nationell rätt. Enligt andra stycket gäller bestämmelsen även för personer som har utnyttjat rätten till rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Varje svensk medborgare är enligt 2 kap. 8 § regeringsformen gentemot det allmänna skyddad mot frihetsberövande och även i övrigt tillförsäkrad frihet att förflytta sig inom riket och att lämna det. Om inte annat följer av särskilda föreskrifter i lag är utlänningar här i riket likställda med svenska medborgare i fråga om bl.a. skyddet mot frihetsberövande, däremot inte i fråga om andra begränsningar i rörelsefriheten. Av bestämmelsen i artikel 2.1 i fjärde tilläggsprotokollet till Europakonventionen, som gäller som svensk lag, har emellertid var och en som befinner sig lagligen inom rikets territorium rätt att fritt röra sig där och att fritt välja sin bosättningsort om inte annat föreskrivs i lag med hänsyn till bl.a. allmän säkerhet och allmän ordning (artikel 2.3). Direktivets bestämmelse om fritt tillträde till svenskt territorium, med de begränsningar som får föreskrivas i nationell lagstiftning, tillgodoses således av gällande rätt.

13.3 Rätt att bedriva specifik yrkesverksamhet

Bedömning: Direktivets krav i fråga om rätt att bedriva den specifika yrkesverksamheten eller att utöva de specifika arbetsuppgifterna för vilka tillståndet beviljades tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Skälen för bedömningen: Av artikel 17 c följer att den som har ett ICT-tillstånd ska ha rätt att bedriva den specifika yrkesverksamheten eller rätt att utöva de specifika arbetsuppgifter för vilka tillståndet beviljades. Enligt andra stycket gäller bestämmelsen även för personer som har utnyttjat rätten till rörlighet för längre eller kortare vistelse.

Enligt 2 kap. 7 § UtL är ett arbetstillstånd ett tillstånd att arbeta i Sverige. Det finns inget som hindrar att en utlänning som har ett uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige från att också bedriva den specifika yrkesverksamheten eller arbetsuppgiften. Av artikel 5.2 e i ICT-direktivet följer att en utlänning måste uppfylla kraven för att utöva ett reglerat yrke om ICT-tillståndet avser ett sådant yrke. När yrkeskvalifikationerna väl är erkända finns det inget som hindrar utlänningen från att utöva det reglerade yrket. Direktivets krav i denna del tillgodoses genom gällande ordning och kräver därför inte någon författningsändring.

14 Likabehandling under vistelsen i Sverige

14.1 Arbets- och anställningsvillkor

Bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om arbets- och anställningsvillkor tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några särskilda bestämmelser eller författningsändringar.

Skälen för bedömningen: ICT-direktivets artikel 18.1 föreskriver att, oavsett vilken rätt som gäller för anställningsförhållandet, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.4 b, ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som beviljats inresa enligt direktivet åtminstone behandlas på samma sätt som personer som omfattas av direktivet 96/71/EG, det s.k. utstationeringsdirektivet, när det gäller arbets- och anställningsvillkor i enlighet med artikel 3 i utstationeringsdirektivet i den medlemsstat där arbetet utförs.

Enligt artikel 3 i utstationeringsdirektivet ska medlemsstaterna se till att de utstationerande företagen garanterar de utstationerade arbetstagarna de arbets- och anställningsvillkor i värdlandet som gäller på följande områden: a) längsta arbetstid och kortaste vilotid, b) minsta antal betalda semesterdagar per år, c) minimilön, d) villkor för att ställa arbetstagare till förfogande, e) säkerhet, hälsa och hygien på arbetsplatsen, f) skyddsåtgärder med hänsyn till arbets- och anställningsvillkor för gravida kvinnor och kvinnor som nyligen fött barn samt för barn och unga och g) likabehandling av kvinnor och män samt andra bestämmelser om icke-diskriminerande behandling. De i utstationeringsdirektivet uppräknade villkoren utgör den s.k. hårda kärnan av minimivillkor.

Bestämmelser i svensk rätt som motsvarar detta finns, som anges ovan i avsnitt 7.8, i 5 – 5 b §§ utstationeringslagen

Som framgår av avsnitt 4 är utstationeringslagen inte begränsad till att endast omfatta arbetsgivare inom EU eller EES, utan den gäller alla utstationerande arbetsgivare oavsett vilket land denne är etablerad i. Enligt artikel 4.2 i ICT-direktivet får medlemsstaterna anta förmånligare bestämmelser för tredjelandsmedborgare när det gäller artikel 18. Det finns alltså inget hinder mot att personer som är föremål för företagsintern förflyttning behandlas mer förmånligt än vad som gäller för arbetstagare som utstationeras inom ramen för utstationeringsdirektivet. I regeringens proposition Nya utstationeringsregler (prop. 2016/17:107) som beslutades den 16 februari 2017 föreslås att begränsningarna i rätten att vidta stridsåtgärder endast ska gälla i förhållande till arbetsgivare etablerade inom EES-området. Möjligheten för svenska arbetstagarorganisationer att kräva kollektivavtal, ytterst med stöd av stridsåtgärder, föreslås därför inte begränsas i förhållande till en arbetsgivare som utstationerar arbetstagare från tredjeland. Genom förslagen i propositionen kommer arbetstagare som utstationeras till Sverige från tredjeland, och således även personer som är föremål för företagsintern förflyttning inom ramen för ICT-direktivet, att behandlas mer förmånligt än arbetstagare som utstationeras till Sverige inom ramen för utstationeringsdirektivet.

14.2 Föreningsfrihet

Bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om föreningsfrihet tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 18.2 a ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning likabehandlas med svenska medborgare i fråga om föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke. Likabehandling ska även gälla i fråga om rättigheter och förmåner som sådana organisationer tillhandahåller. Nationella bestämmelser om allmän ordning och allmän säkerhet ska dock inte åsidosättas.

Av 2 kap. 25 § första stycket 1 RF följer att utlänning här i riket är likställd med svensk medborgare i fråga om föreningsfrihet om inte annat följer av särskilda föreskrifter i lag. Några föreskrifter som begränsar utlänningars möjligheter till föreningsfrihet eller frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation finns inte. Enligt 2 kap. 11 § diskrimineringslagen (2008:567) är diskriminering förbjuden i fråga om medlemskap eller medverkan i en arbetstagarorganisation, arbetsgivarorganisation eller yrkesorganisation och förmåner som en sådan organisation tillhandahåller sina medlemmar. ICT-direktivet krav tillgodoses således genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

14.3 Erkännande av yrkeskvalifikationer

Bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om erkännande av examensbevis, utbildningsbevis och andra yrkeskvalifikationer tillgodoses genom gällande rätt.

Skälen för bedömningen

Direktivet

Enligt artikel 18.2 b ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning likabehandlas med svenska medborgare i fråga om erkännande av examensbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.

Erkännande av examens- och utbildningsbevis

Möjligheten att få ett utländskt examens- eller utbildningsbevis bedömt och erkänt är densamma oavsett sökandens medborgarskap (4 § förordningen (2012:811) med instruktion för Universitets- och högskolerådet). Universitets- och högskolerådet svarar för bedömningar av utländska utbildningar på gymnasial och eftergymnasial nivå. Detta gäller oavsett i vilket land utbildningen genomförts. Direktivets krav på likabehandling när det gäller

erkännande av examens- och utbildningsbevis tillgodoses således genom gällande rätt.

Erkännande av yrkeskvalifikationer

I den utsträckning som erkännande av yrkeskvalifikationer skulle bli aktuell är möjligheten att få dessa kvalifikationer erkända inte beroende av sökandens medborgarskap. ICT-direktivets krav på likabehandling när det gäller erkännande av yrkeskvalifikationer tillgodoses därför genom gällande rätt.

14.4 Social trygghet

Förslag: En utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige för en period som överstiger nio månader, och kan härleda rättigheter i fråga om familjeförmåner från EU-rätten, ska jämföras med svenska medborgare när det gäller rätt till studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg. Likabehandlingen ska även omfatta familjemedlemmar som har uppehållstillstånd i Sverige.

Bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om social trygghet tillgodoses i övrigt genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Skälen för förslaget

Direktivet

Enligt artikel 18.2 c ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning likabehandlas med medborgarna i den medlemsstat där arbetet utförs när det gäller bestämmelser i nationell rätt om de grenar av den sociala tryggheten som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, om inte rätten i ursprungslandet är tillämplig genom bilaterala avtal eller genom den nationella rätten i den medlemsstat där arbetet utförs, vilka säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av lagstiftningen om social trygghet i ett av dessa länder. Vid rörlighet

inom EU, och utan att det påverkar bilaterala avtal som säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av ursprungslandets nationella rätt, ska förordning (EU) nr 1231/2010 tillämpas på motsvarande sätt. De förmånsslag som räknas upp i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004 är t.ex. förmåner vid sjukdom, ålderdom, olycksfall i arbetet och familjeförmåner. I skäl 38 anges att eftersom den person som är föremål för företagsintern förflyttning samt vederbörandes medföljande familjemedlemmar endast tillfälligt vistas i en medlemsstat, bör direktivet inte påverka medlemsstaternas rätt att, under vissa villkor begränsa likabehandlingen i fråga om familjeförmåner. I artikel 18.3 anges att medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) 1231/2010, får besluta att familjeförmåner inte ska tillämpas för personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som har fått tillstånd att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium för en period som inte överstiger nio månader.

Ändringar i studiestödslagen

De svenska studiestödsförfattningarna bygger i stor utsträckning på bestämmelser om medborgarskap. Vissa grupper av utländska medborgare, som kan härleda rättigheter i fråga om sociala förmåner eller familjeförmåner från främst EU-rätten, jämföras dock med svenska medborgare (1 kap. 4–7 §§ studiestödslagen [1999:1395]).

För att genomföra ICT-direktivet bör personer som har beviljats ett tillstånd i Sverige enligt direktivet jämföras med svenska medborgare när det gäller rätt till s.k. familjeförmåner enligt förordning (EG) nr 883/2004. Av artikel 2.1 i den förordningen följer att den är tillämplig även på medföljande familjemedlemmar. Även familjemedlemmar till tillståndsinnehavaren bör därför omfattas av rätten till s.k. familjeförmåner.

På studiestödsområdet anses studiehjälp i form av studiebidrag och extratillägg vara familjeförmåner. Studiemedel och inackorderingstillägget inom studiehjälpen betraktas däremot EU-rättsligt som sociala förmåner och inte som familjeförmåner. Studiehjälp ges främst till ungdomar i gymnasieskolan. I praktiken kommer det

således främst kunna bli aktuellt med studiehjälp till medföljande barn i gymnasieåldern. I likhet med vad som gäller för familjemedlemmar till vissa gästforskare och till innehavare av s.k. EU-blåkort bör det för likabehandling krävas att familjemedlemmarna själva har uppehållstillstånd i Sverige (1 kap. 7 § studiestödslagen). Vilka familjemedlemmar som kan komma i fråga för ett uppehållstillstånd på grund av anknytning till innehavare av ICT-tillstånd behandlas i avsnitt 12.

Rätten till likabehandling i fråga om studiestöd bör begränsas till att omfatta personer som har fått ett ICT-tillstånd eller ett tillstånd för längre vistelse i Sverige för en period som överstiger nio månader. Direktivets möjlighet enligt artikel 18.3 att begränsa likabehandlingen i detta avseende bör således utnyttjas. Genom en sådan begränsning säkerställs att den som får del av förmånen har en viss anknytning till Sverige.

Social trygghet i övrigt

Svensk lagstiftning avseende social trygghet är i övrigt neutral i förhållande till medborgarskap. Direktivets krav på likabehandling i fråga om social trygghet tillgodoses genom gällande rätt och kräver därmed inte några författningsändringar.

14.5 Pensioner

Bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om tillgång till lagstadgade pensioner tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 18.2 d ska, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010 och bilaterala avtal, utbetalning av lagstadgade ålders- och invaliditetspensioner och pensioner vid dödsfall grundade på tidigare anställning som personer som är föremål för företagsintern förflyttning haft och som förvärvats av sådana personer som flyttar till ett tredjeland, eller efterlevande till sådana personer som är föremål för företagsintern förflyttning som bor i ett tredjeland och som

erhåller rättigheter härledda från den person som är föremål för företagsintern förflyttning i enlighet med den lagstiftning som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, ske på samma villkor och med samma belopp som medborgarna i de berörda medlemsstaterna när de flyttar till ett tredjeland.

De tillämpliga svenska bestämmelserna om utbetalning av förmåner vid ålderdom, förmåner till efterlevande och vid arbetsskada till en person som vistas eller bor utomlands finns i 5 kap. 13–16 §§ och 6 kap. 15–17 §§ socialförsäkringsbalken. Bestämmelserna är inte beroende av vilket medborgarskap förmånstagaren har. Direktivets krav på likabehandling i fråga om tillgång till de aktuella förmånerna tillgodoses således genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

14.6 Tillgång till varor och tjänster

Bedömning: Direktivets krav på likabehandling i fråga om tillgång till varor och tjänster tillgodoses genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 18.2 e ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning likabehandlas med svenska medborgare i fråga om tillgång till varor och tjänster och leverenser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, utom förfaranden för att få tillgång till bostäder enligt nationell rätt, utan att detta påverkar avtalsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, och tjänster som tillhandahålls av offentliga arbetsförmedlingar.

Utländska arbetstagare som lagligen vistas i Sverige ska likabehandlas med svenska medborgare i fråga om tillgång till varor och tjänster som är tillgängliga för allmänheten. Av 2 kap. 12 § diskrimineringslagen följer att diskriminering är förbjuden för den som utanför privat- och familjelivet tillhandahåller varor, tjänster eller bostäder till allmänheten. Enligt 2 kap. 9 § samma lag är diskriminering av arbetssökande och arbetstagare förbjuden i fråga om arbetsmarknadspolitisk verksamhet och arbetsförmedling utan offentligt uppdrag. Det finns alltså inga begränsningar på grund av medborgarskap för att få tillgång till sådana varor och tjänster som

avses i artikel 18.2 e, förfaranden för att erhålla bostäder eller för att ta del av arbetsförmedlingars tjänster. Direktivets bestämmelse om likabehandling med svenska medborgare i denna del tillgodoses således genom gällande rätt och kräver inte några författningsändringar.

15 Statistik

Bedömning: Migrationsverket bör ha i uppgift att tillhandahålla kommissionen statistik enligt ICT-direktivet. Direktivets bestämmelser i denna del leder inte till några författningsändringar.

Skälen för bedömningen: Enligt artikel 26 i direktivet ska medlemsstaterna utse en nationell kontaktpunkt som ska samarbeta effektivt och ansvara för att motta och översända den information som är nödvändig för tillämpningen av artiklarna 21, 22 och 23. Vidare ska medlemsstaterna, enligt artikel 24, årligen tillhandahålla kommissionen uppgifter om antalet ICT-tillstånd som utfärdats samt i tillämpliga fall uppgifter om underrättelser som mottagits enligt artikel 21.2, och, i möjligaste mån, uppgift om antalet personer vars ICT-tillstånd har förnyats eller återkallats. Statistikuppgifterna ska redovisas utifrån medborgarskap och uppehållstillståndens giltighetstid och, i möjligaste mån, utifrån ekonomisk sektor och den av företaget internt förflyttade personens ställning.

Regeringen har utsett Migrationsverket till kontaktpunkt enligt ICT-direktivet, se 3 § förordningen (2007:996) med instruktion för Migrationsverket. Enligt 2 § i samma förordning ska Migrationsverket bl.a. föra register och statistik över utlänningar i landet i den utsträckning det behövs för verksamheten. Migrationsverkets uppdrag bör innefatta att tillhandahålla kommissionen sådana statistikuppgifter som avses i artikel 24. Det bedöms därför inte finnas något behov av författningsändringar för att genomföra direktivet i denna del.

16 Direktåtkomst

Förslag: Migrationsverket ska få ha direktåtkomst till uppgifter från Skatteverket (beskattningsdatabasen), Kronofogdemyndigheten (utsöknings- och indrivningsdatabasen) samt Försäkringskassan (socialförsäkringsdatabasen), om uppgifterna behövs för handläggning av ansökningar om ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse eller för kontroll av sådana tillstånd.

Skälen för förslaget: I betänkandet Stärkt ställning för arbetskraftsinvandrare på arbetsmarknaden (SOU 2016:91) föreslås det att Migrationsverket ska få direktåtkomst till Skatteverkets beskattningsdatabas, Kronofogdemyndighetens utsöknings- och indrivningsdatabas samt Försäkringskassans och Pensionsmyndighetens socialförsäkringsdatabas i ärenden som rör permanenta uppehållstillstånd eller arbetstillstånd. Det anges i betänkandet att denna direktåtkomst behövs för att Migrationsverket ska kunna kontrollera t.ex. att anställningsvillkoren är uppfyllda och för att motverka utnyttjande och missbruk av reglerna för arbetskraftsinvandring. I betänkandet bedöms nyttan av en sådan åtkomst överväga de integritetsskäl som talar mot direktåtkomsten. Möjligheten till direktåtkomst bedöms medföra bl.a. en ökad effektivitet vid handläggningen och bättre möjlighet att ge service till enskilda.

De överväganden och bedömningar som görs i betänkandet gör sig gällande även i fråga om ärenden som rör ICT-tillstånden. Även för dessa tillstånd, som är kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd, behöver Migrationsverket från olika aktörer få tillgång till uppgifter i fråga om arbetstagaren, värdföretaget och arbetsgivaren. Uppgifterna behövs för att kunna kontrollera lämnade uppgifter om t.ex. utlänningens ersättning och

värdföretagets skötsamhet beträffande skatter och avgifter. När det gäller värdföretagen är det av vikt att Migrationsverket får ta del av uppgifter om bl.a. verksamhetens art, omsättning, inbetalda skatter och avgifter för att kunna få en bild av verksamheten och bedöma om det rör sig om en seriös och aktiv verksamhet. Uppgifterna är av betydelse för att Migrationsverket ska kunna göra den prövning som direktivet kräver i fråga om avslag, förlängning eller återkallelse av ett ICT-tillstånd på ett rättssäkert och ändamålsenligt sätt (se avsnitten 8.1 och 8.2). Genom en direktåtkomst till databaserna kan Migrationsverket på ett snabbt och effektivt sätt få tillgång till de underlag som behövs för att bedöma t.ex. om utlänningsansökningsvillkor uppfyller kraven för att ett tillstånd ska beviljas (se t.ex. avsnitt 7.8) eller om värdföretaget har uppvisat en sådan misskötsamhet att ett tillstånd inte ska beviljas (se avsnitt 8.1.2).

Vilka uppgifter som Migrationsverket behöver få tillgång till diskuteras utförligt i betänkandet Personuppgiftsbehandling på utlännings- och medborgarskapsområdet (SOU 2015:73). Det är lämpligt att Migrationsverket vid handläggning av ärenden om ICT-tillstånd och ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får tillgång till i huvudsak motsvarande uppgifter som redovisas i betänkandet. När det gäller direktåtkomsten till utlännings- och indrivningsdatabasen bör den, utöver vad som föreslås i betänkandet SOU 2015:73, även omfatta uppgifter om de berörda personernas identitet (2 kap. 5 § första stycket 1 och 2 lagen [2001:184] om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet). Tillgången till dessa uppgifter bedöms nödvändig för att det ska stå klart att även identitetsuppgifter avseende de berörda personerna ska kunna lämnas ut. För att kunna bedöma ett företags seriositet bör Migrationsverket dessutom ha direktåtkomst till uppgifter om näringsförbud och om beslut, betalning och redovisning i ett ärende (2 kap. 5 § första stycket 4 och 7 lagen om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet).

Nyttan av att Migrationsverket får direktåtkomst bedöms överväga de integritetsaspekter som talar mot. Som anges i avsnitt 19 utstationeras nämligen många utlänningshit från tredjeland. Det kan därför förväntas att Migrationsverket kommer att handlägga ett inte obetydligt antal ansökningar om ICT-tillstånd och ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse varför

kraven på effektivitet gör sig starkt gällande även i fråga om handläggningen i dessa ärenden. Som anges i betänkandet Personuppgiftsbehandling på utlännings- och medborgarskapsområdet (SOU 2015:73) kan det finnas vissas integritetsrisker med direktåtkomst. Med hänsyn till integritetsaspekten bör direktåtkomsten begränsas till sådana uppgifter som Migrationsverket har behov av i dessa ärenden. Att Migrationsverket får direktåtkomst till uppgifterna innebär inte att det är lämpligt att all personal hos myndigheten, eller ens all personal på den enhet som ska fullgöra uppgiften, får obegränsad tillgång till samtliga uppgifter. Myndigheten bör i stället begränsa tillgången till uppgifter till vad var och en behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter (jfr 16 § utlänningsdatalagen [2016:27]). Det är Migrationsverkets ansvar att säkerställa att åtkomsten begränsas på ett ändamålsenligt sätt. (Se vidare SOU 2015:73 s. 383 f. om integritetsrisker och skyddsåtgärder vid direktåtkomst.)

För att sekretessbelagda uppgifter ska kunna bli tillgängliga föreslås sekretessbrytande bestämmelser. När uppgifterna förs in i Migrationsverkets verksamhet blir sekretesskyddet, såsom anges i betänkandet SOU 2015:73, s. 387, något starkare för de uppgifter som Migrationsverket får från Försäkringskassan och oförändrat för de uppgifter som verket får från Kronofogdemyndigheten (11 kap. 4 och 8 §§ och 37 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen). För uppgifter från Skatteverket blir skyddet något svagare, eftersom vissa av uppgifterna omfattas av absolut sekretess hos Skatteverket. Något behov av att stärka skyddet för dessa uppgifter när de förs över till Migrationsverket bedöms dock inte finnas. Uppgifterna är nämligen i huvudsak sådana som redan förekommer hos Migrationsverket i ärenden om arbetstillstånd (se vidare SOU 2016:91 s. 92 f.).

Sammantaget bedöms det ändamålsenligt att Migrationsverket får direktåtkomst till uppgifter från Skatteverket (beskattningsdatabasen), Kronofogdemyndigheten (utsöknings- och indrivningsdatabasen) och Försäkringskassan (socialförsäkringsdatabasen) i ärenden som rör tillstånd för företagsintern förflyttning. Bestämmelser med sådan innebörd föreslås.

De föreslagna bestämmelserna utformas efter förebild av motsvarande förslag i SOU 2016:91.

17 Övriga förslag

Förslag: I upplysningsbestämmelsen om att bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd finns i lagens kapitel om EU-blåkort ska även upplysas om det nya kapitlet om tillstånd för företagsintern förflyttning.

Lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ska ändras så att även en utlänning som ska utöva umgänge med ett barn som är bosatt i Sverige ska erbjudas samhällsorientering.

Skälen för förslagen: I 2 kap. 7 a § UtlL finns en upplysningsbestämmelse som anger att bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd för högkvalificerad anställning (EU-blåkort) finns i 6 a kap. Med hänsyn till att det nu införs ytterligare ett kapitel med bestämmelser om kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd bör bestämmelsen ändras så att den även anger att bestämmelser om uppehålls- och arbetstillstånd finns i kapitlet om tillstånd för företagsintern förflyttning.

Lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare innehåller bestämmelser om kommuners ansvar att erbjuda samhällsorientering. Enligt 2 § första stycket 2 ska samhällsorientering erbjudas nyanlända invandrarare som har beviljats ett uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–3, andra eller tredje stycket UtlL. Den sistnämnda paragrafen har emellertid nyligen ändrats genom att en ny tredje punkt har tagits in i paragrafens första stycke vilket har fått till följd att de påföljande punkterna fått en ny numrering (SFS 2014:778, prop. 2013/14:217). Av förbiseende ändrades emellertid inte samtidigt hänvisningen i lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare, vilket har fått till följd att samhälls-

orientering inte längre ska erbjudas en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till ett barn med vilken han eller hon har umgängesrätt (nuvarande 5 kap. 3 a § första stycket 4 UtlL). Eftersom samhällsorientering bör erbjudas även sådana invandrare bör hänvisningen i 2 § första stycket 2 lagen om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare ändras.

18 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 december 2017.

Bedömning: Några övergångsbestämmelser behövs inte.

Skälen för förslaget och bedömningen: I artikel 27 anges att medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 29 november 2016. Det är angeläget att författningsförslaget kan träda i kraft så snart som möjligt. Det föreslås därför att författningsförslagen ska träda i kraft den 1 december 2017.

De nya bestämmelserna ska tillämpas vid prövning från och med den dag då de träder i kraft. Det bedöms inte finnas behov av några övergångsbestämmelser.

19 Kostnader och andra konsekvenser

Bedömning: Förslagen bedöms leda till marginellt ökade kostnader för Migrationsverket, migrationsdomstolarna och Centrala studiestödsnämnden. Dessa kostnader ska hanteras inom myndigheternas befintliga anslag.

Skälen för bedömningen

Sambällsekonomiska konsekvenser

Det är svårt att bedöma i vilken omfattning som förslaget att införa särskilda tillstånd för arbete och vistelse för företagsintern förflyttning kommer att innebära en ökning av antalet personer från tredjeland som arbetar och vistas här. Under år 2015 beviljades ca 13 000 arbetstillstånd, vilket är en ökning i förhållande till år 2014 då ca 11 000 arbetstillstånd beviljades. Från januari 2016 till november 2016 beviljades ca 11 000 arbetstillstånd. Det framgår dock inte hur många arbetstagare som är anställda av arbetsgivare i Sverige eller som har utstationerats hit av arbetsgivare i tredjeland. Sedan juli 2013 är utstationerande arbetsgivare skyldiga att anmäla utstationeringar till Arbetsmiljöverket. Av statistikuppgifter från Arbetsmiljöverket om utstationering från arbetsgivare i tredjeland framgår att det främst rör sig om utstationering från Indien, Kina, USA och Japan, framför allt för tjänstgöring inom telekommunikation- och databranscherna. Det som anges i anmälan är sätet för det utsändande företaget, vilket inte behöver innebära att nationaliteten på den utstationerade arbetskraften är densamma. Mellan juli 2013 och november 2016 har ca 125 000 personer – utstationerade från företag både inom och utanför EU – registrerats i utstationeringsregistret. Av dessa har ca 32 000 vistats

här längre tid än 90 dagar. Eftersom det stora flertalet av de som utstationeras till Sverige är här under en kortare tid än vad ICT-direktivet kräver (vistelsen ska överstiga 90 dagar för att ett ICT-tillstånd ska kunna beviljas) torde många av de som utstationeras hit inte falla in under ICT-direktivets tillämpningsområde. Av de utlänningar som utstationeras hit för en längre tid än 90 dagar finns det inte några uppgifter om hur många av dem som förflyttas hit inom en koncern och därmed skulle kunna omfattas av de nya reglerna om ICT-tillstånd.

Det framgår inte av statistikuppgifterna hur många uppehållstillstånd som har beviljats till medföljande familjemedlemmar till den som beviljats uppehålls- och arbetstillstånd vid utstationering från tredjeland.

Konsekvenser för det allmänna

Det finns redan enligt nuvarande regler i utlänningslagen möjlighet att ansöka om och beviljas uppehålls- och arbetstillstånd för utstationering av personal från länder i tredjeland för kortare eller längre tids tjänstgöring i Sverige. Till skillnad från ICT-tillstånden, som endast kan beviljas för vistelser som överstiger 90 dagar, finns det enligt gällande ordning ingen begränsning på en lägsta tid för vilken tillstånd kan beviljas.

Införandet av ett särskilt tillstånd för företagsintern förflyttning av personal bedöms endast marginellt påverka de myndigheter som hanterar utlänningsärenden. De uppgifter som Migrationsverket ska kontrollera innan ett ICT-tillstånd ska beviljas eller förlängas är i princip uppgifter som verket redan enligt nuvarande ordning hanterar inom ramen för sin verksamhet. Detsamma gäller för prövning av en ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlem till den som beviljas ICT-tillstånd. Inte heller möjligheten till rörlighet mellan EU:s medlemsstater med stöd av ICT-tillstånd bedöms medföra mer än marginellt ökade arbetsinsatser från Migrationsverkets sida. Kostnaderna ryms inom befintliga anslag.

Förslaget innebär att Migrationsverkets beslut i ärenden om ICT-tillstånd ska kunna överklagas till migrationsdomstolarna. Antalet överklaganden till domstol kan dock förväntas bli relativt få. Med hänsyn till att det redan i dag finns en möjlighet för

utläningar att ansöka om uppehålls- och arbetstillstånd och få sin sak prövad i domstol bör de nya ärendena inte leda till annat än marginella kostnadsökningar. Dessa kostnader ryms inom befintliga anslag.

De föreslagna ändringarna i studiestödslagen (1999:1395) bedöms endast ha en marginell påverkan på kostnaderna för studiestöd och ryms inom befintliga anslag.

De föreslagna ändringarna i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare bedöms inte i någon större utsträckning påverka storleken på den målgrupp som kommunerna är skyldiga att erbjuda samhällsorientering. De familjemedlemmar som kan komma i fråga för uppehållstillstånd på grund av anknytning till innehavare av ICT-tillstånd kan redan enligt gällande ordning beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning till en arbetskraftsinvandrare och ska i sådana fall erbjudas samhällsorientering av kommunerna. Det totala antalet familjemedlemmar som ska erbjudas familjeorientering förväntas därför inte öka.

Det föreslås att Migrationsverket ska få direktåtkomst till vissa personuppgifter i Skatteverkets beskattningsdatabas, Kronofogdemyndighetens utsöknings- och indrivningsdatabas och Försäkringskassans socialförsäkringsdatabas. Den föreslagna direktåtkomsten bör leda till ett effektivare informationsutbyte och därmed också ett effektivare utnyttjande av de berörda myndigheternas resurser. På sikt bör därför förslagen leda till ekonomiska besparingar för myndigheterna genom att den administrativa bördan minskar. I det inledande skedet kan dock förslagen leda till vissa kostnader för myndigheterna i samband med att de anpassar sina it-system till direktåtkomsten. I likhet med vad som anges i betänkandet Personuppgiftsbehandling på utlännings- och medborgarskapsområdet (SOU 2015:73) bedöms dessa kostnader dock bli begränsade och inte större än att de myndigheter som berörs kan finansiera ökningen inom befintliga anslagsramar.

Konsekvenser för företag

Väl fungerande kompetensförsörjning är avgörande för företags internationella konkurrenskraft. Underlättande av personrörlighet

för viktiga personalkategorier stärker också företags möjligheter att delta i de globala värdekedjorna utifrån en etablering i Sverige, genom t.ex exportverksamhet. Bra och tydliga regelverk är ett centralt redskap för att kunna attrahera spetskompetens och investeringar i Sverige. Möjligheten till ICT-tillstånd införs för att ge värdföretagen nya färdigheter och kunskaper och syftar till att underlätta för multinationella företag att använda sin personal på bästa sätt. Det införs också en tidsfrist för handläggningen vilket bör gagna företagen. Förslagen bör sammanfattningsvis gynna företagen och leda till förbättrade ekonomiska möjligheter för dessa.

Konsekvenser för jämställdhet

Betydligt fler män än kvinnor ansöker om arbetstillstånd i Sverige, vilket även torde få genomslag på antalet ansökningar om tillstånd för företagsintern förflyttning. Även om förslaget är könsneutralt utformat kommer därför fler män än kvinnor att direkt beröras.

20 Författningskommentar

20.1 Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

1 kap. Lagens innehåll, vissa definitioner och allmänna bestämmelser

Lagens innehåll

1 § I denna lag finns föreskrifter om

- lagens innehåll, vissa definitioner och allmänna bestämmelser (1 kap.),
- villkor för att en utlänning ska få resa in i samt vistas och arbeta i Sverige (2 kap.),
- visering (3 kap.),
- uppehållsrätt (3 a kap.),
- flyktingar och andra skyddsbehövande (4 kap.),
- uppehållstillstånd (5 kap.),
- ställning som varaktigt bosatt i Sverige (5 a kap.),
- arbetstillstånd (6 kap.),
- EU-blåkort (6 a kap.),
- *tillstånd för företagsintern förflyttning (6 b kap.)*,
- återkallelse av tillstånd (7 kap.),
- avvisning och utvisning (8 kap.),
- utvisning på grund av brott (8 a kap.),
- kontroll- och tvångsåtgärder (9 kap.),
- förvar och uppsikt avseende utlänningar (10 kap.),
- hur en utlänning som hålls i förvar ska behandlas (11 kap.),
- verkställighet av beslut om avvisning och utvisning (12 kap.),
- handläggningen av ärenden hos förvaltningsmyndigheterna m.m. (13 kap.),
- överklagande av förvaltningsmyndighets beslut (14 kap.),
- nöjdförklaring (15 kap.),
- migrationsdomstolar och Migrationsöverdomstolen (16 kap.),
- skyldighet att lämna uppgifter (17 kap.),
- offentligt biträde (18 kap.),
- kostnadsansvar (19 kap.),
- bestämmelser om straff m.m. (20 kap.),
- tillfälligt skydd (21 kap.),

- tribunalvittnen (22 kap.), och
- särskilda bemyndiganden (23 kap.).

I paragrafen finns en innehållsförteckning till lagen.

Paragrafen ändras till följd av att ett nytt kapitel, 6 b kap, införs i lagen.

2 kap. Villkor för att en utlänning skall få resa in i samt vistas och arbeta i Sverige

Kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd

7 a § Bestämmelser om *kombinerade* uppehålls- och arbetstillstånd finns i 6 a och 6 b kap.

I paragrafen finns en upplysningsbestämmelse om att det finns bestämmelser om kombinerade uppehålls- och arbetstillstånd i 6 a kap. om EU-blåkort och i 6 b kap. om tillstånd för företagsintern förflyttning. Övervägandena finns i avsnitt 17. Paragrafen ändras till följd av det nya 6 b kap. I övrigt görs vissa språkliga ändringar.

Undantag från kraven på pass, visering, uppehållstillstånd och arbetstillstånd

8 a § Kravet på visering enligt 3 § gäller inte för en utlänning som

1. är EES-medborgare,
2. har uppehållskort eller permanent uppehållskort som har utfärdats i Sverige eller av en behörig myndighet i en annan EES-stat,
3. har uppehållstillstånd,
4. har ställning som varaktigt bosatt i Sverige, eller
5. återtas enligt 6 a kap. 14 § eller 6 b kap. 19 §.

Kravet på visering enligt 3 § för inresa gäller inte heller för en utlänning som återtas enligt 4 kap. 5 d § eller 5 a kap. 7 §.

Paragrafen innehåller undantag från kravet på visering enligt 3 §. Övervägandena finns i avsnitt 9.4. I paragrafen genomförs delvis artikel 23.5.

Ändringen i *första stycket 5* innebär att det gäller ett undantag från kravet på visering för inresa och vistelse i Sverige när Sverige återtar en utlänning och hans eller hennes medföljande familje-

medlemmar från en annan EU-stat under de förutsättningar som anges i 6 b kap. 19 §.

5 kap. Uppehållstillstånd

Uppehållstillstånd på grund av arbete, utbildning på forskarnivå eller försörjning på annat sätt

5 § Ett permanent uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som i sammanlagt fyra år under de senaste sju åren har haft

1. uppehållstillstånd för arbete eller *ett av Sverige utfärdat EU-blåkort, ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse*, eller

2. uppehållstillstånd för studier som avser utbildning på forskarnivå.

Uppehållstillstånd får beviljas en utlänning som har sin försörjning ordnad på annat sätt än genom anställning. Om utlänningen ska bedriva näringsverksamhet ska han eller hon ha förmåga att bedriva den aktuella verksamheten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om permanent uppehållstillstånd på grund av arbete, utbildning på forskarnivå eller försörjning på annat sätt. Övervägandena finns i avsnitt 11.

Av ändringen i *första stycket 1* framgår att den tid som en utlänning har haft ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdat av Sverige ska räknas in vid bedömningen av om kravet på en sammanlagd tidsperiod om fyra år är uppfyllt. Det innebär att om utlänningen har haft något eller några av de två tillståndstyperna för företagsintern förflyttning i fyra år under de senaste sju åren är kravet uppfyllt. Det skapar även förutsättningar för en utlänning som har haft ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse och som efter ansökan beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd för arbete enligt de allmänna bestämmelserna om arbetskraftsinvandring att tillgodoräkna sig den tidsperiod som han eller hon har haft något av ICT-tillstånden. Tiden kan också, i förekommande fall, räknas samman med tid som utlänningen har haft ett av Sverige utfärdat EU-blåkort.

När ansökan om uppehållstillstånd skall vara gjord

18 a § Det som föreskrivs i 18 § första stycket gäller inte för en utlänning som ansöker om uppehållstillstånd enligt 5 § första stycket eller uppehållstillstånd för arbete enligt 10 § om utlänningen har ett av *Sverige utfärdat* EU-blåkort, *ICT-tillstånd* eller *ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse* eller har eller har haft ett EU-blåkort utfärdat av Sverige och har återtagits enligt 6 a kap. 14 §.

En ansökan om uppehållstillstånd efter inresan i Sverige får även bifallas för en familjemedlem till en utlänning som avses i första stycket om utlänningen beviljas uppehållstillstånd enligt de bestämmelser som anges där.

Paragrafen behandlar vissa situationer när en ansökan om uppehållstillstånd får ges in och beviljas efter inresa i landet. Övervägandena finns i avsnitt 11.

Av ändringen i *första stycket* framgår att den som har ett av Sverige utfärdat ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får ansöka om och beviljas ett permanent uppehållstillstånd eller ett uppehållstillstånd för arbete enligt de allmänna bestämmelserna om arbetskraftsinvandring, utan att först behöva lämna landet. Att även arbetstillstånd får beviljas under vistelsen i Sverige framgår av 6 kap. 4 §.

Ändringen medför även, enligt andra stycket, att den som har beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, får ansöka om och beviljas uppehållstillstånd under vistelsen här om den som han eller hon åberopar anknytning till har haft ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige och därefter beviljas ett nationellt uppehållstillstånd för arbete. Detsamma gäller om den som har haft något slags ICT-tillstånd beviljas ett permanent uppehållstillstånd enligt 5 §.

6 kap. Arbetstillstånd

2 b § *Arbetstillstånd enligt 2 § första stycket får inte ges till en utlänning som*

1. är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige eller i en annan EU-stat, dels är en enhet som tillhör samma företag eller företag inom samma koncern, och

2. inte tillhör någon av de kategorier som är undantagna i 6 b kap. 3 §.

Av paragrafen, som är ny, följer att ett arbetstillstånd enligt 2 § första stycket inte ska ges om det är fråga om sådan företagsintern

förflyttning som kan leda till ett tillstånd för företagsintern förflyttning. Övervägandena finns i avsnitt 5. I paragrafen genomförs artikel 2.3.

Den som kan få ett ICT-tillstånd eller ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige eller i en annan EU-stat är i fortsättningen hänvisade till det regelverket (för Sveriges del 6 b kap.). Avgränsningen av den grupp det handlar om sker i paragrafen i två steg. För det första anges i *punkt 1* att utlänningen ska vara anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och att situationen ska vara den att han eller hon ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige eller i en annan EU-stat, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern. Förutsättningarna i punkten motsvarar delvis vad som gäller för att kunna beviljas ett ICT-tillstånd enligt 6 b kap. 1 § första stycket, se vidare kommentaren till den paragrafen.

Ett arbetstillstånd enligt 2 § får inte beviljas om den företagsinterna förflyttningen avser tjänstgöring i Sverige i mer än 90 dagar. I en sådan situation är utlänningen i stället hänvisad till reglerna om ICT-tillstånd i Sverige. Vidare ska ett arbetstillstånd nekas om det av ansökan framgår att den företagsinterna förflyttningen innebär att utlänningen kommer att tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i en annan EU-stat. I det fallet kan utlänningen ansöka om ICT-tillstånd i den andra EU-staten och, om ICT-tillstånd beviljas i den staten, utnyttja sin rätt till rörlighet för vistelse i Sverige. Om tjänstgöringen i Sverige kommer att understiga 90 dagar, finns det inte något hinder mot att beviljas ett arbetstillstånd här.

Av *punkt 2* följer att arbetstillstånd enligt 2 § första stycket kan beviljas till en utlänning som tillhör någon av de kategorier som i 6 b kap. 3 § undantas från att kunna beviljas ett tillstånd för företagsintern förflyttning. Till exempel kan en utlänning som är bosatt i EU även fortsättningsvis ansöka om tillstånd enligt de allmänna reglerna om arbetstillstånd.

6 b kap. Tillstånd för företagsintern förflyttning

Förutsättningar för tillstånd

1 § En utlänning som är anställd av ett företag som är etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag (värdföretag) som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern ska, om inte annat följer av tredje stycket eller 3–5 §§, beviljas ett uppehålls- och arbetstillstånd för företagsintern förflyttning av personal (ICT-tillstånd), om

1. utlänningen har varit anställd i företaget under minst tre månader utan uppehåll vid tiden för den företagsinterna förflyttningen,

2. anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig,

3. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,

4. utlänningen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige,

5. utlänningen har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs för uppdraget som chef eller specialist, eller har den utbildning som krävs för praktik-tjänstgöringen,

6. utlänningen efter förflyttningen kommer att kunna överflyttas till en enhet i tredje land som tillhör samma företag eller till ett företag inom samma koncern i tredje land, och

7. utlänningen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

Ett ICT-tillstånd ska inte beviljas om

1. utlänningen inte har fullgjort anmälningskyldigheten enligt 13 §, eller

2. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål företagsintern förflyttning.

Paragrafen, som är ny, anger förutsättningarna för att beviljas ett ICT-tillstånd. Övervägandena finns i avsnitt 6, 7 och 8.1. Genom paragrafen genomförs delvis artikel 1, delvis artikel 2.2, artikel 5 och artikel 7 i direktivet.

Av första stycket framgår inledningsvis att ett ICT-tillstånd är ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd avsett för en utlänning som är anställd av ett företag etablerat utanför EES-staterna och Schweiz och som ska förflyttas till Sverige för att tjänstgöra här som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom

samma företagskoncern. Företaget i Sverige ska vara etablerat här. Att förflyttningen endast ska vara tillfällig framgår bl.a. av första stycket 6, se även 10 §.

Med *chef* avses enligt definitionen i artikel 3 i ICT-direktivet en person som har en ledande ställning och som främst leder värdföretagets administration och som står under allmän tillsyn av och får vägledning från i första hand styrelsen eller bolagets aktieägare eller motsvarande. Hit hör personer som leder värdföretaget eller en avdelning eller underavdelning av värdföretaget, personer som övervakar och kontrollerar det arbete som utförs av den andra tillsyns- eller ledningspersonalen eller personalen med särskilda fakkunskaper och personer som har behörighet att tillstyrka anställning, avskedande och andra personalåtgärder. Med *specialist* avses enligt samma artikel en person som arbetar inom koncernen och som har specialkunskaper som är väsentliga för värdföretagets verksamhetsområden, teknik eller förvaltning. En *praktikant* enligt direktivet är en person med universitetsexamen som förflyttas till ett värdföretag för karriärutveckling eller för att skaffa sig utbildning i affärsteknik eller affärsmetoder och som får lön under förflyttningen.

I första stycket anges även i sju punkter ytterligare förutsättningar för att ett ICT-tillstånd ska få beviljas i Sverige.

Enligt *första stycket 1* är det ett krav att sökanden vid tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen ska ha varit anställd i det i tredjeland etablerade företaget under minst tre månader utan uppehåll. Med tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen avses den tidpunkt då utlänningen enligt ansökan avser att resa in och påbörja sitt uppdrag i Sverige.

I *första stycket 2* finns ett krav på att anställningen ska göra det möjligt för utlänningen att försörja sig själv. Kravet motsvarar vad som generellt gäller för den som vill få arbetstillstånd enligt 6 kap. Det innebär att inkomsten från anställningen måste vara av sådan storlek att han eller hon inte behöver försörjningsstöd enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:435) för att täcka sina kostnader för bl.a. boende och uppehälle.

Av *första stycket 3* följer att ersättningen inte får vara sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen. Ett krav för att beviljas ett ICT-tillstånd är att den

ersättning som utlänningen får under hela den företagsinterna förflyttningen inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare i Sverige som innehar en jämförbar befattning. När det gäller andra anställningsvillkor än ersättning krävs att villkoren inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare utstationerade till Sverige inom ramen för utstationeringsdirektivet.

Första stycket 4 innebär ett krav på sökanden att visa att han eller hon har eller har ansökt om en heltäckande sjukförsäkring. Kravet gäller bara om ansökan avser en vistelse som uppgår till högst ett år, dvs. i de fall utlänningen inte kommer att folkbokföras här.

Första stycket 5 innebär ett krav på att sökanden måste ha de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som krävs för det uppdrag som ansökan avser.

Enligt *första stycket 6* krävs det att det framgår av ansökan att sökanden efter avslutad förflyttning kan fortsätta sin anställning i tredje land. Med tredje land avses ett land som är beläget utanför EES-området och Schweiz.

Första stycket 7 anger att sökanden inte får utgöra ett hot mot allmän ordning, säkerhet eller folkhälsa.

Av första stycket framgår även att det finns ytterligare villkor för att beviljas ett ICT-tillstånd i andra stycket och 3–5 §§.

Om anställningen avser ett reglerat yrke, följer det av *andra stycket* att sökanden ska uppfylla kraven för att utöva yrket i Sverige. Med reglerat yrke avses enligt 5 § 2 lagen (2016:145) yrkesverksamhet där det genom lag, förordning eller andra föreskrifter krävs bl.a. bestämda yrkeskvalifikationer för att få tillträde till eller för att få utöva yrket.

Av *tredje stycket 1* följer att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas om utlänningen har underlåtit att under ansökningsförfarandet underätta Migrationsverket om förändringar som påverkar förutsättningarna för tillståndet. Vidare framgår av *tredje stycket 2* att ett ICT-tillstånd inte ska beviljas om värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

För att beviljas ett ICT-tillstånd krävs det att utlänningen visar att han eller hon uppfyller villkoren som ställs upp i denna och andra paragrafer. Detta förutsätter generellt att utlänningen ger in vissa handlingar av betydelse för tillståndsprövningen. Anställningsavtal, uppdragsskrivelser eller andra relevanta handlingar som

innehåller uppgift om lön eller andra villkor, utlänningsens ställning inom företaget eller förflyttningens varaktighet är exempel på sådana handlingar som kan vara av betydelse. Av 2 kap. 1 § följer att utlänningsen ska ha ett giltigt pass och av 4 kap. 23 och 5 kap. 9 § UtLF att ett uppehållstillstånd inte bör beviljas för längre tid än utlänningsens pass gäller.

2 § En utlänningsen som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat och som ska tjänstgöra som chef, specialist eller praktikant i mer än 90 dagar i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten ska, om inte annat följer av 3–5 §§, beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, om

*1. anställningen gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig,
2. ersättningen inte är sämre än vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen och övriga anställningsvillkor inte är sämre än vad som gäller för arbetstagare som är utstationerade i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat inom EES eller Schweiz,*

3. utlänningsen, vid vistelse som kommer att uppgå till högst ett år, kan visa att han eller hon har, eller har ansökt om, en heltäckande sjukförsäkring som gäller i Sverige, och

4. utlänningsen inte utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Om den företagsinterna förflyttningen avser ett reglerat yrke ska utlänningsen styrka behörigheten att få utöva yrket i Sverige.

Paragrafen, som är ny, anger förutsättningarna för att ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska beviljas. Övervägandena finns i avsnitt 9.2. Genom paragrafen genomförs artikel 22 i direktivet.

En grundförutsättning för att i Sverige beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse är att utlänningsen har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat för att arbeta vid ett företag som är etablerat i den EU-staten. Vidare ska det företag som utlänningsen flyttar till genom rörligheten vara etablerat i Sverige och utgöra en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten.

I övrigt är flera av förutsättningarna för att beviljas ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse desamma som gäller för ett ICT-tillstånd enligt 1 §. Emellertid ska det för detta tillstånd inte ske någon prövning av om utlänningsen har haft en viss anställningstid i företaget eller i ett företag inom samma koncern före för-

flyttningen eller om utlänningen har de yrkeskvalifikationer eller den erfarenhet som krävs för uppdraget. Inte heller ska det ske någon prövning av om utlänningen efter tillståndstiden kan överflyttas till en enhet som tillhör samma företag och är belägen i tredjeland.

3 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte beviljas en utlänning som

- 1. är bosatt inom Europeiska unionens medlemsstaters territorier,*
- 2. är EES-medborgare eller medborgare i Schweiz,*
- 3. ansöker om uppehållstillstånd för att utföra forskning i Sverige enligt ett mottagningsavtal som har ingåtts enligt lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare,*
- 4. är utstationerad i Sverige enligt 4 § lagen (1999:678) om utstationering av arbetstagare av ett företag som är etablerat i en EES-stat eller Schweiz,*
- 5. har beviljats uppehållstillstånd för studier i Sverige, eller*
- 6. byrs ut av ett företag för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag.*

Paragrafen, som är ny, undantar vissa kategorier av utlänningar från möjligheten att beviljas ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd asveende rörlighet för längre vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 6. Paragrafen genomför artikel 2.1 och 2 i direktivet.

I paragrafen finns en uppräkningslista av de kategorier av utlänningar som inte omfattas av tillämpningsområdet och därmed inte kan beviljas ett ICT-tillstånd.

4 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska inte heller beviljas en utlänning som

- 1. visar upp handlingar till stöd för ansökan som har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende, eller*
- 2. har uppnått den maximala tiden för företagsintern förflyttning enligt 10 § andra eller tredje stycket.*

Paragrafen, som är ny, anger ytterligare grunder som medför att ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse inte ska beviljas. Övervägandena finns i avsnitt 8.1. Genom paragrafen genomförs artikel 7.1 och delvis artikel 22.3 i direktivet.

Enligt *punkt 1* ska ett tillstånd inte beviljas om de handlingar som åberopas till stöd för ansökan har förvärvats på ett bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende. Uttrycket förfalskats är inte avsett att begränsa tillämpningsområdet för bestämmelsen till handlingar som är förfalskade i den mening som avses i urkundsförfalskningsbrottet (14 kap. 1 § brottsbalken). Det räcker

att den handling som åberopas på något sätt är oriktig eller inte avspeglar de verkliga förhållandena. Det kan exempelvis handla om ett anställningsavtal som upprättats för skens skull.

Enligt *punkt 2* ska ett tillstånd inte beviljas om utlänningsen redan har uppnått den maximitid för företagsintern förflyttning som framgår av 10 § andra eller tredje stycket. Ett ICT-tillstånd får inte gälla längre än tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter (10 § andra stycket). För ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse gäller i stället att tillståndet inte får gälla för en längre tid än det ICT-tillstånd som har åberopats till grund för rörligheten (10 § tredje stycket). Om maximitiden inte har uppnåtts, kan ett tillstånd beviljas för den tid som är kvar.

5 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får vägras om

1. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha haft en utlänningsanställd utan nödvändiga tillstånd,

2. arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd en sanktion för att ha lämnat oriktiga uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt eller avgift och uppgifterna rör redovisning avseende arbete,

3. arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor, eller

4. arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom en konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet.

Paragrafen, som är ny, reglerar när ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får vägras. Övervägandena finns i avsnitt 8.1. Genom paragrafen genomförs artikel 7.2, 7.3 a och b och delvis artikel 22.3 i direktivet.

I paragrafen anges i fyra punkter omständigheter som medför att ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får vägras. Att ett tillstånd får vägras innebär att det inte är obligatoriskt att avslå en ansökan om någon av avslagsgrunderna föreligger. I stället måste det i varje enskilt fall göras en bedömning av samtliga relevanta omständigheter i enlighet med proportionalitetsprincipen.

I *punkt 1 och 2* anges att ett tillstånd får vägras om arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts vissa sanktioner. Vid bedömningen om det finns skäl att tillämpa någon av dessa avslagsgrunder ska beaktas bl.a. vilken tid som har förflutit sedan arbetsgivaren eller

värdföretaget påfördes sanktionen, hur allvarlig den överträdelse som lett till sanktionen har varit och om överträdelsen framstår som en engångsföreteelse. Straff, administrativa sanktioner som skattetillägg och särskild rättsverkan av brott såsom företagsbot är exempel på sanktioner som omfattas av bestämmelsen.

När det gäller punkt 1 omfattas exempelvis att en ställföreträdare för arbetsgivaren eller värdföretaget har straffats för brott enligt 20 kap. 5 § eller påförts avgift enligt 20 kap. 12 § för att ha haft en utlänning anställd som saknar rätt att vistas i Sverige eller som har rätt att vistas här men saknar arbetstillstånd.

Oriktigt uppgiftslämnande som omfattas av punkt 2 är bl.a. sådant som har lett till att arbetsgivaren eller värdföretaget har blivit påförd skattetillägg enligt skatteförfarandelagen (2011:1244) eller dess ställföreträdare dömts för skattebrott enligt skattebrottslagen (1971:69). Det krävs dock även att det otillåtna handlandet har avsett uppgifter som rör redovisning av arbete. Det innebär t.ex. att ett skattebrott på grund av felaktigt redovisade uppgifter om mervärdesskatt inte ska beaktas enligt denna bestämmelse.

Punkt 3 innebär att ett tillstånd får vägras om arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt vissa rättsliga skyldigheter när det gäller bl.a. arbetstagares rättigheter, social trygghet och skatter. Det kan t.ex. röra sig om ett värdföretag som inte har betalat ut lön och annan ersättning. Det kan även handla om att företaget har underlåtit att betala skatt eller att det har konstaterats brister i fråga om arbetsmiljö.

Enligt *punkt 4* får ett tillstånd vägras om arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet håller på att avvecklas eller har avvecklats genom en konkurs eller om arbetsgivaren eller värdföretaget inte bedriver någon ekonomisk verksamhet. Det kan t.ex. handla om att ett aktiebolag har blivit försatt i konkurs och att det framgår att detta kommer att upplösas på grund av underskott i konkursen (se 25 kap. 50 § aktiebolagslagen [2005:551]).

Förutsättningar för rörlighet för kortare vistelse

6 § En utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat får under giltighetstiden för tillståndet resa in, vistas och arbeta i Sverige i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod i ett företag som dels är etablerat i Sverige, dels är en enhet som

tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det i den andra EU-staten.

Första stycket gäller inte en utlänning som utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Paragrafen, som är ny, anger förutsättningarna avseende rörlighet för kortare vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 9.1. Genom paragrafen genomförs artikel 21.

I *första stycket* anges att en utlänning som har beviljats ett ICT-tillstånd av en annan EU-stat får resa in, vistas och arbeta i Sverige i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod. Det krävs dock att företaget i Sverige är en enhet som tillhör samma företag eller ett företag inom samma koncern som det som är etablerat i den andra EU-staten.

I *andra stycket* anges att rätten till kortare rörlighet i Sverige inte gäller om utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, säkerhet eller folkhälsa.

Ansökan om tillstånd

7 § En utlänning som vill ha ett ICT-tillstånd i Sverige ska ha ansökt om och beviljats ett sådant tillstånd före inresan i EU. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om utlänningen ansöker om förlängning av ett ICT-tillstånd.

En utlänning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd får arbeta i Sverige under tiden för ansökans prövning om giltighetstiden för tillståndet inte har löpt ut när ansökan gavs in.

Paragrafen, som är ny, behandlar när en ansökan om ICT-tillstånd ska göras och möjlighet att arbeta under handläggningstiden av en förlängningsansökan. Övervägandena finns i avsnitt 10.2. Genom paragrafen genomförs artikel 11.2.

I *första stycket* anges huvudregeln att en ansökan om tillstånd ska ha beviljats före inresan i EU och att en sådan ansökan inte får bifallas efter inresan. I *andra stycket* finns ett undantag från huvudregeln. Det gäller om en utlänning ansöker om förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd. Av *tredje stycket* följer att en utlänning som har ett ICT-tillstånd och som ansöker om en förlängning av tillståndstiden får arbeta under tiden för ansökans

prövning. Det gäller under förutsättning att ansökan ges in innan tillståndstiden för ICT-tillståndet har löpt ut.

8 § *En ansökan om ICT-tillstånd får prövas om*

1. *utlänningen avser att endast vistas i Sverige, eller*
2. *utlänningen avser att vistas i flera EU-stater men vistelsen i Sverige kommer att vara den längsta.*

Paragrafen, som är ny, anger när myndigheter i Sverige är behöriga att pröva en ansökan om ICT-tillstånd enligt 1 §. Övervägandena finns i avsnitt 10.2. I paragrafen genomförs artikel 11.3.

Enligt *punkt 1* får en ansökan om ICT-tillstånd prövas i Sverige om utlänningen avser att endast vistas i Sverige. I detta fall är alltså Sverige tänkt att vara utlänningens första och enda vistelseland inom ramen för en företagsintern förflyttning.

Punkt 2 gäller om utlänningen avser att vistas i flera EU-stater. I en sådan situation får ansökan om ICT-tillstånd prövas här om den sammanlagda vistelsetiden i Sverige är planerad att vara längre än vistelsetiden i någon annan EU-stat. Bestämmelsen gäller oavsett om Sverige eller något annat EU-land är utlänningens första vistelseland.

9 § *En ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får ges in efter inresan i landet.*

En utlänning som ansöker om ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta i värdföretaget i Sverige under tiden för ansökans prövning, om giltighetstiden för det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat inte har löpt ut och utlänningen har rätt att resa in, vistas och arbeta i Sverige enligt 6 §.

Även en utlänning som ansöker om en förlängning av tillståndstiden avseende ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får arbeta under tiden för ansökans prövning om giltighetstiden för tillståndet inte har löpt ut när ansökan gavs in.

Paragrafen, som är ny, behandlar när en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska göras och utlänningens rätt att arbeta under handläggningstiden. Övervägandena finns avsnitt 10.2 och 10.9. Genom paragrafen genomförs artikel 22.2 c och d.

Enligt *första stycket* får en ansökan om tillstånd för rörlighet för längre vistelse ges in efter inresan i landet. Det förhållandet att utlänningen får ge in ansökan inifrån landet innebär även att utlänningen får vistas här under handläggningstiden och resa in igen för det fall utlänningen tillfälligt lämnar landet under tiden.

Enligt *andra stycket* får utlänningen arbeta i Sverige under tiden för ansökans prövning under förutsättning att varken tillståndstiden för det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat eller tidsfristen på 90 dagar vid kortare vistelser (se 6 §) har löpt ut.

Enligt *tredje stycket* får även en utlänning som ansöker om en förlängning av ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse arbeta under tiden för ansökans prövning. Det gäller under förutsättning att ansökan ges in innan tillståndstiden för det tillståndet har löpt ut.

Tillståndstid

10 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får inte gälla för längre tid än uppdragstiden.

Den sammanlagda tillståndstiden för ICT-tillstånd får inte överstiga tre år för chefer och specialister eller ett år för praktikanter.

Ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får inte överstiga tillståndstiden enligt det ICT-tillstånd som har beviljats av en annan EU-stat.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om tillståndstiden för ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 10.3. Genom paragrafen genomförs artikel 12.1, 13.2 och 22.1 i direktivet.

Av *första stycket* följer att ett ICT-tillstånd ska gälla för den tid som uppdraget enligt ansökan ska pågå. Av 1 och 2 §§ följer att ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse inte kan beviljas för en kortare tid än 90 dagar.

Av *andra stycket* framgår att tillståndstiden i fråga om ett ICT-tillstånd inte får överstiga tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter. Tidsfristen omfattar den sammanlagda varaktigheten för på varandra följande utfärdade tillstånd för en person som är föremål för företagsintern förflyttning.

Enligt *tredje stycket* får tillståndstiden för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse inte överstiga tiden för det bakomliggande ICT-tillståndet.

Förlängning av tillståndstiden

11 § Tillståndstiden för ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får efter ansökan förlängas upp till den tid som framgår av

1. 10 § första och andra styckena, om förlängningen avser ett ICT-tillstånd, eller
2. 10 § första och tredje styckena, om förlängningen avser ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Tillståndstiden får inte förlängas om

1. tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt,
2. bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,
3. utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,
4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
5. utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Paragrafen, som är ny, behandlar förlängning av tillståndstiden för ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 8.2 och 9.2. Genom paragrafen genomförs artikel 8.3 och delvis artikel 22.7 i direktivet.

Av *första stycket* framgår att ett ICT-tillstånd kan förlängas upp till som längst tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter (10 § andra stycket). Vidare framgår att ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse kan förlängas upp till den tillståndstid som gäller för det ICT-tillstånd som den längre vistelsen grundar sig på (10 § tredje stycket). I båda fallen gäller att ett tillstånd inte får beviljas för längre tid än uppdragstiden (10 § första stycket).

I *andra stycket* anges i vilka fall som tillståndstiden för de båda ICT-tillstånden inte får förlängas. Av *andra stycket 1* framgår att tillståndstiden inte får förlängas om tillståndet har förvärvats på ett bedrägligt sätt. Det kan t.ex. ha framkommit att någon av de handlingar som låg till grund för beviljande av tillståndet var falsk eller på annat sätt oriktig.

Andra stycket 2 omfattar det fallet att ett bevis om tillståndet, dvs. uppehållstillståndskortet, har förfalskats eller ändrats i något avseende.

Enligt *andra stycket 3* får tillståndstiden inte förlängas om utlänningen vistas i Sverige i andra syften än för vilka han eller hon beviljades tillstånd. Det kan t.ex. handla om utlänningar som inte påbörjar en anställning eller som vistas i landet av andra orsaker än de som angavs i ansökan.

Av *andra stycket 4* framgår att tillståndstiden inte får förlängas om det framkommer att värdföretaget huvudsakligen har inrättats

för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

Slutligen anges i *andra stycket 5* att förlängning av tillståndstiden ska vägras om utlänningsen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

12 § En förlängning av tillståndstiden får vägras om

- 1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga inte är uppfyllda,*
- 2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller*
- 3. utlänningsen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.*

Paragrafen, som är ny, anger när en förlängning av tillståndstiden får vägras. Övervägandena finns i avsnitt 8.2 och 9.2. I paragrafen genomförs artikel 8.4, 8.5 och delvis artikel 22.7 i direktivet.

Enligt *punkt 1* får en förlängning vägras om utlänningsen inte uppfyller villkoren för att kunna beviljas ett tillstånd enligt 1 eller 2 §. Bestämmelsen innebär att det vid en ansökan om förlängning på nytt ska prövas om de förutsättningar som anges i 1 eller 2 § är uppfyllda. Förlängning får vägras t.ex. om ersättningen inte längre motsvarar – eller under tillståndsperioden inte har motsvarat – vad som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen eller att utlänningsen inte har fått den ställning som chef, specialist eller praktikant som tillståndet avser. Ett skäl till att inte tillämpa bestämmelsen kan vara att arbetsgivaren har gjort ett mindre misstag, t.ex. i fråga om utbetalning av ersättning, men på eget initiativ vidtagit en rättelse som leder till att villkoren enligt 1 och 2 §§ är uppfyllda.

Enligt *punkt 2* får en förlängning vägras om det enligt 5 § finns grund att avslå en ansökan om tillstånd. 5 § behandlar situationer när arbetsgivaren eller värdföretaget har påförts sanktioner, inte uppfyllt sina rättsliga skyldigheter eller inte bedriver ekonomisk verksamhet. För en närmare utveckling av dessa avslagsgrunder, se kommentaren till 5 §.

I *punkt 3* anges att en förlängning av tillståndstiden får vägras om en utlänningsen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre och kortare vistelse. Det kan t.ex. handla om en utlänningsen som har beviljats ett ICT-tillstånd i Sverige och som har vistats och arbetat i en annan EU-

stat i mer än 90 dagar under en 180-dagars period utan att ha haft ett av den EU-staten utfärdat ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Anmälningsskyldighet

13 § En utlänning som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för tillståndet.

Ett värd företag ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren för ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse.

Paragrafen, som är ny, innehåller regler om anmälningsskyldighet. Övervägandena finns i avsnitt 10.11. Genom paragrafen genomförs artiklarna 5.7, 14 och 23.3 i direktivet.

Enligt *första stycket* gäller anmälningsskyldighet för en utlänning som har ansökt om ett ICT-tillstånd eller som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. I *andra stycket* anges att även ett värd företag omfattas av anmälningsskyldighet när det gäller beviljade tillstånd för längre vistelse.

Anmälningsskyldigheten innebär att utlänningar och värd företag ska underrätta Migrationsverket om förändringar som påverkar villkoren och som är av betydelse för tillståndet. Den som under ett ansökningsförfarande underlåter att anmäla ändrade uppgifter av betydelse kan straffas med böter eller fängelse i högst sex månader enligt 20 kap. 6 § 2. Vidare kan en underlåtenhet att anmäla ändrade förhållanden leda till att en ansökan avslås eller att tillståndet återkallas eller förlängning nekas (se 1, 12 och 17 §§).

Uppehållstillstånd för familjemedlemmar

14 § Familjemedlemmar som avses i 5 kap. 3 § första stycket 1–3 till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse, ska beviljas uppehållstillstånd. Familjemedlemmens uppehållstillstånd ska gälla för samma tid som anknätningspersonens tillstånd.

För barn som återoppar anknätning till den som har ett sådant tillstånd som anges i första stycket eller till hans eller hennes make eller sambo gäller 5 kap. 17 § andra stycket.

Uppehållstillstånd får vägras i fall som avses i 5 kap. 17 a och 17 b §§.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om uppehållstillstånd för familjemedlemmar till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 12.1. Genom paragrafen genomförs delvis artikel 19 i direktivet.

Genom hänvisningen i *första stycket* till 5 kap. 3 § första stycket 1–3 avgränsas den krets av familjemedlemmar som omfattas av bestämmelsens tillämpningsområde. De familjemedlemmar som kan komma i fråga för ett uppehållstillstånd motsvarar den personkrets som omfattas av familjeåterförningsdirektivets bestämmelser (direktiv 2003/86/EG). Rätten gäller make eller sambo till den som har beviljats något av de båda ICT-tillstånden. Vidare gäller rätten också dels barn till den som har ett sådant ICT-tillstånd och som är gemensamma med hans eller hennes make eller sambo, dels barn till den som har ett tillstånd eller till antingen hans eller hennes make eller sambo. Med barn avses en person som är under 18 år (1 kap. 2 §). Endast ogifta barn omfattas av rätten. Uppehållstillstånd som beviljas till familjemedlemmar ska gälla för samma tid som gäller för den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd avseende rörlighet för längre vistelse.

Av *andra stycket* följer att uppehållstillstånd till barn får beviljas endast efter medgivande också av den förälder till vilken anknytning inte åberopas, om den föräldern har del i vårdnaden om barnet.

I *tredje stycket* hänvisas till paragrafer som anger i vilka fall familjemedlemmar får nekas uppehållstillstånd. Det gäller bl.a. i fall då oriktiga uppgifter medvetet lämnats eller omständigheter medvetet förtigits, om omständigheterna är av betydelse för att få uppehållstillstånd och då familjemedlemmen utgör ett hot mot allmän ordning och säkerhet.

När en ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem ska vara gjord

15 § En familjemedlem som avses i 14 § ska ha ansökt om och beviljats ett uppehållstillstånd före inresan i landet. En ansökan får inte bifallas efter inresan.

Första stycket gäller dock inte om

1. ansökan avser förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som beviljats på grund av anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdat av Sverige, eller

2. sökanden har beviljats ett uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknytning till en utlänning som har ansökt om eller har ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Paragrafen, som är ny, behandlar när en ansökan om uppehållstillstånd för en familjemedlem ska göras. Övervägandena finns i avsnitt 12.5. Genom paragrafen genomförs delvis artikel 19 i direktivet.

Enligt *första stycket* gäller som huvudregel att en familjemedlem ska ha ansökt om och beviljats uppehållstillstånd före inresan till Sverige.

I *andra stycket* anges i vilka fall som en familjemedlem får ansöka om och beviljas uppehållstillstånd då han eller hon befinner sig i Sverige. Det gäller enligt *andra stycket 1* om ansökan avser förlängning av ett tidsbegränsat uppehållstillstånd som har beviljats på grund av anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Av *andra stycket 2* framgår att en ansökan också får ges in och beviljas efter inresa, om sökanden har beviljats ett uppehållstillstånd av en annan EU-stat på grund av anknytning till en utlänning som har ansökt om eller har ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse i Sverige.

Återkallelse av tillstånd

16 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § ska återkallas om

1. tillståndet har förvärvat på ett bedrägligt sätt,
2. bevis om tillståndet har förfalskats eller ändrats i något avseende,
3. utlänningen vistas i Sverige av andra skäl än dem som tillståndet beviljades för,
4. värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
5. utlänningen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.

Paragrafen, som är ny, handlar om återkallelse av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Övervägandena finns i avsnitt 8.2 och 9.2. Genom paragrafen genomförs artikel 8.1 och 22.7 i direktivet.

I paragrafen anges i vilka fall som ett tillstånd för företagsintern förflyttning ska återkallas. Uppräkningen motsvarar de omständigheter som enligt 11 § andra stycket ska leda till att en ansökan om förlängning ska avslås, se vidare kommentaren till den paragrafen.

17 § Ett tillstånd enligt 1 eller 2 § får återkallas om

- 1. förutsättningarna i 1 eller 2 § för att bevilja tillståndet i fråga inte är uppfyllda,*
- 2. det finns grund för avslag enligt 5 §, eller*
- 3. utlänningen har vistats och arbetat i en annan EU-stat i strid med bestämmelserna om rörlighet för längre eller kortare vistelse.*

Paragrafen, som är ny, reglerar i vilka fall ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse får återkallas. Övervägandena finns i avsnitt 8.2 och 9.2. Genom paragrafen genomförs artikel 8.1 och 22.7 i direktivet.

I paragrafen anges i vilka fall återkallelse får ske. Uppräkningen motsvarar de omständigheter som enligt 12 § kan leda till att en ansökan om förlängning avslås, se vidare kommentaren till den paragrafen.

18 § Ett uppehållstillstånd som har beviljats en familjemedlem enligt 14 § får återkallas om

- 1. anknytningen till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse bryts eller ett sådant tillstånd återkallas, eller*
- 2. familjemedlemmen utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa.*

Paragrafen, som är ny, reglerar i vilka fall ett uppehållstillstånd som har beviljats en familjemedlem får återkallas. Övervägandena finns i avsnitt 12.6. Genom paragrafen genomförs delvis artikel 19.1.

En grundförutsättning för att bevilja en familjemedlem ett uppehållstillstånd är att det finns en anknytning till en utlänning som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Om förhållandet upphör får familjemedlemmens uppehållstillstånd återkallas enligt *punkt 1*. Detsamma gäller om anknytningspersonens eget tillstånd återkallas. Enligt *punkt 2* får familjemedlemmens uppehållstillstånd återkallas om han eller hon utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa. Återkallelsegrunden motsvarar vad som gäller enligt familjeåterföreningsdirektivet.

Återtagande av en utlänning som har ett ICT-tillstånd och hans eller hennes familjemedlemmar

19 § Om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse från den som har eller vid tiden för ansökan i den andra EU-staten hade, ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige, och den andra EU-staten har ålagt utlänningen och medföljande familjemedlemmar att lämna den medlemsstaten, ska de återtas till Sverige.

Detsamma ska gälla om en annan EU-stat har motsatt sig att utlänningen vistas i den staten med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om återtagande av en utlänning som har ett ICT-tillstånd och hans eller hennes familjemedlemmar. Övervägandena finns i avsnitt 9.4. Genom paragrafen genomförs artikel 23.4 och 23.5 i direktivet.

Om en annan EU-stat har avslagit en ansökan om ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse från en utlänning som har eller vid tidpunkten för ansökan hade ett gällande ICT-tillstånd utfärdat av Sverige och den andra EU-staten har beslutat att utlänningen ska lämna den medlemsstatens territorium, följer av *första stycket* att utlänningen och hans eller hennes familjemedlemmar ska återtas av Sverige. När de har återtagits har de rätt att vistas här under den resterande tillståndstiden och kan då ansöka om en förlängning av tillståndstiden eller om ett nationellt uppehållstillstånd och arbetstillstånd. Om tillståndstiden har gått ut och utlänningen inte längre har något tillstånd som ger rätt att vistas i Sverige, får utlänningen med stöd av viseringsfriheten i 2 kap. 8 § vistas i Sverige under en begränsad tid.

Enligt *andra stycket* ska en utlänning också återtas av Sverige om en annan EU-stat motsätter sig att utlänningen vistas och arbetar på dess territorium inom ramen för en kortare vistelse med stöd av ett ICT-tillstånd utfärdat av Sverige eller om det svenska ICT-tillståndet har löpt ut eller återkallats.

Beslutande myndighet

20 § Beslut enligt detta kapitel meddelas av Migrationsverket.

Paragrafen, som är ny, anger behörig myndighet. Övervägandena finns i avsnitt 10.2. Genom paragrafen genomförs artikel 11.4.

Av paragrafen framgår att det är Migrationsverket som fattar beslut i ärenden som rör ICT-tillstånd. Att Migrationsverkets beslut kan överklagas till en migrationsdomstol och – om prövningstillstånd meddelas – till Migrationsöverdomstolen framgår av 14 kap. 3 § och 16 kap. 9 § första stycket och 11 § första stycket.

20.2 Förslaget till lag om ändring i socialförsäkringsbalken

114 kap. Behandling av personuppgifter

Direktåtkomst

23 § Migrationsverket får ha direktåtkomst till uppgifter i socialförsäkringsdatabasen om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om omfattningen av Migrationsverkets direktåtkomst och om behörighet och säkerhet.

Paragrafen, som är ny, reglerar Migrationsverkets direktåtkomst till socialförsäkringsdatabasen. Övervägandena finns i avsnitt 16.

I *första stycket* anges under vilka förutsättningar direktåtkomst får förekomma. För att Migrationsverket ska ges direktåtkomst krävs att uppgifterna behövs vid handläggningen av ärenden som rör ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Direktåtkomsten gäller vid frågor om tillstånd ska beviljas, förlängas eller återkallas.

I *andra stycket* finns en upplysning om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten och om behörighet och säkerhet.

20.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll

Allmänna bestämmelser

5 § I ärenden enligt denna lag gäller följande föreskrifter i utlänningslagen (2005:716) i tillämpliga delar:

1 kap. 3 b § om EES-medborgare,

1 kap. 13 § om skyndsam handläggning,

3 a kap. 2 § om familjemedlemmar till EES-medborgare,

4 kap. 1–4 §§ om flyktingar och andra skyddsbehövande,

5 kap. 1–1 c, 2 a–d, 3–10, 12–16 och 17–19 §§ om uppehållstillstånd,

5 a kap. 1–4 och 6 §§ om ställning som varaktigt bosatt,

6 kap. 3 § om arbetstillstånd,

6 a kap. 1–11 §§ om EU-blåkort,

6 b kap. 1–15 §§ om tillstånd för företagsintern förflyttning,

8 kap. 12 och 13 §§ om utvisning av EES-medborgare och sådana medborgares familjemedlemmar,

8 kap. 14 § om utvisning av utlänningar med permanent uppehållsrätt, EES-medborgare som har vistats i Sverige under de tio närmast föregående åren och EES-medborgare som är barn,

8 a kap. 2 § första stycket om sådana hänsyn som ska tas till anknytningen till det svenska samhället, om fråga uppkommit om utvisning av en utlänning som har ställning som varaktigt bosatt i Sverige,

9 kap. 8 § om fotografi och fingeravtryck,

10 kap. 1, 2, 4–11 och 17 §§ om förvar och uppsikt,

12 kap. 1–5, 13 a och 21–23 §§ om verkställighet av beslut om utvisning,

13 kap. 1–7 §§ om muntlig handläggning hos förvaltningsmyndighet,

13 kap. 10 § om motivering av beslut,

13 kap. 11 § om tolkersättning,

13 kap. 12 § om rättelse av beslut på grund av oriktig uppgift,

13 kap. 15 och 16 §§ om DNA-analys,

16 kap. 1 § andra stycket om Migrationsöverdomstolen,

17 kap. 1 och 2 §§ om skyldighet att lämna uppgifter,

18 kap. 1 § andra och tredje styckena om offentligt biträde för barn, och

19 kap. 1–4 §§ om kostnadsansvar.

Skyldigheten enligt 17 kap. 1 § utlänningslagen att lämna uppgifter gäller vid tillämpningen av denna lag även i förhållande till regeringen.

Paragrafen hänvisar till bestämmelser i utlänningslagen som ska tillämpas vid handläggningen av ärenden enligt lagen om särskild utlänningskontroll (LSU). Övervägandena finns i avsnitt 7.12.

I paragrafen införs en hänvisning till de nya bestämmelserna i 6 b kap. utlänningslagen om tillstånd för företagsintern förflyttning. Hänvisningen innebär att de angivna bestämmelserna

om tillstånd för företagsintern förflyttning ska tillämpas vid handläggningen av ärenden enligt LSU.

20.4 Förslaget till lag om ändring i studiestödslagen (1999:1395)

1 kap. Inledande bestämmelser

Utländska medborgare som jämställs med svenska medborgare

7 § Utländska medborgare som kan härleda rättigheter i fråga om familjeförmåner från EU-rätten ska, när det gäller rätt till studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg enligt denna lag, jämföras med svenska medborgare, om de är

1. gästforskare som avses i lagen (2008:290) om godkännande för forskningshuvudmän att ta emot gästforskare med uppehållstillstånd i Sverige för forskning,

2. familjemedlemmar till en gästforskare som avses i 1 och har uppehållstillstånd i Sverige,

3. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som har ett EU-blåkort enligt 6 a kap. 1 § utlänningslagen (2005:716) och själva har uppehållstillstånd och ska studera i Sverige,

4. innehavare av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. 1 eller 2 § utlänningslagen, om tillståndstiden överstiger nio månader, eller

5. familjemedlemmar till en utländsk medborgare som avses i 4 och har uppehållstillstånd i Sverige.

Paragrafen innehåller bestämmelser om studiestöd. Övervägandena finns i avsnitt 14.4. Ändringen genomför delvis artikel 18.2 i ICT-direktivet.

Punkt 4, som är ny, innebär att en innehavare av ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse ska jämföras med en svensk medborgare när det gäller rätt till studiehjälp i form av studiebidrag och extra tillägg. Detta gäller för studier i Sverige. För att utlänningen ska jämföras med en svensk medborgare krävs det dock att tillståndstiden överstiger nio månader.

Enligt *punkt 5*, som är ny, ska även familjemedlemmar till en sådan utlänning som avses i punkt 4 och som har uppehållstillstånd jämföras med svenska medborgare. Även för familjemedlemmar krävs det att tillståndstiden för anknytningspersonens ICT-till-

stånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse överstiger nio månader.

20.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:181) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet

2 kap. Beskattningsdatabasen

Direktåtkomst

8 b § *Migrationsverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 3 § 1–5 och 11 om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).*

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten.

Paragrafen, som är ny, reglerar Migrationsverkets direktåtkomst till beskattningsdatabasen. Övervägandena finns i avsnitt 16.

I *första stycket* anges vilka uppgifter i beskattningsdatabasen som Migrationsverket får ha direktåtkomst till och under vilka förutsättningar direktåtkomst får förekomma. Direktåtkomsten omfattar även uppgifter som rör det värdföretag som utläningen ska tjänstgöra vid. För att Migrationsverket ska ges direktåtkomst krävs att uppgifterna behövs vid handläggningen av ärenden som rör ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Direktåtkomsten gäller vid frågor om tillstånd ska beviljas, förlängas eller återkallas.

I *andra stycket* finns en upplysning om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten.

20.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet

2 kap. Kronofogdemyndighetens databaser

Direktåtkomst

27 a § Migrationsverket får ha direktåtkomst till uppgifter som avses i 5 § första stycket 1–4 och 7 om uppgifterna behövs vid handläggning av ansökningar om eller kontroll av ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse enligt 6 b kap. utlänningslagen (2005:716).

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten.

Paragrafen, som är ny, reglerar Migrationsverkets direktåtkomst till utsöknings- och indrivningsdatabasen. Övervägandena finns i avsnitt 16.

I *första stycket* anges vilka uppgifter i utsöknings- och indrivningsdatabasen som Migrationsverket får ha direktåtkomst till och under vilka förutsättningar direktåtkomst får förekomma. Direktåtkomsten omfattar även uppgifter som rör det värdföretag som utlänningen ska tjänstgöra vid. För att Migrationsverket ska ges direktåtkomst krävs att uppgifterna behövs vid handläggningen av ärenden som rör ICT-tillstånd eller ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse. Direktåtkomsten gäller vid frågor om tillstånd ska beviljas, förlängas eller återkallas.

I *andra stycket* finns en upplysning om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten.

20.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:156) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

2 § Lagen gäller för nyanlända invandrare som har fyllt 18 men inte 65 år, är folkbokförda i en kommun och har beviljats

1. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 § första stycket utlänningslagen (2005:716),

2. uppehållstillstånd på grund av anknytning enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1–4, andra eller tredje stycket utlänningslagen,

3. uppehållskort efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen,

4. uppehållstillstånd på grund av stark anknytning enligt 5 kap. 15 a § första stycket 2 utlänningslagen,

5. uppehållstillstånd som familjemedlem eller anhörig enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 kap. 23 § tredje, fjärde eller, när det gäller familjemedlem till en utlänning som har beviljats uppehållstillstånd för arbete, sjätte stycket utlänningslagen,

6. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 a kap. 10 § utlänningslagen, eller

7. uppehållstillstånd som familjemedlem enligt 6 b kap. 14 § utlänningslagen.

Lagen gäller dock inte nyanlända som går i gymnasieskola eller är medborgare i ett land som är anslutet till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz.

I paragrafen avgränsas målgruppen för kommunernas skyldighet att erbjuda samhällsorientering. Övervägandena finns i avsnitt 12.7 och 17.

Ändringen i *första stycket 2* är en följd av en tidigare gjord ändring i 5 kap. 3 a § utlänningslagen om uppehållstillstånd på grund av anknytning. Genom ändringen åstadkoms att även en utlänning som får uppehållstillstånd för att utöva umgänge med ett barn som är bosatt i Sverige ska erbjudas samhällsorientering.

Första stycket 7 är ny och innebär att en familjemedlem till den som har ett ICT-tillstånd eller ett ICT-tillstånd för rörlighet för längre vistelse och som har beviljats uppehållstillstånd med stöd av 6 b kap. 14 § utlänningslagen omfattas av lagen.

I

(Lagstifningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/66/EU

av den 15 maj 2014

om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Med tanke på det stegvisa upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ska det enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) fattas beslut om åtgärder på området invandring som är rättvisa för medborgare i tredjeländer.
- (2) I EUF-fördraget anges att unionen ska utforma en gemensam invandringspolitik i syfte att i alla lägen säkerställa en effektiv förvaltning av migrationsströmmarna och en rättvis behandling av tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i medlemsstaterna. Enligt fördraget ska Europaparlamentet och rådet för detta ändamål bl.a. besluta om åtgärder i fråga om villkoren för inresa och vistelse, normerna för medlemsstaternas utfärdande av visering för längre vistelse och uppehållstillstånd samt fastställandet av rättigheterna för tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i en medlemsstat, inbegripet villkoren för fri rörlighet och vistelse i övriga medlemsstater.
- (3) I kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* anges som mål att unionen ska bli en ekonomi baserad på kunskap och innovation och att den ska minska företagens administrativa börda och uppnå en bättre matchning mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft. Åtgärder för att göra det lättare för chefer, specialister och praktikanter från tredjeländer att resa in till unionen i samband med företagsinterna förflyttningar av personal bör ses i detta större sammanhang.

⁽¹⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 101.

⁽²⁾ EUT C 166, 7.6.2011, s. 59.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 maj 2014.

- (4) I Stockholmsprogrammet, som Europeiska rådet antog den 11 december 2009, konstateras det att arbetskraftsinvandring kan bidra till ökad konkurrenskraft och ekonomisk vitalitet och att en flexibel invandringspolitik kommer att utgöra ett viktigt bidrag till unionens ekonomiska utveckling och resultat på längre sikt mot bakgrund av de betydande demografiska utmaningar som unionen kommer att stå inför i framtiden, med en ökad efterfrågan på arbetskraft som följd. Stockholmsprogrammet uppmanar kommissionen och rådet att fortsätta genomföra den strategiska plan för laglig migration som anges i kommissionens meddelande av den 21 december 2005.
- (5) Till följd av näringslivets globalisering, den ökande handeln och de multinationella företagens tillväxt och utbredning har antalet tillfälliga förflyttningar av chefer, specialister och praktikanter vid filialer och dotterföretag till multinationella företag till andra enheter i företagen ökat under de senaste åren.
- (6) Sådana företagsinterna förflyttningar av nyckelpersonal ger värdföretagen nya färdigheter och kunskaper och leder till innovationer i och förbättrade ekonomiska möjligheter för dessa, vilket förstärker den kunskapsbaserade ekonomin i unionen och främjar investeringsflödena inom denna. Företagsinterna förflyttningar av personal från tredjeländer till unionen kan också leda till att företagsinterna förflyttningar från unionen till tredjeländer underlättas och ge unionen en starkare ställning i dess förbindelser med de internationella parterna. Genom att underlätta företagsinterna förflyttningar gör man det möjligt för multinationella företag att använda sin personal på bästa möjliga sätt.
- (7) De regler som fastställs i detta direktiv kan även vara till fördel för migranternas ursprungsländer, eftersom den tillfälliga migrationen, enligt de väl inarbetade reglerna, kan befrämja förflyttning av färdigheter, kunskaper, teknik och know-how.
- (8) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av principen om företräde för unionsmedborgare vad beträffar tillträde till medlemsstaternas arbetsmarknader, såsom denna princip kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna.
- (9) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra tillstånd än tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning för alla anställningsändamål om en tredjelandsmedborgare inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.
- (10) Detta direktiv bör fastställa ett transparent, förenklat inreseförfarande för personer som är föremål för företagsinterna förflyttningar, grundat på gemensamma definitioner och harmoniserade villkor.
- (11) Medlemsstaterna bör se till att lämpliga kontroller och effektiva inspektioner utförs så att detta direktiv genomförs korrekt. Det faktum att ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning har utfärdats bör inte påverka eller hindra medlemsstaterna från att under den företagsinterna förflyttningen tillämpa sin arbetsrätt i syfte att, i enlighet med unionsrätten, kontrollera att arbetsvillkoren i artikel 18.1 följs.
- (12) Möjligheten för en medlemsstat att med stöd av nationell rätt införa sanktioner gentemot en i ett tredjeland etablerad arbetsgivare för en person som är föremål för företagsintern förflyttning bör förbli opåverkad.
- (13) I detta direktiv bör begreppet personer som är föremål för företagsinterna förflyttningar omfatta chefer, specialister samt praktikanter. Direktivets definitioner av dessa kategorier bör bygga på särskilda åtaganden från unionens sida inom ramen för allmänna tjänstehandelsavtalet (Gats) och bilaterala handelsavtal. Eftersom dessa åtaganden inom ramen för Gats inte täcker villkor för inresa, vistelse och arbete bör detta direktiv utgöra ett komplement till dessa åtaganden och göra det enklare att tillämpa dem. Tillämpningsområdet för de företagsinterna förflyttningar som omfattas av direktivet bör emellertid vara vidare än tillämpningsområdet för handelsåtagandena, eftersom förflyttningarna inte nödvändigtvis äger rum inom tjänsektorn och med hänsyn till att de kan ha sitt ursprung i ett tredjeland som inte är part i ett handelsavtal.
- (14) För att bedöma kvalifikationerna hos personer som är föremål för företagsintern förflyttning bör medlemsstaterna, när så är lämpligt, använda den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande för att bedöma kvalifikationerna på ett jämförbart och insynsvänligt sätt. Nationella samordningspunkter för den europeiska referensramen för kvalifikationer kan tillhandahålla information och vägledning för hur de nationella kvalifikationsnivåerna förhåller sig till den europeiska referensramen för kvalifikationer.

- (15) Personer som är föremål för företagsinterna förflyttningar bör åtminstone ha rätt till samma arbets- och anställningsvillkor som utstationerade arbetstagare vars arbetsgivare är etablerade inom unionens territorium, såsom dessa villkor fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG⁽¹⁾. Medlemsstaterna bör kräva att personer som är föremål för företagsintern förflyttning ska åtnjuta likabehandling med medborgare i värdmedlemsstaten som innehar en jämförbar befattning när det gäller den ersättning som betalas under hela förflyttningen. Varje medlemsstat bör ansvara för att kontrollera den ersättning som den person som är föremål för företagsintern förflyttning får under sin vistelse på dess territorium. Detta syftar till att skydda arbetstagarna och trygga sund konkurrens mellan företag som är etablerade i en medlemsstat och företag som är etablerade i ett tredjeland, eftersom det gör det möjligt att se till att de senare inte kommer att kunna dra nytta av mindre stränga arbetsnormer för att skaffa sig konkurrensfördelar.
- (16) I syfte att säkerställa att den person som är föremål för företagsintern förflyttning har kompetens som är specifik för värdföretaget bör personen i fråga ha varit anställd inom samma koncern under en period av minst 3–12 månader utan uppehåll omedelbart före förflyttningen när det gäller chefer och specialister och minst 3–6 månader utan uppehåll när det gäller praktikanter.
- (17) Eftersom företagsintern förflyttning utgör tillfällig migration bör maximiperioden för en förflyttning till unionen, inklusive rörlighet mellan medlemsstaterna, inte överstiga tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter; efter denna period bör de lämna territoriet för ett tredjeland om de inte erhåller uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt. Den maximala tidsperioden för förflyttningen bör omfatta den sammanlagda varaktigheten för på varandra följande utfärdade tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning. En senare förflyttning till unionen kan äga rum efter det att tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium.
- (18) För att säkerställa att företagsintern förflyttning är tillfälliga och förhindra missbruk bör medlemsstaterna kunna kräva att en viss tid förflyter mellan den tidpunkt då den maximala tidsperioden för en förflyttning löper ut och nästa ansökan rörande samma tredjelandsmedborgare i samma medlemsstat i enlighet med detta direktiv.
- (19) Eftersom företagsintern förflyttning utgör tillfällig utsändning, bör den sökande som en del av anställningsavtalet eller uppdragsskrivelsen tillhandahålla bevis för att tredjelandsmedborgaren när dennes uppdrag slutförts kommer att kunna förflyttas till en enhet som tillhör samma koncern vilken är belägen i ett tredjeland. Sökanden bör även tillhandahålla bevis för att chefen eller specialisten från ett tredjeland har de yrkeskvalifikationer och den lämpliga yrkeserfarenhet som krävs hos det värdföretag till vilket han eller hon ska förflyttas.
- (20) Tredjelandsmedborgare som ansöker om tillträde som praktikanter bör tillhandahålla bevis på att de har en universitetsexamen. De bör dessutom på begäran lägga fram ett praktikantavtal med en redovisning av praktikantprogrammet omfattande uppgifter om dess varaktighet och om hur praktikanterna kommer att handledas, så att det framgår att de kommer att ges verklig utbildning och inte användas som vanliga arbetstagare.
- (21) Om det inte strider mot principen om företräde för unionsmedborgare, såsom den kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna, bör det inte krävas någon arbetsmarknadsprövning.
- (22) En medlemsstat bör erkänna yrkeskvalifikationer som en tredjelandsmedborgare har förvärvat i en annan medlemsstat på samma sätt som för unionsmedborgare och bör beakta kvalifikationer som förvärvats i ett tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽²⁾. Ett sådant erkännande bör inte påverka de begränsningar av tillträdet till reglerade yrken som härrör från reservationer angående unionens eller unionens och dess medlemsstaters befintliga åtaganden i fråga om reglerade yrken inom ramen för handelsavtal. Det här direktivet bör inte under några omständigheter föreskriva en mer förmånlig behandling för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, jämfört med unionsmedborgare och medborgare i de stater som är parter i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vad gäller tillträde till reglerade yrken i en medlemsstat.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (23) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas rätt att i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget fastställa inresekvoter.
- (24) I syfte att bekämpa eventuellt missbruk av detta direktiv bör medlemsstaterna kunna vägra att utfärda, återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, om värdföretaget huvudsakligen inrättats för att underlätta inresa genom företagsintern förflyttning och/eller inte bedriver faktisk verksamhet.
- (25) Syftet med detta direktiv är att underlätta rörligheten inom unionen för personer som är föremål för företagsintern förflyttning (nedan kallad *rörlighet inom EU*) samt minska den administrativa bördan i samband med arbete i flera medlemsstater. För detta ändamål inrättas det genom direktivet ett särskilt system för rörlighet inom EU, varigenom innehavaren av ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdad av en medlemsstat tillåts resa in, vistas och arbeta i en eller flera medlemsstater i enlighet med bestämmelserna om rörlighet för kortare och längre vistelse i detta direktiv. Rörlighet för kortare vistelse bör i detta direktiv omfatta vistelser i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning under en period på upp till 90 dagar per medlemsstat. Rörlighet för längre vistelse bör i detta direktiv omfatta vistelser i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning under en period på mer än 90 dagar per medlemsstat. För att förhindra att åtskillnaden mellan rörlighet för kortare och längre vistelse kringgås, bör rörlighet för kortare vistelse med avseende på en viss medlemsstat begränsas till högst 90 dagar under en period av 180 dagar, och det bör inte vara möjligt att samtidigt lämna en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse och en ansökan om rörlighet för längre vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter att rörligheten för kortare vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning har inletts, kan den andra medlemsstaten begära att ansökan lämnas in minst 20 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.
- (26) Samtidigt som det särskilda system för rörlighet som inrättas genom detta direktiv bör fastställa fristående regler om inresa och vistelse i syfte att arbeta som företagsinternt förflyttad person i andra medlemsstater än den som utfärdade tillståndet för personen som är föremål för företagsintern förflyttning, gäller alltså alla andra regler om gränspassage för personer enligt de relevanta bestämmelserna i Schengenregelverket.
- (27) Om en förflyttning gäller värdenheter i mer än en medlemsstat bör de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, i tillämpliga fall, förses med relevanta uppgifter i syfte att underlätta kontroller.
- (28) I de fall en person som är föremål för företagsintern förflyttning har utövat sin rätt till rörlighet bör den andra medlemsstaten, på vissa villkor, kunna vidta åtgärder för att tillse att den verksamhet som personer som är föremål för företagsintern förflyttning bedriver inte strider mot bestämmelserna i detta direktiv.
- (29) Medlemsstaterna bör föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, såsom finansiella sanktioner, för underlåtenhet att följa bestämmelserna i det här direktivet. Dessa sanktioner skulle till exempel kunna bestå av åtgärder i enlighet med artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG⁽¹⁾. Dessa sanktioner kan åläggas det värdföretag som är etablerat i den berörda medlemsstaten.
- (30) Bestämmelser om ett enda ansökningsförfarande som leder till ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd (nedan kallat *det kombinerade tillståndet*) bör bidra till att förenkla de regler som för närvarande gäller i medlemsstaterna.
- (31) Det bör vara möjligt att inrätta ett förenklat förfarande för enheter eller koncerner som godkänts för detta. Godkännande bör utvärderas regelbundet.
- (32) När en medlemsstat har beslutat att bevilja inresa för en tredjelandsmedborgare som uppfyller villkoren i detta direktiv bör denne erhålla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, som på vissa villkor gör det möjligt för honom eller henne att utföra sitt uppdrag vid flera enheter som tillhör samma transnationella företag, även enheter belägna i andra medlemsstater.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

- (33) När en visering behövs och tredjelandsemborgaren uppfyller kriterierna för att få ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdad, bör medlemsstaten ge tredjelandsemborgaren all hjälp han eller hon behöver för att erhålla den visering som krävs och säkerställa att de behöriga myndigheterna effektivt samarbetar i detta syfte.
- (34) Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, och personen som är föremål för företagsintern förflyttning inom ramen för rörlighet inom EU passerar en yttre gräns i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 ⁽¹⁾, bör denna medlemsstat ha rätt att kräva bevis på att personen i fråga flyttat till dess territorium med anledning av en företagsintern förflyttning. Vid passage av en yttre gräns i den mening som avses i förordning (EG) nr 562/2006 bör dessutom de medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut göra sökningar i Schengens informationssystem och neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer som är registrerade i syfte att neka inresa eller vistelse i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 ⁽²⁾.
- (35) Medlemsstaterna bör kunna ange ytterligare uppgifter i pappersformat eller lagra sådana uppgifter elektroniskt i enlighet med artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 ⁽³⁾ och punkt a.16 i dess bilaga för att kunna ge mer exakt information om anställningsförhållandet under den företagsinterna förflyttningen. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att lämna sådana ytterligare uppgifter och det bör inte utgöra ytterligare ett krav som ävenyttrar det kombinerade tillståndet och det enda ansökningsförfarandet.
- (36) Detta direktiv bör inte hindra personer som är föremål för företagsintern förflyttning från att bedriva specifik verksamhet hos kunder i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat, i enlighet med de bestämmelser som tillämpas i den medlemsstaten för sådan verksamhet.
- (37) Det här direktivet påverkar inte villkoren för tillhandahållande av tjänster inom ramen för artikel 56 i EUF-fördraget. Det här direktivet påverkar i synnerhet inte de arbets- och anställningsvillkor som i enlighet med direktiv 96/71/EG gäller för arbetstagare som utstationerats av ett i en medlemsstat etablerat företag för att tillhandahålla tjänster på en annan medlemsstats territorium. Det här direktivet bör inte tillämpas på tredjelandsemborgare som utstationerats av ett i en medlemsstat etablerat företag inom ramen för tillhandahållande av tjänster i enlighet med direktiv 96/71/EG. Tredjelandsemborgare som innehar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning kan inte nyttja direktiv 96/71/EG. I överensstämmelse med artikel 1.4 i direktiv 96/71/EG bör det här direktivet inte ge företag som är etablerade i ett tredjeland förmånligare behandling än företag som är etablerade i en medlemsstat.
- (38) Adekvat skydd vad gäller social trygghet för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, inbegripet, i förekommande fall, förmåner för deras familjemedlemmar, är av stor betydelse när det gäller att säkerställa rimliga arbets- och levnadsvillkor under vistelse i unionen. Likabehandling bör därför beviljas enligt nationell rätt med avseende på de grenar av den sociala tryggheten som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 ⁽⁴⁾. Detta direktiv harmoniserar inte medlemsstaternas lagstiftning i fråga om social trygghet. Det begränsar sig till att tillämpa principen om likabehandling inom området social trygghet på personer som ingår i direktivets tillämpningsområde. Rätten till likabehandling på området social trygghet gäller tredjelandsemborgare som uppfyller de objektiva och icke-diskriminerande villkoren i lagstiftningen i medlemsstaten där arbetet utförs med avseende på omfattning av och berättigande till sociala trygghetsförmåner.

I många medlemsstater är rätten till familjeförmåner avhängig av en viss anknytning till den aktuella medlemsstaten, eftersom förmånerna är utformade för att stödja en positiv demografisk utveckling för att säkerställa den framtida arbetskraften i den medlemsstaten. Eftersom den person som är föremål för företagsintern förflyttning samt vederbörandes medföljande familjemedlemmar endast tillfälligt vistas i den medlemsstaten, bör detta direktiv därför inte påverka medlemsstaternas rätt att, under vissa villkor, begränsa likabehandlingen i fråga om familjeförmåner. Rättigheter i fråga om social trygghet bör beviljas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser i

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengenreglerna) (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

nationell rätt och/eller bilaterala avtal om tillämpning av lagstiftning i fråga om social trygghet i ursprungslandet. Bilaterala avtal eller nationell rätt om rättigheter i fråga om social trygghet för personer som är föremål för företagsintern förflyttning som antas efter detta direktivs ikraftträdande bör dock inte föreskriva en mindre förmånlig behandling än den behandling som beviljas medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs. Till följd av nationell rätt eller sådana avtal kan det till exempel vara i de företagsinternt förflyttade personernas intresse att fortsätta att omfattas av ursprungslandets sociala trygghetssystem, om upphörandet av denna anslutning skulle inverka negativt på deras rättigheter eller om deras anslutning skulle leda till kostnader för dubbel täckning. Medlemsstaterna bör alltid ha kvar möjligheten att bevilja mer förmånliga rättigheter i fråga om social trygghet till personer som är föremål för företagsintern förflyttning. Ingenting i detta direktiv bör påverka rätten för efterlevande som härleder rättigheter från den person som är föremål för företagsintern förflyttning att få efterlevandepension när de är bosatta i ett tredjeland.

- (39) Vid rörlighet mellan medlemsstater bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 ⁽¹⁾ gälla. Detta direktiv bör inte ge fler rättigheter än de som redan föreskrivs i gällande unionsrätt om social trygghet för tredjelandsmedborgare som befinner sig i en situation med intressen i flera medlemsstater.
- (40) I syfte att göra de regler som fastställs i detta direktiv mer attraktiva och sörja för att direktivet medför alla förväntade vinster i konkurrenskraft för företagen i unionen, bör tredjelandsmedborgare som är föremål för företagsintern förflyttning beviljas gynnsamma villkor för familjeåterförening i den medlemsstat som har utfärdat tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning, och i de medlemsstater som tillåter en person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på deras territorium i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv om rörlighet för längre vistelser. Detta skulle undanröja ett betydande hinder för personer som kan bli föremål för företagsintern förflyttning att tacka ja till ett uppdrag. I syfte att hålla samman familjen bör familjemedlemmar kunna ansluta sig till personen som är föremål för företagsintern förflyttning i en annan medlemsstat, och deras tillträde till arbetsmarknaden bör underlättas.
- (41) För att underlätta snabb handläggning av ansökningar bör medlemsstaterna i första hand utbyta information och översända relevanta handlingar elektroniskt, om det inte uppstår tekniska problem eller något annat krävs för att skydda väsentliga intressen.
- (42) Insamling och förflyttning av filer och data bör ske i överensstämmelse med relevanta regler om dataskydd och -säkerhet.
- (43) Detta direktiv bör inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som ansöker om rätt att vistas i en medlemsstat som forskare i syfte att genomföra ett forskningsprojekt, eftersom detta faller inom ramen för rådets direktiv 2005/71/EG ⁽²⁾.
- (44) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa ett särskilt inreseförfarande och anta villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (45) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som i sin tur bygger på de rättigheter som härrör från unionens och Europarådets sociala stadgor.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2005/71/EG av den 12 oktober 2005 om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte (EUT L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (46) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska uttalande om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽¹⁾, har medlemsstaterna åtagit sig, när det är motiverat, att till anmälan av införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (47) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar dessa medlemsstater inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på dem.
- (48) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs

- a) villkoren för inresa till och vistelse i mer än 90 dagar på medlemsstaternas territorium samt rättigheter för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar inom ramen för företagsintern förflyttning av personal,
- b) villkoren för inresa och vistelse samt rättigheterna för en tredjelandsmedborgare enligt led a i en annan medlemsstat än den som först beviljade vederbörande ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning på grundval av detta direktiv.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som vistas utanför medlemsstaternas territorium vid tidpunkten för ansökan och ansöker om inresa eller har beviljats inresa till en medlemsstats territorium i enlighet med villkoren i detta direktiv, inom ramen för företagsintern förflyttning som chefer, specialister eller praktikanter.
2. Direktivet ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som
 - a) ansöker om rätt att vistas i medlemsstaten som forskare i den mening som avses i direktiv 2005/71/EG, i syfte att genomföra ett forskningsprojekt,
 - b) enligt överenskommelser mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och tredjeländer, å andra sidan, åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare eller är anställda av ett företag som är etablerat i tredjeländerna i fråga,

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) utstationeras inom ramen för direktiv 96/71/EG,
 - d) utför arbete som egenföretagare,
 - e) av arbetsförmedlingar, bemanningsföretag eller andra företag som ägnar sig åt att göra arbetskraft tillgänglig hyrs ut för att arbeta under övervakning och ledning av ett annat företag,
 - f) antagits som heltidsstuderande eller som genomgår en kort praktisk utbildning med handledning som en del av studierna.
3. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att utfärda andra uppehållstillstånd än de tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som omfattas av detta direktiv, för alla anställningsändamål för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget.
- b) *företagsintern förflyttning*: tillfällig förflyttning i yrkes- eller utbildningssyfte av en tredjelandsmedborgare som, vid tidpunkten för ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, är bosatt utanför medlemsstaternas territorier, från ett utanför en medlemsstats territorium etablerat företag, till vilket tredjelandsmedborgaren är knuten med ett anställningsavtal före och under förflyttningen, till en enhet som tillhör företaget eller samma koncern och som är etablerad i den medlemsstaten och, i tillämpliga fall, rörlighet mellan värdföretag som är etablerade i en eller flera andra medlemsstater.
- c) *person som är föremål för företagsintern förflyttning*: en tredjelandsmedborgare som är bosatt utanför medlemsstaternas territorier vid tidpunkten för ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och som är föremål för en sådan förflyttning.
- d) *värdföretag*: den enhet till vilken den person som är föremål för företagsintern förflyttning förflyttas och som – oavsett rättslig form – är etablerad i enlighet med nationell rätt inom en medlemsstats territorium.
- e) *chef*: en person som har en ledande ställning och som främst leder värdföretagets administration och som står under allmän tillsyn av och får vägledning från i första hand styrelsen eller bolagets aktieägare eller motsvarande. Hit hör personer som leder värdföretaget eller en avdelning eller underavdelning av värdföretaget, övervakar och kontrollerar det arbete som utförs av den andra tillsyns- eller ledningspersonalen eller personalen med särskilda fackkunskaper, har behörighet att tillstyrka anställning, avskedande och andra personalåtgärder.
- f) *specialist*: en person som arbetar inom koncernen och som har specialkunskaper som är väsentliga för värdföretagets verksamhetsområden, teknik eller förvaltning. Vid bedömningen av sådana kunskaper ska inte endast kunskaper som är specifika för värdföretaget beaktas utan även huruvida personen har en hög kvalifikationsnivå, inbegripet lämplig yrkeserfarenhet, för en typ av arbete eller verksamhet som kräver särskilt tekniskt kunnande, inbegripet eventuellt officiellt godkänd yrkestillhörighet.
- g) *praktikant*: en person med universitetsexamen som förflyttas till ett värdföretag för karriärutveckling eller för att skaffa sig utbildning i affärsteknik eller -metoder och som får lön under förflyttningen.
- h) *familjemedlemmar*: tredjelandsmedborgare enligt definitionen i artikel 4.1 i rådets direktiv 2003/86/EG ⁽¹⁾.
- i) *tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning*: ett tillstånd som är försett med akronymen ICT och berättigar innehavaren att vistas och arbeta i den första medlemsstatens territorium och, i tillämpliga fall, i den andra medlemsstatens territorium, på de villkor som fastställs i detta direktiv.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

- j) *tillstånd för rörlighet för längre vistelse*: ett tillstånd som är försett med uppgiften *mobile ICT* och berättigar innehavaren av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på den andra medlemsstatens territorium på de villkor som fastställs i detta direktiv.
- k) *ett enda ansökningsförfarande*: förfarande som, på grundval av en enda ansökan om tillstånd för en tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium leder till beslut därom.
- l) *koncern*: två eller flera företag som enligt nationell rätt anses knutna till varandra genom att ett företag i förhållande till ett annat företag direkt eller indirekt äger majoriteten av det företags teknade kapital, kontrollerar majoriteten av de röster som är knutna till det företags emitterade aktiekapital eller har rätt att utse fler än hälften av medlemmarna i det företags administrativa organ eller lednings- eller tillsynsorgan eller att företaget leds av moderföretaget som en enhet.
- m) *första medlemsstat*: den medlemsstat som först utfärdar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning till en tredjelandsmedborgare.
- n) *andra medlemsstat*: en annan medlemsstat än den första medlemsstaten där personen som är föremål för företagsintern förflyttning avser att utöva eller utövar rätten till rörlighet i den mening som avses i detta direktiv.
- o) *reglerat yrke*: ett yrke enligt definitionen i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG.

Artikel 4

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
 - a) unionsrätten, inbegripet i bilaterala och multilaterala avtal mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett eller flera tredjeländer, å andra sidan,
 - b) bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.
2. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla förmånligare bestämmelser för tredjelandsmedborgare som det är tillämpligt på, när det gäller artiklarna 3 h, 15, 18 och 19.

KAPITEL II

VILLKOR FÖR INRESA OCH VISTELSE

Artikel 5

Kriterier för inresa

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.1 ska en tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa på grundval av detta direktiv eller värdföretaget
 - a) visa att värdföretaget och det i tredjeländ etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern,
 - b) visa att han eller hon har varit anställd inom samma företag eller koncern under åtminstone 3–12 månader utan uppehåll omedelbart före tidpunkten för den företagsinterna förflyttningen när det gäller chefer och specialister, och åtminstone 3–6 månader utan uppehåll när det gäller praktikanter,
 - c) visa ett anställningsavtal och, vid behov, en uppdragsskrivelse från arbetsgivaren som innehåller följande:
 - i) Uppgifter om förflyttningens varaktighet och om var värdföretaget eller värdföretagen är belägna.
 - ii) Bevis på att tredjelandsmedborgaren får ställning som chef, specialist eller praktikant i värdföretaget eller värdföretagen i den berörda medlemsstaten.

- iii) Uppgifter om ersättningen samt övriga arbets- och anställningsvillkor under den period som den företagsinterna förflyttningen varar.
- iv) Bevis på att tredjelandsmedborgaren efter den företagsinterna förflyttningens slut kommer att kunna överflyttas till en enhet som tillhör samma företag eller koncern och är belägen i ett tredjeländ.
- d) lägga fram bevis på att tredjelandsmedborgaren har de yrkeskvalifikationer och den erfarenhet som behövs i det värd-företag till vilket han eller hon ska förflyttas som chef eller specialist eller, när det gäller en praktikant, har den universitetsexamen som krävs,
- e) i tillämpliga fall lägga fram handlingar som visar att tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som i den berörda medlemsstatens nationella rätt fastställs för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan gäller,
- f) lägga fram en giltig resehandling för tredjelandsmedborgaren, enligt vad som fastställs i nationell rätt, och, där så krävs, en viseringsansökan eller en visering; medlemsstaterna får kräva att resehandlingen är giltig minst lika länge som giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning,
- g) utan att det påverkar tillämpningen av befintliga bilaterala avtal, lägga fram bevis för att tredjelandsmedborgaren har eller, om detta föreskrivs enligt nationell rätt, har ansökt om en sjukförsäkring som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i den berörda medlemsstaten, för perioder då sådant försäkringsskydd och motsvarande förmåner inte tillhandahålls i samband med eller som en följd av det arbete som utförs i den medlemsstaten.
2. Medlemsstaterna får kräva att sökanden lägger fram de handlingar som förtecknas i punkt 1 a, c, d, e och g på ett officiellt språk i den berörda medlemsstatens.
3. Medlemsstaterna får kräva att sökanden, senast vid tidpunkten för utfärdandet av tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning, tillhandahåller den berörda tredjelandsmedborgarens adress på den berörda medlemsstatens territorium.
4. Medlemsstaterna ska kräva att
- a) de villkor i lagar och andra författningar och/eller kollektivavtal med allmän giltighet som är tillämpliga på utstationerade arbetstagare i en liknande situation i de relevanta branscherna ska vara uppfyllda under den företagsinterna förflyttningen när det gäller andra arbets- och anställningsvillkor än ersättning;
- om det saknas ett system för att förklara att kollektivavtal har allmän giltighet får medlemsstaterna utgå från kollektivavtal som gäller allmänt för alla likartade företag inom den aktuella sektorn eller det aktuella arbetet och inom det aktuella geografiska området och/eller kollektivavtal som har ingåtts av de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna på nationell nivå och som gäller inom hela det nationella territoriet,
- b) den ersättning som betalas till tredjelandsmedborgaren under hela den företagsinterna förflyttningen inte är sämre än den ersättning som betalas till medborgare i den medlemsstat där arbetet utförs som innehar en jämförbar befattning enligt tillämpliga lagar eller kollektivavtal eller praxis i den medlemsstat där värdföretaget är etablerat.
5. Med utgångspunkt i de handlingar som tillhandahålls enligt punkt 1 får medlemsstaten kräva att den person som är föremål för företagsintern förflyttning under sin vistelse förfogar över tillräckliga medel för sitt eget och sina familjemedlemmars uppehälle utan att behöva ta i anspråk medlemsstaternas sociala biståndssystem.
6. Utöver de bevis som krävs enligt punkt 1 kan det krävas att en tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa som praktikant lägger fram ett praktikantavtal med uppgifter om sin framtida ställning inom företaget eller koncernen, inklusive en redogörelse för praktikprogrammet, av vilken det framgår att vistelsens syfte är att utbilda praktikanten för karriärutveckling eller för att ge personen utbildning i affärsteknik eller affärsmetoder, uppgifter om dess varaktighet och om hur praktikanten kommer att handledas under programmet.
7. Sökanden ska meddela de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten alla förändringar under ansökningsförfarandet som berör de i denna artikel fastlagda kriterierna för inresa.

8. Tredjelandsmedborgare som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa får inte beviljas inresa enligt detta direktiv.

Artikel 6

Inresekvoter

Detta direktiv ska inte påverka en medlemsstats rätt att fastställa inresekvoter för tredjelandsmedborgare i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget. På denna grundval får en ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning antingen nekas prövning eller avslås.

Artikel 7

Grunder för avslag

1. Medlemsstaterna ska avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) artikel 5 inte uppfylls,
 - b) de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - c) värdföretaget huvudsakligen har inrättats för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
 - d) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 har nåtts.
2. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt avslå en ansökan om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagt sanktioner i enlighet med nationell rätt för odeklarerat arbete och/eller olaglig anställning.
3. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagens rättigheter eller arbetsvillkor,
 - b) arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet, eller
 - c) om avsikten med eller effekten av den företagsinternt förflyttade personens närvaro är att ingripa i eller på annat sätt påverka resultatet av en arbetstvist eller förhandlingar.
4. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning av de skäl som anges i artikel 12.2.
5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska alla beslut om att avslå en ansökan fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Artikel 8

Grunder för att återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning

1. Medlemsstaterna ska återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) tillståndet har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - b) den person som är föremål för företagsintern förflyttning vistas i den berörda medlemsstaten i andra syften än de för vilka denne beviljades uppehållstillstånd, eller
 - c) värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning.

2. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odedikerat arbete och/eller olaglig anställning.
3. Medlemsstaterna ska avslå ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) tillståndet har förvärvat på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende,
 - b) den person som är föremål för företagsintern förflyttning vistas i landet i andra syften än de för vilka han eller hon beviljades uppehållstillstånd,
 - c) värdföretaget har inrättats huvudsakligen för att underlätta inresa för personer som är föremål för företagsintern förflyttning, eller
 - d) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 har nåtts.
4. Medlemsstaterna ska om så är lämpligt avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om arbetsgivaren eller värdföretaget har ålagts sanktioner i enlighet med nationell rätt för odedikerat arbete och/eller olaglig anställning.
5. Medlemsstaterna får återkalla eller avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning om
 - a) artikel 5 inte uppfylls eller inte längre uppfylls,
 - b) arbetsgivaren eller värdföretaget inte har uppfyllt sina rättsliga skyldigheter beträffande social trygghet, skatter, arbetstagares rättigheter eller arbetsvillkor,
 - c) arbetsgivarens eller värdföretagets verksamhet avvecklas eller har avvecklats enligt nationell insolvensrätt eller det inte bedrivs någon ekonomisk verksamhet, eller
 - d) den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte har följt reglerna om rörlighet i artikel 21 och 22.
6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 3 ska varje beslut om att återkalla eller inte förlänga ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning fattas med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet, och med respekt för proportionalitetsprincipen.

Artikel 9

Sanktioner

1. Medlemsstaterna får hålla värdföretaget ansvarigt för underlåtenhet att uppfylla villkoren för inresa, vistelse och rörlighet enligt detta direktiv.
2. Den berörda medlemsstaten ska fastställa sanktioner om värdföretaget hålls ansvarigt i enlighet med punkt 1. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder i syfte att förhindra potentiellt missbruk och ålägga sanktioner vid överträdelse av detta direktiv. Åtgärderna ska omfatta övervakning, bedömning och, i lämpliga fall, kontroll i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.

KAPITEL III

FÖRFARANDE OCH TILLSTÅND

Artikel 10

Tillgång till information

1. Medlemsstaterna ska se till att sökandena har enkel tillgång till information om samtliga de underlag som krävs för en ansökan samt information om inresa och vistelse, inbegripet rättigheter och skyldigheter samt rättssäkerhetsgarantier för den person som är föremål för företagsintern förflyttning och hans eller hennes familj. Medlemsstaterna ska också se till att det finns enkel tillgång till information om de förfaranden i artikel 21.2 som gäller för rörlighet för kortare vistelse och de förfaranden i artikel 22.1 som gäller för rörlighet för längre vistelse.

2. Berörda medlemsstater ska göra information tillgänglig för värdföretaget om medlemsstaternas rätt att ålägga sanktioner i enlighet med artiklarna 9 och 23.

Artikel 11

Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse

1. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida en ansökan ska lämnas in av den berörda tredjelandsmedborgaren eller av värdföretaget. Medlemsstaterna får också besluta om att tillåta ansökningar från endera av dessa två.
2. Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska lämnas in när tredjelandsmedborgaren vistas utanför territoriet till den medlemsstat som han eller hon söker tillträde till.
3. Ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den första vistelsen äger rum. Om den första vistelsen inte är den längsta, ska ansökan lämnas in till myndigheterna i den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen i samband med förflyttningen kommer att äga rum.
4. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter som ska vara behöriga att ta emot ansökningar och utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse.
5. Sökanden ska ha rätt att lämna in en ansökan inom ramen för ett enda ansökningsförfarande.
6. Förenklade förfaranden för utfärdande av tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, tillstånd för rörlighet för längre vistelse, tillstånd som ges till familjemedlemmar till de personer som är föremål för företagsintern förflyttning samt viseringar kan göras tillgängliga för enheter eller koncerner som för detta syfte har erkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras nationella rätt eller administrativa praxis.

Erkännandet ska utvärderas med jämna mellanrum.

7. Förenklade förfaranden enligt punkt 6 ska åtminstone omfatta
 - a) att sökanden befrias från kravet att lägga fram en del av den bevisning som avses i artikel 5 eller artikel 22.2 a,
 - b) ett påskyndat inreseförfarande som gör det möjligt att utfärda tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse på kortare tid än vad som anges i artikel 15.1 eller i artikel 22.2 b, och/eller
 - c) underlättade och/eller påskyndade förfaranden för utfärdande av nödvändiga viseringar.
8. Företagsenheter, företag eller koncerner som erkänts enligt punkt 6 ska utan dröjsmål, dock senast inom 30 dagar, meddela den berörda myndigheten alla förändringar som berör villkoren för erkännande.
9. Medlemsstaterna ska föreskriva lämpliga sanktioner, inbegripet återkallande av erkännande, för underlåtenhet att meddela den berörda myndigheten.

Artikel 12

Varaktigheten av en företagsintern förflyttning

1. Den företagsinterna förflyttningen får som längst vara tre år för chefer och specialister och ett år för praktikanter, varefter de ska lämna medlemsstaternas territorium, om de inte får uppehållstillstånd på andra grunder i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt.

2. Utan att det inverkar på deras skyldigheter enligt internationella avtal får medlemsstaterna begära att en period på upp till sex månader förflyter mellan den tidpunkt då den maximala perioden för en förflyttning enligt punkt 1 löpt ut och en ny ansökan som rör samma tredjelandsmedborgare enligt detta direktiv i samma medlemsstat.

Artikel 13

Tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning

1. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som uppfyller villkoren för inresa i artikel 5 och har fått sin ansökan beviljad av de behöriga myndigheterna, ska ges ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning.
 2. Tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska vara giltigt under minst ett år eller under den tid som förflyttningen till den berörda medlemsstatens territorium avses vara, beroende på vilken tid som är kortast, och får förlängas så att det som längst gäller tre år för chefer eller specialister och ett år för praktikanter.
 3. De behöriga myndigheterna i medlemsstaten ska utfärda tillståndet med användning av den enhetliga utformning av uppehållstillstånd som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002.
 4. Under rubriken *Typ av tillstånd* ska, i enlighet med punkt 6.4 a i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1030/2002, medlemsstaterna skriva "ICT".
- Medlemsstaterna får också lägga till en angivelse på sitt eller sina officiella språk.
5. Medlemsstaterna ska inte utfärda några andra tillstånd, i synnerhet inte något arbetstillstånd.
 6. Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande tredjelandsmedborgarens verksamhet under den företagsinterna förflyttningen och/eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg i överensstämmelse med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt 16 a i bilagan till den förordningen.
 7. Den berörda medlemsstaten ska ge tredjelandsmedborgare vars ansökan om inresa har beviljats all hjälp de behöver för att erhålla nödvändiga viseringar.

Artikel 14

Ändringar som påverkar villkoren för inresa under vistelsen

Sökanden ska meddela de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten alla ändringar under vistelsen som påverkar de i artikel 5 fastställda villkoren för inresa.

Artikel 15

Rättssäkerhetsgarantier

1. De behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten ska fatta beslut om ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning, eller ansökan om förlängning av detta, och så snart som möjligt, och senast inom 90 dagar efter det att en fullständig ansökan har lämnats in, skriftligen underrätta sökanden om beslutet i enlighet med förfarandena för detta enligt den berörda medlemsstatens nationella rätt.

2. Om de uppgifter eller handlingar som lämnats in till stöd för en ansökan är ofullständiga, ska de behöriga myndigheterna inom rimlig tid underrätta den sökande om vilka ytterligare uppgifter som krävs och fastställa en rimlig tidsfrist för att tillhandahålla dem. Den tidsfrist som avses i punkt 1 ska upphöra att löpa fram till dess att de behöriga myndigheterna har mottagit de ytterligare uppgifter som krävs.

3. Sökanden ska skriftligen meddelas om skälen för ett beslut att neka prövning av eller avslå en ansökan om tillstånd eller att avslå ansökan om förlängning av tillstånd. Den person som är föremål för företagsintern förflyttning och värdföretaget ska skriftligen meddelas om skälen för ett beslut om att återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning.

4. Alla beslut om att neka prövning av eller avslå en ansökan om tillstånd, att avslå en ansökan om förlängning av ett tillstånd eller att återkalla ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska kunna överklagas i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. Den skriftliga underrättelsen ska innehålla uppgifter om till vilken domstol eller administrativ myndighet det går att överklaga och om tidsfristen för ingivande av ett överklagande.

5. Inom den tidsfrist som anges i artikel 12.1 ska en sökande ha rätt att ansöka om förlängning innan tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut. Medlemsstaterna får fastställa en tidsfrist på upp till 90 dagar innan tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut för att lämna in en ansökan om förlängning.

6. Om giltigheten för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut under förarbetet för förlängning, ska medlemsstaterna ge den person som är föremål för företagsintern förflyttning tillåtelse att vistas på deras territorium tills de behöriga myndigheterna har fattat ett beslut om ansökan. I sådant fall får de, om så krävs enligt nationell rätt, utfärda nationella tillfälliga uppehållstillstånd eller motsvarande tillstånd.

Artikel 16

Avgifter

Medlemsstaterna får kräva betalning av avgifter för handläggningen av ansökningar enligt detta direktiv. Avgiftsnivåerna får inte vara oproportionella eller oskäliga.

KAPITEL IV

RÄTTIGHETER

Artikel 17

Rättigheter enligt tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning

Under den period som ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning är giltigt ska innehavaren åtminstone tillerkännas följande rättigheter:

- Rätt till inresa till och vistelse på den första medlemsstatens territorium.
- Fri tillgång till hela den första medlemsstatens territorium i enlighet med dess nationella rätt.
- Rätt att utöva de specifika arbetsuppgifter för vilka tillståndet beviljats i enlighet med nationell rätt i varje värdföretag som tillhör företaget eller koncernen i den första medlemsstaten.

De rättigheter som avses i första stycket a–c i denna artikel ska tillerkännas i den andra medlemsstaten i enlighet med artikel 20.

Artikel 18

Rätt till likabehandling

1. Oavsett vilken rätt som gäller för anställningsförhållandet, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.4 b, ska personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som beviljats inresa enligt det här direktivet åtminstone behandlas på samma sätt som personer som omfattas av direktiv 96/71/EG när det gäller arbets- och anställningsvillkor i enlighet med artikel 3 i direktiv 96/71/EG i den medlemsstat där arbetet utförs.

2. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning ska behandlas på samma sätt som medborgarna i den medlemsstat där arbetet utförs med avseende på följande:
- Föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inklusive de rättigheter och förmåner som sådana organisationer tillhandahåller, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om allmän ordning och allmän säkerhet.
 - Erkännande av examensbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.
 - Bestämmelser i nationell rätt om de grenar av den sociala tryggheten som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, om inte rätten i ursprungslandet är tillämplig genom bilaterala avtal eller genom den nationella rätten i den medlemsstat där arbetet utförs, vilka säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av lagstiftningen om social trygghet i ett av dessa länder. Vid rörlighet inom EU, och utan att det påverkar bilaterala avtal som säkerställer att den person som är föremål för företagsintern förflyttning omfattas av ursprungslandets nationella rätt, ska förordning (EU) nr 1231/2010 tillämpas på motsvarande sätt.
 - Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010 och bilaterala avtal, ska utbetalning av lagstadgade ålders- och invaliditetspensioner och pensioner vid dödsfall grundade på tidigare anställning som personer som är föremål för företagsintern förflyttning haft och som förvärvats av sådana personer som flyttar till ett tredjeland, eller efterlevande till sådana personer som är föremål för företagsintern förflyttning som bor i ett tredjeland och som erhåller rättigheter härledda från den person som är föremål för företagsintern förflyttning i enlighet med den lagstiftning som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, ske på samma villkor och med samma belopp som medborgarna i de berörda medlemsstaterna när de flyttar till ett tredjeland.
 - Tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, utom förfaranden för att få tillgång till bostäder enligt nationell rätt, utan att detta påverkar avtalsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, och tjänster som tillhandahålls av offentliga arbetsförmedlingar.
- De bilaterala avtal eller den nationella rätt som avses i denna punkt ska utgöra internationella avtal eller nationella bestämmelser i den mening som avses i artikel 4.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 1231/2010 får medlemsstaterna besluta att punkt 2 c beträffande familjeförmåner inte ska tillämpas för personer som är föremål för företagsintern förflyttning och som har fått tillstånd att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium för en period som inte överstiger nio månader.
4. Denna artikel ska inte inverka på medlemsstaternas rätt att i enlighet med artikel 8 återkalla eller avslå ansökan om förlängning av tillståndet.

Artikel 19

Familjemedlemmar

- Direktiv 2003/86/EG ska tillämpas i den första medlemsstaten och i andra medlemsstater som tillåter en person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på deras territorium i enlighet med artikel 22 i det här direktivet, med förbehåll för de undantag som föreskrivs i den här artikeln.
- Med avvikelse från artiklarna 3.1 och 8 i direktiv 2003/86/EG, ska familjeåterförening i medlemsstaten inte göras avhängig av kravet på att innehavaren av det tillstånd som utfärdats av de medlemsstaterna på grundval av det här direktivet ska ha välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd och av kravet på att denne ska ha vistats i medlemsstaten under en viss minimiperiod.
- Med avvikelse från artiklarna 4.1 tredje stycket och 7.2 i direktiv 2003/86/EG får medlemsstaterna inte tillämpa de integrationsåtgärder som avses i dessa artiklar förrän efter det att de berörda personerna har beviljats familjeåterförening.
- Med avvikelse från artikel 5.4 i direktiv 2003/86/EG, ska en medlemsstat, om villkoren för familjeåterförening är uppfyllda, bevilja uppehållstillstånd för familjemedlemmarna inom 90 dagar efter den dag då en fullständig ansökan lämnades in. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten ska behandla ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmarna till den person som är föremål för företagsintern förflyttning samtidigt som ansökan om tillstånd för person

som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillstånd för rörlighet för längre vistelse, i de fall då ansökan om uppehållstillstånd för familjemedlemmarna till den person som är föremål för företagsintern förflyttning lämnas in samtidigt. De rättssäkerhetsgarantier som anges i artikel 15 ska gälla på motsvarande sätt.

5. Med avvikelse från artikel 13.2 i direktiv 2003/86/EG, ska giltighetstiden för uppehållstillståndet för familjemedlemmar i en medlemsstat som en generell regel upphöra den dag då det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller det tillstånd för längre vistelse som utfärdats av den medlemsstaten löper ut.

6. Med avvikelse från artikel 14.2 i direktiv 2003/86/EG, och utan att det påverkar principen om företräde för unionsmedborgare såsom den kommer till uttryck i de relevanta bestämmelserna i de relevanta anslutningsakterna, ska familjemedlemmar till den person som är föremål för företagsintern förflyttning och som har beviljats familjeåterförening ha rätt till tillgång till anställning eller egen företagsverksamhet på den medlemsstats territorium som utfärdade uppehållstillståndet för familjemedlemmen.

KAPITEL V

RÖRLIGHET INOM EU

Artikel 20

Rörlighet

Tredjelandssmedborgare som innehar ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten får på grundval av det tillståndet och en giltig resehandling och i enlighet med villkoren i artiklarna 21 och 22 och med förbehåll för artikel 23 resa in i, vistas och arbeta i en eller flera andra medlemsstater.

Artikel 21

Rörlighet för kortare vistelse

1. Tredjelandssmedborgare som innehar ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten ska ha rätt att vistas i varje annan andra medlemsstat och arbeta inom alla enheter som är etablerade i den senare och som hör till samma företag eller koncern, under en period på 90 dagar inom en period på 180 dagar per medlemsstat med förbehåll för de villkor som fastställs i denna artikel.

2. Den andra medlemsstaten får begära att värdföretaget i den första medlemsstaten underrättar den första medlemsstaten och den andra medlemsstaten om att den person som är föremål för företagsintern förflyttning avser arbeta vid en enhet som är etablerad i den andra medlemsstaten.

I sådana fall ska den andra medlemsstaten tillåta att underrättelsen sker antingen

- a) i samband med ansökan i den första medlemsstaten, om rörlighet till den andra medlemsstaten redan planerats i det skedet, eller
 - b) efter det att den person som är föremål för företagsintern förflyttning beviljats inresa i den första medlemsstaten så snart den planerade rörligheten till den andra medlemsstaten är känd.
3. Den andra medlemsstaten får begära att underrättelsen omfattar överlämnande av följande handlingar och uppgifter:
- a) Bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern.
 - b) Det anställningsavtal och vid behov den uppdragsskrivelse som överfördes till den första medlemsstaten i enlighet med artikel 5.1 c.

- c) I tillämpliga fall handlingar som visar att den person som är föremål för företagsintern förflyttning uppfyller de villkor som fastställs i nationell rätt i den berörda medlemsstaten för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan gäller.
- d) En giltig resehandling enligt artikel 5.1 f.
- e) Rörlighetens planerade längd inklusive datum för dess början och slut om detta inte framgår av ovan nämnda handlingar.

Den andra medlemsstaten får begära att dessa handlingar och uppgifter lämnas in på ett officiellt språk i den medlemsstaten.

4. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 a, och om den andra medlemsstaten inte har haft några invändningar mot den första medlemsstaten i enlighet med punkt 6, får rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning äga rum när som helst inom ramen för giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning.

5. Om underrättelsen har skett i enlighet med punkt 2 b får rörligheten inledas omedelbart efter eller när som helst efter det att den andra medlemsstaten underrättats inom ramen för giltighetstiden för tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning.

6. Den andra medlemsstaten får inom 20 dagar efter det att den mottagit en sådan underrättelse som avses i punkt 2 motsätta sig rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning till dess territorium om

- a) de villkor som fastställs i artikel 5.4 b eller i punkt 3 a, c eller d i den här artikeln inte följs,
- b) de handlingar som åberopas har förvärvats på bedrägligt sätt, förfälskats eller ändrats i något avseende,
- c) maximilängden för vistelse enligt artikel 12.1 eller punkt 1 i den här artikeln har nåtts.

De behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten och värdföretaget i den första medlemsstaten om att de motsätter sig rörligheten.

7. Om den andra medlemsstaten motsätter sig rörligheten i enlighet med punkt 6 i den här artikeln och förflyttningen ännu inte har ägt rum, ska den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte tillåtas att arbeta i den andra medlemsstaten som en del av den företagsinternas förflyttningen. Om rörligheten redan har ägt rum ska artikel 23.4 och 23.5 gälla.

8. Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning förlängs av den första medlemsstaten inom den maximala tidsperioden enligt artikel 12.1, ska det förlängda tillståndet fortsätta att ge innehavaren rätt att arbeta i den andra medlemsstaten inom ramen för den maximala längd som anges i punkt 1 i den här artikeln.

9. Personer som är föremål för företagsintern förflyttning som anses utgöra ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller allmän folkhälsa ska inte tillåtas resa in eller vistas på den andra medlemsstatens territorium.

Artikel 22

Bestämmelser om rörlighet för längre vistelse

1. Vad gäller tredjelandsmedborgare som är innehavare av ett giltigt tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten och som avser att vistas i varje annan andra medlemsstat och arbeta inom någon annan enhet, som är etablerade i den senare och som hör till samma företag eller koncern, i mer än 90 dagar per medlemsstat får den andra medlemsstaten besluta att

- a) tillämpa artikel 21 och tillåta den person som är föremål för företagsintern förflyttning att vistas och arbeta på dess territorium på grundval av och under giltighetstiden för det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten, eller
- b) tillämpa det förfarande som avses i punkterna 2–7.

2. Om en ansökan om rörlighet för längre vistelse har lämnats in gäller följande:
- Den andra medlemsstaten får begära att sökanden överlämnar vissa av eller samtliga följande handlingar om de krävs av den andra medlemsstaten i samband med en första ansökan:
 - Bevis för att värdföretaget i den andra medlemsstaten och det i tredjeland etablerade företaget tillhör samma företag eller koncern.
 - Ett anställningsavtal och vid behov en uppdragsskrivelse i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 5.1 c.
 - I tillämpliga fall handlingar som visar att tredjelandsmedborgaren uppfyller de villkor som fastställs i den berörda medlemsstatens nationella rätt för unionsmedborgare för att utöva det reglerade yrke som ansökan avser.
 - En giltig resehandling enligt artikel 5.1 f.
 - Bevis för att sökanden har, eller i enlighet med nationell rätt har ansökt om, sjukförsäkring i enlighet med artikel 5.1 g.

Den andra medlemsstaten får kräva att sökanden, senast vid tidpunkten för utfärdandet av tillståndet för rörlighet för längre vistelse, uppger adressen till den berörda person som är föremål för företagsintern förflyttning på den berörda medlemsstatens territorium.

Den andra medlemsstaten får begära att dessa handlingar och uppgifter lämnas in på ett officiellt språk i den medlemsstaten.

- Den andra medlemsstaten ska fatta beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse och skriftligen delge sökanden beslutet så snart som möjligt, dock senast 90 dagar från dagen då ansökan och de handlingar som föreskrivs i led a lämnades in till de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten.
- Det ska inte krävas att den person som är föremål för företagsintern förflyttning lämnar medlemsstaternas territorium för att lämna in ansökan, och något krav på visering ska inte ställas.
- Den person som är föremål för företagsintern förflyttning ska tillåtas arbeta i den andra medlemsstaten till dess att de behöriga myndigheterna fattat beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse förutsatt att
 - den tidsperiod som avses i artikel 21.1 och giltighetsperioden för det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten inte har löpt ut, och
 - en fullständig ansökan har lämnats in, om den andra medlemsstaten så kräver, till den andra medlemsstaten minst 20 dagar innan rörligheten för längre vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning inleds.
- En ansökan om rörlighet för längre vistelse får inte lämnas in vid samma tidpunkt som en underrättelse om rörlighet för kortare vistelse. Om behovet av rörlighet för längre vistelse uppstår efter det att rörligheten för kortare vistelse för den person som är föremål för företagsintern förflyttning har inletts, får den andra medlemsstaten begära att ansökan om rörlighet för längre vistelse lämnas in minst 20 dagar före utgången av perioden av rörlighet för kortare vistelse.

3. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om rörlighet för längre vistelse om
- villkoren i punkt 2 a i den här artikeln eller kriterierna i artikel 5.4, 5.5 eller 5.8 inte är uppfyllda,
 - en av de grunder som omfattas av artikel 7.1 b eller d eller av artikel 7.2, 7.3 eller 7.4 är tillämplig, eller
 - tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning löper ut under förfarandet.

4. Om den andra medlemsstaten fattar ett positivt beslut avseende ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med punkt 2, ska ett tillstånd avseende rörlighet för längre vistelse utfärdas som ger den person som är föremål för företagsintern förflyttning rätt att vistas och arbeta inom denna stats territorium. Tillståndet ska utfärdas med användning av den enhetliga utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002. Under rubriken *Typ av tillstånd* ska, i enlighet med punkt 6.4 a i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1030/2002, medlemsstaterna ange "mobile ICT". Medlemsstaterna får också lägga till en angivelse på sitt eller sina officiella språk.

Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande anställningsverksamheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning under rörligheten för längre vistelse och/eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg i överensstämmelse med artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt 16 a i bilaga till den förordningen.

5. Förlängning av ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse påverkar inte tillämpningen av artikel 11.3.
6. Den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den första medlemsstaten när ett tillstånd för rörlighet för längre vistelse utfärdas.
7. Om en medlemsstat fattar beslut om en ansökan om rörlighet för längre vistelse ska artiklarna 8, 15.2–15.6 och 16 vara tillämpliga.

Artikel 23

Garantier och sanktioner

1. Om tillståndet för person som är föremål för företagsintern förflyttning utfärdas av en medlemsstat som inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut och den person som är föremål för företagsintern förflyttning passerar en yttre gräns ska den andra medlemsstaten ha rätt att kräva som bevis för att personen i fråga flyttat till den andra medlemsstaten med anledning av en företagsintern förflyttning
 - a) en kopia av den underrättelse som värdföretaget i den första medlemsstaten har skickat i enlighet med artikel 21.2, eller
 - b) en skrivelse från värdföretaget i den andra medlemsstaten som åtminstone innehåller uppgifter om varaktigheten när det gäller rörlighet inom EU och om var värdföretaget eller värdföretagen i den andra medlemsstaten är belägna.
2. Om den första medlemsstaten återkallar ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning ska den omedelbart underrätta myndigheterna i den andra medlemsstaten.
3. Värdföretaget i den andra medlemsstaten ska underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om varje ändring som inverkar på de villkor som utgjorde grunden för den beviljade rörligheten.
4. Den andra medlemsstaten får kräva att personen som är föremål för företagsintern förflyttning omedelbart ska upphöra att utöva varje form av anställningsverksamhet och lämna dess territorium
 - a) den inte har underrättats i enlighet med artikel 21.2 och 21.3 och begär sådan underrättelse,
 - b) den har motsatt sig rörligheten i enlighet med artikel 21.6,
 - c) den har avslagit en ansökan om rörlighet för längre vistelse i enlighet med artikel 22.3,
 - d) det tillstånd som utfärdats för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillståndet för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än det för vilka det utfärdades,
 - e) de villkor på vars grund rörligheten tilläts inte längre uppfylls.
5. I de fall som avses i punkt 4 ska den första medlemsstaten på den andra medlemsstatens begäran tillåta återinresa för den person som är föremål för den företagsinterna förflyttningen och, i förekommande fall, för dennes familjemedlemmar, utan formaliteter och utan dröjsmål. Detta ska också tillämpas om det tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning som utfärdats av den första medlemsstaten har löpt ut eller har återkallats under rörlighetsperioden inom den andra medlemsstaten.

6. Om innehavaren av ett tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning passerar den yttre gränsen för en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut, ska den medlemsstaten göra sökningar i Schengens informationssystem. Den medlemsstaten ska neka inresa eller motsätta sig rörlighet för personer som finns registrerade på en spårlista i Schengens informationssystem i syfte att neka inresa och vistelse.
7. Medlemsstaterna får lägga sanktioner för det värdföretag som är etablerat på dess territorium i enlighet med artikel 9 om
- värdföretaget har underlåtit att lämna underrättelse om rörligheten för den person som är föremål för företagsintern förflyttning i enlighet med artikel 21.2 och 21.3,
 - det tillstånd som utfärdats för person som är föremål för företagsintern förflyttning eller tillståndet för rörlighet för längre vistelse används i andra syften än det för vilket det utfärdades,
 - ansökan om tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning har lämnats in till en annan medlemsstat än den medlemsstat där den längsta sammanlagda vistelsen sker,
 - den person som är föremål för företagsintern förflyttning inte längre uppfyller de kriterier och villkor på vars grund rörligheten tilläts och värdföretaget underlåter att underrätta de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten om en sådan ändring,
 - den person som är föremål för företagsintern förflyttning började arbeta i den andra medlemsstaten trots att villkoren för rörligheten inte var uppfyllda i de fall artikel 21.5 eller 22.2 d tillämpas.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 24

Statistik

- Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen uppgifter om antalet tillstånd för person som är föremål för företagsintern förflyttning och tillstånd för rörlighet för längre vistelse som utfärdats för första gången, samt i tillämpliga fall om de underrättelser som mottagits enligt artikel 21.2, och, i möjligaste mån, om antalet personer som är föremål för företagsintern förflyttning vars tillstånd har förnyats eller återkallats. Den statistiken ska redovisas utifrån medborgarskap och uppehållstillståndens giltighetstid och, i möjligaste mån, utifrån ekonomisk sektor och den av företaget internt förflyttade personens ställning.
- Uppgifterna ska hänföra sig till referensperioder på ett kalenderår och ska överlämnas till kommissionen inom sex månader efter utgången av referensåret. Det första referensåret ska vara 2017.
- Uppgifterna ska överlämnas i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 ⁽¹⁾.

Artikel 25

Rapporter

Kommissionen ska vart tredje år och första gången senast den 29 november 2019 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och föreslå ändringar om det är nödvändigt. Rapporten ska framför allt inrikas på bedömningen av hur väl systemet för rörlighet inom EU fungerar och på eventuell felaktig användning av detta system samt på dess samspel med Schengenregelverket. Kommissionen ska särskilt bedöma den praktiska tillämpningen av artiklarna 20, 21, 22, 23 och 26.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

Artikel 26

Samarbete mellan kontaktpunkterna

1. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter som ska samarbeta effektivt och ansvara för att motta och översända den information som är nödvändig för tillämpningen av artiklarna 21, 22 och 23. Medlemsstaterna ska prioritera utbyte av information på elektronisk väg.
2. Varje medlemsstat ska via de nationella kontaktpunkter som avses i punkt 1 underrätta de andra medlemsstaterna om de utsedda myndigheter som avses i artikel 11.4 och om det förfarande som tillämpas avseende rörlighet enligt artiklarna 21 och 22.

Artikel 27

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 29 november 2016 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 28

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 29

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
D. KOURKOULAS
Ordförande

Departementsserien 2017

Kronologisk förteckning

1. Elektronisk övervakning av kontaktförbud. Ju.
2. Åldersdifferentierat underhållsstöd och höjt grundavdrag för bidragsskyldiga föräldrar. S.
3. Genomförande av ICT-direktivet. Ju.

Departementsserien 2017

Systematisk förteckning

Justitiedepartementet

Elektronisk övervakning
av kontaktförbud. [1]

Genomförande av ICT-direktivet. [3]

Socialdepartementet

Åldersdifferentierat underhållsstöd och
höjt grundavdrag för bidragsskyldiga
föräldrar. [2]